

OBSAH

A. Protokoly připojené ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu

1. Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii
2. Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality.
3. Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie
4. Protokol o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky
5. Protokol o statutu Evropské investiční banky
6. Protokol o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie
7. Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie
8. Protokol o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království

9. Protokol o smlouvě a aktu o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky
10. Protokol o postupu při nadměrném schodku
11. Protokol o kritériích konvergence
12. Protokol o Euroskupině
13. Protokol o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku s ohledem na hospodářskou a měnovou unii
14. Protokol o některých ustanoveních týkajících se Dánska s ohledem na hospodářskou a měnovou unii
15. Protokol o některých úkolech Národní banky Dánska
16. Protokol o systému franku Pacifického finančního společenství
17. Protokol o schengenském acquis začleněném do rámce Evropské unie
18. Protokol o použití některých hledisek článku III-130 Ústavy na Spojené království a Irsko

19. Protokol o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví, a na soudní spolupráci v občanských věcech a policejní spolupráci
20. Protokol o postavení Dánska
21. Protokol o vnějších vztazích členských států, pokud jde o překračování vnějších hranic
22. Protokol o poskytování azylu státním příslušníkům členských států
23. Protokol o stálé strukturované spolupráci stanovené čl. I-41 odst. 6 a článkem III-312 Ústavy
24. Protokol o čl. I-41 odst. 2 Ústavy
25. Protokol o dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Evropské unie
26. Protokol o nabývání nemovitostí v Dánsku
27. Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech
28. Protokol o článku III-214 Ústavy
29. Protokol o hospodářské, sociální a územní soudržnosti

30. Protokol o zvláštní úpravě vztahující se na Grónsko
31. Protokol o článku 40.3.3 Ústavy Irska
32. Protokol týkající se čl. I-9 odst. 2 Ústavy o přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod
33. Protokol o aktech a smlouvách, které doplnily nebo pozměnily Smlouvu o založení Evropského společenství a Smlouvu o Evropské unii
34. Protokol o přechodných ustanoveních týkajících se orgánů a institucí Unie
35. Protokol o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel
36. Protokol pozměňující Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii

B. Přílohy Smlouvy o Ústavě pro Evropu

1. Příloha I - Seznam uvedený v článku III-226 Ústavy
2. Příloha II - Zámořské země a území, na něž se vztahuje část III hlava IV Ústavy

A. PROTOKOLY
PŘIPOJENÉ KE SMLouvĚ O ÚSTAVĚ PRO EVROPU

1. PROTOKOL
O ÚLOZE VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ
V EVROPSKÉ UNII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že způsob kontroly vlád vnitrostátními parlamenty, pokud jde o činnosti Unie, je záležitostí ústavního uspořádání a praxe každého členského státu,

PŘEJÍCE SI podnítit větší zapojení vnitrostátních parlamentů do činností Evropské unie a zvýšit jejich možnost vyjadřovat se k návrhům evropských legislativních aktů, jakož i k jiným záležitostem, které pro ně mohou mít zvláštní význam,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA I

INFORMOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ

ČLÁNEK 1

Podklady pro konzultace vydané Komisí (zelené a bílé knihy a sdělení) předává Komise při jejich zveřejnění přímo vnitrostátním parlamentům. Komise rovněž předává vnitrostátním parlamentům, a to současně jako Evropskému parlamentu a Radě, roční legislativní program a jakýkoli další nástroj legislativního plánování nebo politické strategie.

ČLÁNEK 2

Návrhy evropských legislativních aktů zasílané Evropskému parlamentu a Radě se předávají vnitrostátním parlamentům.

Pro účely tohoto protokolu se „návrhem evropského legislativního aktu“ rozumí návrhy Komise, podněty skupiny členských států, podněty Evropského parlamentu, žádosti Soudního dvora, doporučení Evropské centrální banky nebo žádosti Evropské investiční banky za účelem přijetí evropského legislativního aktu.

Návrhy evropských legislativních aktů pocházející od Komise předá Komise přímo vnitrostátním parlamentům, a to současně jako Evropskému parlamentu a Radě.

Návrhy evropských legislativních aktů pocházející od Evropského parlamentu předá Evropský parlament přímo vnitrostátním parlamentům.

Návrhy evropských legislativních aktů pocházející od skupiny členských států, Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky předá vnitrostátním parlamentům Rada.

ČLÁNEK 3

Vnitrostátní parlamenty mohou zaslat postupem uvedeným v Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko k tomu, zda je návrh evropského legislativního aktu v souladu se zásadou subsidiarity.

Pochází-li návrh evropského legislativního aktu od skupiny členských států, předá předseda Rady odůvodněné stanovisko či odůvodněná stanoviska vládám těchto členských států.

Pochází-li návrh evropského legislativního aktu od Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, předá předseda Rady odůvodněné stanovisko či odůvodněná stanoviska dotyčnému orgánu nebo dotyčné instituci.

ČLÁNEK 4

Mezi okamžikem, kdy je návrh evropského legislativního aktu zpřístupněn vnitrostátním parlamentům v úředních jazycích Unie, a okamžikem, kdy je zařazen na předběžný pořad jednání Rady ke svému přijetí nebo k přijetí postoje v rámci legislativního postupu, musí uplynout lhůta šesti týdnů. Výjimky jsou možné v případě naléhavosti, přičemž se důvody pro ně uvedou v aktu nebo postoji Rady. Kromě náležitě odůvodněných naléhavých případů nesmí v průběhu těchto šesti týdnů dojít k žádné dohodě o daném návrhu evropského legislativního aktu. Kromě náležitě odůvodněných naléhavých případů musí mezi zařazením návrhu evropského legislativního aktu na předběžný pořad jednání Rady a přijetím postoje uplynout lhůta deseti dní.

ČLÁNEK 5

Pořady jednání a výsledky zasedání Rady včetně zápisů ze zasedání, na nichž Rada jedná o návrzích evropských legislativních aktů, se předávají přímo vnitrostátním parlamentům současně jako vládám členských států.

ČLÁNEK 6

Hodlá-li Evropská rada využít čl. IV-444 odst.1 nebo 2 Ústavy, musejí být vnitrostátní parlamenty informovány o iniciativě Evropské rady nejméně šest měsíců před přijetím evropského rozhodnutí.

ČLÁNEK 7

Účetní dvůr předá svou výroční zprávu pro informaci vnitrostátním parlamentům současně jako Evropskému parlamentu a Radě.

ČLÁNEK 8

V případě vícekomorových parlamentů se ustanovení článků 1 až 7 vztahují na všechny komory, z nichž se skládají.

HLAVA II

MEZIPARLAMENTNÍ SPOLUPRÁCE

ČLÁNEK 9

Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty společně vymezí organizaci a podporu účinné a řádné meziparlamentní spolupráce v Evropské unii.

ČLÁNEK 10

Konference výborů pro evropské záležitosti může Evropskému parlamentu, Radě a Komisi dávat veškeré podněty, které považuje za účelné. Tato konference mimo jiné podporuje výměnu informací a osvědčených zkušeností mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem, což platí i pro jejich specializované výbory. Může rovněž pořádat meziparlamentní přednášky na zvláštní témata, zejména jednat o otázkách společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky. Podněty Konference nezavazují vnitrostátní parlamenty ani nepředjímají jejich postoje.

2. PROTOKOL
O POUŽÍVÁNÍ ZÁSAD
SUBSIDIARITY A PROPORCIONALITY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána nejbliže občanům Unie,

ODHODLÁNY stanovit podmínky použití zásad subsidiarity a proporcionality, zakotvených v článku I-11 Ústavy a vytvořit systém kontroly používání těchto zásad,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Každý orgán neustále dbá na dodržování zásad subsidiarity a proporcionality vymezených v článku I-11 Ústavy.

ČLÁNEK 2

Před předložením návrhu evropského legislativního aktu provede Komise rozsáhlé konzultace. Tyto konzultace musí případně přihlížet k regionálnímu a místnímu rozměru zamýšlené činnosti.

V mimořádně naléhavých případech Komise tyto konzultace nepovede. Své rozhodnutí odůvodní v návrhu.

ČLÁNEK 3

Pro účely tohoto protokolu se „návrhem evropského legislativního aktu“ rozumí návrhy Komise, podněty skupiny členských států, podněty Evropského parlamentu, žádosti Soudního dvora, doporučení Evropské centrální banky a žádosti Evropské investiční banky za účelem přijetí evropského legislativního aktu.

ČLÁNEK 4

Komise předá své návrhy evropských legislativních aktů a své pozměněné návrhy vnitrostátním parlamentům členských států současně jako normotvůrci Unie.

Evropský parlament předá své návrhy evropských legislativních aktů a své pozměněné návrhy vnitrostátním parlamentům.

Návrhy evropských legislativních aktů pocházejících od skupiny členských států, Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, jakož i pozměněné návrhy předá vnitrostátním parlamentům členských států Rada.

Po přijetí legislativních usnesení Evropského parlamentu a postojů Rady je tyto orgány předají vnitrostátním parlamentům.

ČLÁNEK 5

Návrhy evropských legislativních aktů se odůvodňují s ohledem na zásady subsidiarity a proporcionality. Každý návrh evropského legislativního aktu by měl obsahovat zevrubnou informaci umožňující posoudit soulad se zásadami subsidiarity a proporcionality. Tato informace by měla obsahovat zhodnocení finančního dopadu návrhu a, jde-li o evropský rámcový zákon, důsledky pro přijetí prováděcích předpisů členskými státy včetně, je-li to třeba, pro regionální předpisy. Důvody umožňující dospět k závěru, že cílů Unie lze lépe dosáhnout na její úrovni, se opírají o kvalitativní a, kdekoli je to možné, kvantitativní údaje. Návrhy evropských legislativních aktů přihlížejí k nutnosti postupovat tak, aby každá zátěž, finanční nebo správní, příslušející Unii, vnitrostátním vládám, regionálním nebo místním orgánům, hospodářským subjektům a občanům byla co nejmenší a přiměřená cíli, jehož má být dosaženo.

ČLÁNEK 6

Ode dne předání návrhu evropského legislativního aktu může každý vnitrostátní parlament nebo kterákoli komora vnitrostátního parlamentu ve lhůtě šesti týdnů zaslat předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko uvádějící, proč soudí, že dotyčný návrh není v souladu se zásadou subsidiarity. Je věcí vnitrostátního parlamentu nebo komory vnitrostátního parlamentu konzultovat, kde je to vhodné, regionální parlamenty, které mají normotvornou pravomoc.

Pochází-li návrh evropského legislativního aktu od skupiny členských států, předá předseda Rady stanovisko vládám těchto členských států.

Pochází-li návrh evropského legislativního aktu od Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, předá předseda Rady stanovisko dotyčnému orgánu nebo dotyčné instituci.

ČLÁNEK 7

Evropský parlament, Rada a Komise a případně skupina členských států, Soudní dvůr, Evropská centrální banka nebo Evropská investiční banka, pochází-li od nich návrh legislativního aktu, přihlížejí k odůvodněným stanoviskům, která vydaly vnitrostátní parlamenty nebo komora jednoho z těchto vnitrostátních parlamentů.

Každý vnitrostátní parlament má dva hlasy rozdělené na základě vnitrostátního parlamentního systému. V dvoukomorovém parlamentním systému má každá komora jeden hlas.

Pokud odůvodněná stanoviska o nedodržení zásady subsidiarity v návrhu evropského legislativního aktu představují nejméně jednu třetinu všech hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům podle druhého pododstavce, musí být návrh přezkoumán. Jde-li o návrh evropského legislativního aktu předloženého na základě článku III-264 Ústavy a týkajícího se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, je třeba jedné čtvrtiny hlasů.

Po takovém přezkoumání může Komise a případně skupina členských států, Soudní dvůr, Evropská centrální banka nebo Evropská investiční banka, pochází-li od nich návrh legislativního aktu, rozhodnout, že návrh buď zachová, změní nebo jej odvolá. Toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

ČLÁNEK 8

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o žalobách týkajících se porušení zásady subsidiarity některým evropským legislativním aktem, které byly podány podle článku III-365 Ústavy členskými státy nebo jimi byly oznámeny v souladu s jejich právními řády jménem vnitrostátních parlamentů či jejich komory.

Podle stejného článku může takové žaloby podávat rovněž Výbor regionů v případě evropských legislativních aktů, pro jejichž přijetí Ústava stanoví, že má být konzultován.

ČLÁNEK 9

Komise každoročně předkládá Evropské radě, Evropskému parlamentu, Radě a vnitrostátním parlamentům zprávu o používání článku I-9 Ústavy. Tuto výroční zprávu rovněž předloží Výboru regionů a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

3. PROTOKOL
O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora Evropské unie podle článku III-381 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČLÁNEK 1

Soudní dvůr Evropské unie je ustaven a vykonává své funkce v souladu s Ústavou, Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o ESAE) a tímto statutem.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

ČLÁNEK 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit před Soudním dvorem na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Články 11 až 14 a ČLÁNEK 17 Protokolu o výsadách a imunitách Unie se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníky a pomocné zpravodaje Soudního dvora Evropské unie, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se imunity soudců, která jsou uvedena v prvním, druhém a třetím pododstavci tohoto článku.

ČLÁNEK 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada evropským rozhodnutím přijatým prostou většinou mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

ČLÁNEK 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Uvědoměním předsedy Rady se místo uvolňuje.

S výjimkou případů, na které se použije ČLÁNEK 6, zastává každý soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

ČLÁNEK 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nespĺňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní. Je-li dotyčná osoba členem Tribunálu nebo specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Tajemník sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Evropského parlamentu a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

ČLÁNEK 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývajících část funkčního období.

ČLÁNEK 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA

ČLÁNEK 9

Částečná obměna, k níž dochází každé tři roky, se střídavě týká třinácti a dvanácti soudců.

Částečná obměna generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky, se týká vždy čtyř generálních advokátů.

ČLÁNEK 10

Tajemník skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 11

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě překážky jeho účasti.

ČLÁNEK 12

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi pod dohledem předsedy.

ČLÁNEK 13

Evropským zákonem lze rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Přijme se na žádost Soudního dvora. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření k věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada evropským rozhodnutím přijatým prostou většinou z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právnickou kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

ČLÁNEK 14

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

ČLÁNEK 15

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

ČLÁNEK 16

Soudní dvůr vytváří senáty složené ze tří a pěti soudců. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Velký senát je složen ze třinácti soudců. Předsedá mu předseda Soudního dvora. Členy velkého senátu jsou rovněž předsedové senátů složených z pěti soudců a jiní soudci určení za podmínek stanovených jednacím řádem.

Soudní dvůr zasedá ve velkém senátu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Unie, který je stranou v řízení.

Soudní dvůr zasedá v plénu při řízení na základě čl. III-335 odst. 2, čl. III-347 druhého pododstavce, článku III-349 nebo čl. III-385 odst. 6 Ústavy.

Navíc může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude předložena plénu, má-li za to, že věc, kterou se zabývá, má mimořádný význam.

ČLÁNEK 17

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců.

Rozhodnutí senátů složených ze tří nebo pěti soudců jsou platná, pouze pokud jsou přijata třemi soudci.

Rozhodnutí velkého senátu jsou platná, pouze pokud je přítomno devět soudců.

Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pouze pokud je přítomno patnáct soudců.

V případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

ČLÁNEK 18

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotčeného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED SOUDNÍM DVOREM

ČLÁNEK 19

Členské státy a orgány Unie zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec jmenovaný pro každou jednotlivou věc. Zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát.

Stejným způsobem jsou zastupovány státy, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) uvedený ve zmíněné dohodě.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem.

Zastupovat některou stranu před Soudním dvorem nebo jí být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednací řád.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento ČLÁNEK přiznává advokátům.

ČLÁNEK 20

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie, jejichž akty jsou předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i stanoviska generálního advokáta a podle potřeby i výslechu svědků a znalců.

Má-li Soudní dvůr za to, že věc neobsahuje žádnou novou právní otázku, může po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

ČLÁNEK 21

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany nebo stran, proti nimž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby připojen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku III-367 Ústavy doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve tajemník žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

ČLÁNEK 22

V případech podle článku 18 Smlouvy o ESAE se odvolání podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení rozhodnutí, proti němuž se žaloba podává, označení sporných stran, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis žalobních důvodů.

K odvolání musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr odvolání, nabývá rozhodnutí rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí rozhodčího výboru, může být řízení před rozhodčím výborem na návrh některé ze stran znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

ČLÁNEK 23

V případech uvedených v článku III-369 Ústavy doručí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, jakož i orgánu, instituci nebo jinému subjektu, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu.

Do dvou měsíců od tohoto oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu, právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo vyjádření.

Tajemník Soudního dvora oznámí rozhodnutí vnitrostátního soudu státům, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO uvedenému ve zmíněné dohodě, a které mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení, jedná-li se o některou z oblastí působnosti zmíněné dohody, předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo vyjádření. Tento pododstavec se nevztahuje na otázky vyplývající z oblasti působnosti Smlouvy o ESAE.

Pokud dohoda týkající se určené oblasti uzavřená mezi Radou a jedním nebo více třetími státy stanoví, že tyto státy mají právo předkládat podání nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce spadající do oblasti působnosti dohody, je rozhodnutí vnitrostátního soudu obsahující uvedenou otázku také oznámeno dotyčným třetím státům. Do dvou měsíců od tohoto oznámení mohou tyto státy předložit Soudnímu dvoru podání nebo písemná vyjádření.

ČLÁNEK 24

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

ČLÁNEK 25

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

ČLÁNEK 26

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

ČLÁNEK 27

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

ČLÁNEK 28

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

ČLÁNEK 29

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřeneseno na strany.

ČLÁNEK 30

Každý členský stát posuzuje porušení slibu svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před svým vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

ČLÁNEK 31

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

ČLÁNEK 32

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslyšet znalce, svědky i samy strany. Za strany však mohou ústně jednat pouze jejich zástupci.

ČLÁNEK 33

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

ČLÁNEK 34

Pořad jednání stanoví předseda.

ČLÁNEK 35

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

ČLÁNEK 36

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

ČLÁNEK 37

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhláší se na veřejném zasedání.

ČLÁNEK 38

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

ČLÁNEK 39

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchylovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad provádění napadeného aktu podle čl. III-379 odst. 1 Ústavy nebo podle článku 157 Smlouvy o ESAE, na nařízení předběžných opatření podle čl. III-379 odst. 2 Ústavy nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. III-401 čtvrtého pododstavce Ústavy nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

ČLÁNEK 40

Členské státy a orgány Unie mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo mají instituce a jiné subjekty Unie a každá jiná osoba, které mohou prokázat zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru. Fyzické nebo právnické osoby nesmí zasahovat do sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Unie nebo sporů mezi členskými státy a orgány Unie.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou státy, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a které nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO uvedený ve zmíněné dohodě, přistoupit k řízení ve sporech týkajících se některé oblasti působnosti zmíněné dohody.

Návrhy obsažené v žádosti o přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

ČLÁNEK 41

Jestliže žalovaná strana nepodá písemná vyjádření, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat ve lhůtě jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

ČLÁNEK 42

Členské státy, orgány, instituce a jiné subjekty Unie a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

ČLÁNEK 43

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Unie, jestliže prokáží, že mají na věci oprávněný zájem.

ČLÁNEK 44

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesemím rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

ČLÁNEK 45

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

ČLÁNEK 46

Nároky vůči Unii z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Unie. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku III-365 Ústavy. Použije se čl. III-367 druhý pododstavec Ústavy.

Tento ČLÁNEK se rovněž vztahuje na nároky vůči Evropské centrální bance z mimosmluvní odpovědnosti.

HLAVA IV

TRIBUNÁL

ČLÁNEK 47

Ustanovení čl. 9 prvního pododstavce, článků 14 a 15, čl. 17 prvního, druhého, čtvrtého a pátého pododstavce a článku 18 se použijí na Tribunál a jeho členy.

Články 10, 11 a 14 se přiměřeně použijí na tajemníka Tribunálu.

ČLÁNEK 48

Tribunál se skládá z dvaceti pěti soudců.

ČLÁNEK 49

Členové Tribunálu mohou být povoláni, aby plnili úkoly generálního advokáta.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí v některých věcech předložených Tribunálu a být mu tím nápomocen při plnění jeho poslání.

Kritéria pro výběr těchto věcí a postup povolávání generálních advokátů stanoví jednací řád Tribunálu.

Člen povoláný k výkonu funkce generálního advokáta v určité věci se nesmí účastnit rozhodování v téže věci.

ČLÁNEK 50

Tribunál zasedá v senátech o třech nebo pěti soudcích. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Složení senátů a přidělování věcí jednotlivým senátům určí jednacím řád. Ve věcech vymezených jednacím řádem může Tribunál zasedat v plénu nebo jako samosoudce.

Jednacím řád může rovněž stanovit, ve kterých věcech a za jakých podmínek Tribunál zasedá ve velkém senátu.

ČLÁNEK 51

Odchylně od pravidla stanoveného v čl. III-358 odst. 1 Ústavy je Soudní dvůr výlučně příslušný rozhodovat o žalobách uvedených v člancích III-365 a III-367 Ústavy podaných členským státem

- a) proti aktu nebo nečinnosti Evropského parlamentu nebo Rady nebo těchto dvou orgánů rozhodujících společně, s výjimkou

- evropských rozhodnutí přijatých Radou podle čl. III-168 odst. 2 třetího pododstavce Ústavy,
- aktů Rady přijatých na základě aktu Rady týkajícího se obchodních ochranných opatření ve smyslu článku III-315 Ústavy,
- aktů Rady, kterými Rada vykonává prováděcí pravomoci v souladu s čl. I-37 odst. 2 Ústavy;

b) proti aktu nebo nečinnosti Komise podle čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

Soudní dvůr je rovněž výlučně příslušný rozhodovat o žalobách uvedených v týchž člancích, které podal orgán Unie proti aktu nebo nečinnosti Evropského parlamentu, Rady, těchto dvou orgánů rozhodujících společně nebo Komise nebo které podal orgán proti aktu nebo nečinnosti Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 52

Předseda Soudního dvora a předseda Tribunálu určí vzájemnou dohodou, za jakých podmínek budou úředníci a jiní zaměstnanci Soudního dvora poskytovat služby Tribunálu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci a jiní zaměstnanci jsou podřízeni tajemníkovi Tribunálu pod dohledem předsedy Tribunálu.

ČLÁNEK 53

Řízení před Tribunálem se řídí hlavou III.

Řízení před Tribunálem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem. Jednací řád se může odchýlit od čl. 40 čtvrtého pododstavce a článku 41 s ohledem na zvláštnosti sporů v oblasti práv duševního vlastnictví.

Odchylně od čl. 20 čtvrtého pododstavce může generální advokát předkládat odůvodněné návrhy rozhodnutí písemně.

ČLÁNEK 54

Je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Tribunálu omylem podána tajemníkovi Soudního dvora, předá ji neprodleně tajemníkovi Tribunálu. Obdobně je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Soudnímu dvoru omylem podána tajemníkovi Tribunálu, předá ji neprodleně tajemníkovi Soudního dvora.

Pokud Tribunál zjistí, že není příslušný k řízení ve věci, ve které je příslušný Soudní dvůr, postoupí věc Soudnímu dvoru. Obdobně pokud Soudní dvůr zjistí, že je k řízení příslušný Tribunál, postoupí věc Tribunálu, který již poté nemůže prohlásit svou nepříslušnost.

Jsou-li Soudnímu dvoru i Tribunálu předloženy věci, které mají stejný předmět nebo se týkají stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného aktu, může Tribunal po vyslechnutí stran přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nevyneseme rozsudek nebo, jedná-li se o věc předloženou na základě článku III-365 Ústavy nebo článku 146 Smlouvy o ESAE, prohlásit svou nepříslušnost, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout v této věci. Za stejných podmínek může Soudní dvůr rovněž rozhodnout o přerušení řízení, která zahájil. V tom případě řízení před Tribunálem pokračuje.

Napadnou-li členský stát a některý orgán stejný akt, prohlásí Tribunal svou nepříslušnost, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout v této věci.

ČLÁNEK 55

Tajemník Tribunálu oznámí konečná rozhodnutí Tribunálu, rozhodnutí, která řeší věc pouze částečně, nebo rozhodnutí o procesní otázce týkající se nepříslušnosti Tribunálu nebo nepřipustnosti žaloby všem stranám, jakož i všem členským státům a orgánům Unie, přestože nebyli účastníky řízení před Tribunálem.

ČLÁNEK 56

Proti konečným rozhodnutím Tribunálu, proti rozhodnutím, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o procesní otázce týkající se nepříslušnosti Tribunálu nebo nepřipustnosti žaloby lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Tento opravný prostředek může podat kterákoli strana, jejímž návrhům nebylo zcela nebo zčásti vyhověno. Jiní účastníci než členské státy nebo orgány Unie mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Tribunálu přímo týká.

S výjimkou sporů mezi Unií a jejími zaměstnanci mohou tento opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Unie, které nebyly účastníky řízení před Tribunálem. Tyto členské státy a orgány mají stejné postavení jako členské státy nebo orgány, které byly účastníky řízení v prvním stupni.

ČLÁNEK 57

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu, kterým byla zamítnuta žádost o přistoupení k řízení, může osoba, jejíž žádost byla zamítnuta, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí.

Strany soudního řízení mohou podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutím Tribunálu přijatým podle čl. III-379 odst. 1 nebo 2 nebo podle čl. III-401 čtvrtého pododstavce Ústavy nebo podle článku 157 nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.

O opravných prostředcích uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto článku se rozhoduje postupem podle článku 39.

ČLÁNEK 58

Opravné prostředky k Soudnímu dvoru jsou omezeny na právní otázky. Jsou přípustné pro nepřislušnost Tribunálu, pro nedostatky řízení před Tribunálem, které poškozují zájmy dotčené strany, či pro porušení práva Unie Tribunálem.

Opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, která ze stran je má platit, není přípustný.

ČLÁNEK 59

Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, má řízení před Soudním dvorem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu může Soudní dvůr poté, co byly vyslechnuty zúčastněné strany a generální advokát, rozhodnout bez ústního jednání.

ČLÁNEK 60

Aniž je dotčen čl. III-379 odst. 1 a 2 Ústavy a ČLÁNEK 157 Smlouvy o ESAE, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku III-380 Ústavy nabývá rozhodnutí Tribunálu, které ruší evropský zákon nebo evropské nařízení, které je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 56 prvním pododstavci tohoto statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí, aniž je dotčeno právo strany požádat Soudní dvůr na základě čl. III-379 odst. 1 a 2 Ústavy nebo článku 157 Smlouvy o ESAE o pozastavení účinků evropského zákona nebo evropského nařízení, které byly prohlášeny za neplatné, nebo o nařízení jiného předběžného opatření.

ČLÁNEK 61

Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu. Může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

Je-li věc vrácena Tribunálu, je tento soud vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora.

Je-li opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem Unie, kteří nebyli účastníky řízení před Tribunálem, opodstatněný, může Soudní dvůr určit, považuje-li to za nezbytné, které účinky zrušeného rozhodnutí Tribunálu jsou pro strany sporu zachovány.

ČLÁNEK 62

V případech uvedených v čl. III-358 odst. 2 a 3 Ústavy může první generální advokát navrhnout Soudnímu dvoru, aby přezkoumal rozhodnutí Tribunálu, má-li za to, že existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Návrh musí podat ve lhůtě jednoho měsíce od vyhlášení rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy mu první generální advokát podal návrh, zda je rozhodnutí třeba přezkoumat.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 63

Jednací řády Soudního dvora a Tribunálu obsahují veškerá další ustanovení nezbytná k provádění a případnému doplňování tohoto statutu.

ČLÁNEK 64

Pravidla o užívání jazyků vztahující se na Soudní dvůr Evropské unie stanoví Rada jednomyslně evropským nařízením. Toto nařízení se přijme buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a Evropským parlamentem, nebo na žádost Komise a po konzultaci se Soudním dvorem a Evropským parlamentem.

Až do přijetí těchto pravidel zůstávají použitelná ustanovení jednacího řádu Soudního dvora a jednacího řádu Tribunálu týkající se užívání jazyků. Odchylně od článků III-355 a III-366 Ústavy mohou být tato ustanovení změněna nebo zrušena pouze s jednomyslným souhlasem Rady.

ČLÁNEK 65

1. Odchylně od článku IV-437 Ústavy zůstávají v platnosti veškeré změny Protokolu o statutu Soudního dvora připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o založení Evropského společenství a ke Smlouvě o ESAE, které byly přijaty mezi podpisem Smlouvy o Ústavě pro Evropu a jejím vstupem v platnost.

2. Za účelem jejich začlenění mezi závazná ustanovení tohoto statutu budou změny uvedené v odstavci 1 úředně kodifikovány evropským zákonem Rady, přijatým na žádost Soudního dvora. Vstupem tohoto kodifikačního evropského zákona v platnost se tento ČLÁNEK ruší.

4. PROTOKOL
O STATUTU EVROPSKÉHO SYSTÉMU
CENTRÁLNÍCH BANK
A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI přijmout statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky podle článku I-30 a čl. III-187 odst. 2 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ SYSTÉM CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 1

Evropský systém centrálních bank

1. V souladu s čl. I-30 odst. 1 Ústavy tvoří Evropská centrální banka a národní centrální banky Evropský systém centrálních bank. Evropská centrální banka a národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, tvoří Eurosystem.
2. Evropský systém centrálních bank a Evropská centrální banka plní své úkoly a vyvíjejí svou činnost v souladu s Ústavou a tímto statutem.

KAPITOLA II

CÍLE A ÚKOLY EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 2

Cíle

Podle čl. I-30 odst. 2 a čl. III-185 odst. 1 Ústavy je prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank udržovat cenovou stabilitu. Aniž je dotčen tento cíl, podporuje Evropský systém centrálních bank obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení cílů Unie, jak jsou vymezeny v článku I-3 Ústavy. Evropský systém centrálních bank jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku III-177 Ústavy a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, čímž podporuje efektivní umístování zdrojů.

ČLÁNEK 3

Úkoly

1. Podle čl. III-185 odst. 2 Ústavy plní Evropský systém centrálních bank tyto základní úkoly:
 - a) vymezuje a provádí měnovou politiku Unie,

- b) provádí devizové operace v souladu s článkem III-326 Ústavy,
- c) drží a spravuje oficiální devizové rezervy členských států,
- d) podporuje plynulé fungování platebních systémů.

2. Podle čl. III-185 odst. 3 Ústavy se odst. 1 písm. c) nevztahuje na držbu a správu devizových provozních zůstatků vládami členských států.

3. Podle čl. III-185 odst. 5 Ústavy přispívá Evropský systém centrálních bank k řádnému řízení politik, které provádějí příslušné orgány v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.

ČLÁNEK 4

Poradní funkce

Podle čl. III-185 odst. 4 Ústavy je Evropská centrální banka konzultována

- a) ke všem návrhům aktů Unie v oblasti své působnosti,
- b) vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů z oblastí své působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41.

Evropská centrální banka může předkládat stanoviska orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie nebo vnitrostátním orgánům v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti.

ČLÁNEK 5

Shromažďování statistických informací

1. Pro zajištění úkolů, kterými je pověřen Evropský systém centrálních bank, shromažďuje Evropská centrální banka ve spolupráci s národními centrálními bankami nezbytné statistické informace buď od příslušných vnitrostátních orgánů, nebo přímo od hospodářských subjektů. Za tím účelem spolupracuje s orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, s příslušnými orgány členských států nebo třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.
2. Úkoly uvedené v odstavci 1 provádějí v rámci svých možností národní centrální banky.
3. Evropská centrální banka je pověřena podle potřeby podporovat harmonizaci pravidel a postupů, kterými se řídí shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech její působnosti.
4. Postupem podle článku 41 určí Rada fyzické a právnické osoby podléhající zpravodajské povinnosti, vymezí režim utajení a stanoví příslušná prováděcí a sankční ustanovení.

ČLÁNEK 6

Mezinárodní spolupráce

1. V oblasti mezinárodní spolupráce týkající se úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank rozhoduje Evropská centrální banka o způsobu zastoupení Evropského systému centrálních bank.
2. Evropská centrální banka a s jejím souhlasem rovněž národní centrální banky se mohou podílet na činnosti mezinárodních měnových institucí.
3. Odstavce 1 a 2 se použijí, aniž je dotčen ČLÁNEK III-196 Ústavy.

KAPITOLA III

ORGANIZACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 7

Nezávislost

Evropská centrální banka, národní centrální banka ani žádný člen jejich rozhodovacích orgánů nesmějí v souladu s článkem III-188 Ústavy při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim Ústavou a tímto statutem vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, od žádné vlády členského státu či od jakéhokoli jiného subjektu. Orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a vlády členských států se zavazují zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy rozhodovacích orgánů Evropské centrální banky či národních centrálních bank při plnění jejich úkolů.

ČLÁNEK 8

Obecná zásada

Evropský systém centrálních bank je řízen rozhodovacími orgány Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 9

Evropská centrální banka

1. Evropská centrální banka, která má podle čl. I-30 odst. 3 Ústavy právní subjektivitu, má ve všech členských státech nejširší způsobilost k právním úkonům přiznávanou podle vnitrostátního práva právnickým osobám. Evropská centrální banka může zejména nabývat a zcizovat movitý majetek a nemovitosti a může vystupovat před soudy.
2. Evropská centrální banka zajišťuje, aby úkoly svěřené Evropskému systému centrálních bank podle čl. III-185 odst. 2, 3 a 5 Ústavy byly plněny její vlastní činností ve smyslu tohoto statutu nebo prostřednictvím národních centrálních bank podle čl. 12 odst. 1 a článku 14.
3. Podle čl. III-187 odst. 3 Ústavy jsou rozhodovacími orgány Evropské centrální banky Rada guvernérů a Výkonná rada.

ČLÁNEK 10

Rada guvernérů

1. Podle čl. III-382 odst. 1 Ústavy se Rada guvernérů skládá z členů Výkonné rady a z guvernérů národních centrálních bank členských států, na které se nevztahuje výjimka ve smyslu článku III-197 Ústavy.

2. Každý člen Rady guvernérů má jeden hlas. Ode dne, kdy počet členů Rady guvernérů přesáhne 21, má každý člen Výkonné rady jeden hlas a počet guvernérů s hlasovacím právem hlasovat je 15. Tato hlasovací práva se rozdělí a střídají takto:

- a) ode dne, kdy počet guvernérů přesáhne 15, až do dne, kdy dosáhne počtu 22, jsou guvernéři rozděleni do dvou skupin podle pořadí založeného na velikosti podílu členského státu dané národní centrální banky na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách a na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí členských států, jejichž měnou je euro. Podílu na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách se přiděluje váha $5/6$ a podílu na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí váha $1/6$. První skupina se skládá z pěti guvernérů a druhá skupina se skládá ze zbývajících guvernérů. Četnost hlasovacích práv guvernérů v první skupině není nižší než četnost hlasovacích práv guvernérů ve druhé skupině. S výhradou předchozí věty se první skupině přidělují čtyři hlasovací práva a druhé skupině jedenáct hlasovacích práv,
- b) ode dne, kdy počet guvernérů dosáhne 22, jsou guvernéři rozděleni do tří skupin podle pořadí založeného na kritériích uvedených v písmenu a). První skupina se skládá z pěti guvernérů a jsou jí přidělena čtyři hlasovací práva. Druhá skupina se skládá z poloviny celkového počtu guvernérů, přičemž se jakýkoli zlomek zaokrouhlí na celé vyšší číslo, a je jí přiděleno osm hlasovacích práv. Třetí skupina se skládá ze zbývajících guvernérů a jsou jí přidělena tři hlasovací práva,

- c) uvnitř každé skupiny mají guvernéri hlasovací práva po stejnou dobu,
- d) pro výpočet podílů na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách se použije čl. 29 odst. 2. Celková souhrnná rozvaha měnových finančních institucí se vypočítá v souladu se statistickým rámcem, který se v Unii používá v době výpočtu,
- e) při jakékoli úpravě souhrnného hrubého domácího produktu v tržních cenách podle čl. 29 odst. 3 nebo při jakémkoli zvýšení počtu guvernérů se podle zásad uvedených v tomto pododstavci upraví velikost nebo složení skupin,
- f) Rada guvernérů přijme dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů, s hlasovacím právem i bez něj, veškerá opatření nezbytná pro provádění zásad uvedených v tomto pododstavci a může rozhodnout o odložení zavedení rotačního systému až do dne, kdy počet guvernérů překročí 18.

Hlasovací právo se vykonává osobně. Odchylně od tohoto pravidla může jednací řád uvedený v čl. 12 odst. 3 stanovit, že členové Rady guvernérů mohou hlasovat prostřednictvím telekonference. Jednací řád dále stanoví, že člen Rady guvernérů, který se po delší dobu nemůže účastnit jejích zasedání, smí za sebe jmenovat náhradníka jako člena Rady guvernérů.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčena hlasovací práva všech členů Rady guvernérů, s hlasovacím právem i bez něj, podle odstavce 3 a čl. 40 odst. 2 a 3. Nestanoví-li tento statut jinak, rozhoduje Rada guvernérů prostou většinou členů s hlasovacím právem. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas prezidenta.

Rada guvernérů je schopná se usnášet za přítomnosti alespoň dvou třetin členů s hlasovacím právem. Není-li tato podmínka splněna, může prezident svolat mimořádné zasedání, na němž mohou být rozhodnutí přijímána bez ohledu na uvedené kvórum.

3. Při rozhodování podle článků 28, 29, 30, 32, 33 a 49 mají hlasy členů Rady guvernérů váhu podle podílů národních centrálních bank na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky. Hlasy členů Výkonné rady mají nulovou váhu. Rozhodnutí vyžadující kvalifikovanou většinu je přijato, jestliže odevzdané souhlasné hlasy představují alespoň dvě třetiny upsaného základního kapitálu Evropské centrální banky a současně alespoň polovinu podílníků. Nemůže-li být některý z guvernérů přítomen, může určit náhradníka, který odevzdá jeho vážený hlas.

4. Zasedání jsou důvěrná. Rada guvernérů však může rozhodnout o zveřejnění výsledku svého jednání.

5. Rada guvernérů zasedá alespoň desetkrát ročně.

ČLÁNEK 11

Výkonná rada

1. Podle čl. III-382 odst. 2 prvního pododstavce Ústavy se Výkonná rada skládá z prezidenta, viceprezidenta a dalších čtyř členů.

Členové vykonávají svou funkci na plný pracovní úvazek. Žádný člen nesmí vykonávat jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost, pokud mu Rada guvernérů k tomu výjimečně neudělí souhlas.

2. Podle čl. III-382 odst. 2 Ústavy jsou prezident, viceprezident a další členové Výkonné rady jmenováni z uznávaných osob s profesionální zkušeností v měnových nebo bankovních záležitostech Evropskou radou, která rozhoduje kvalifikovanou většinou na doporučení Rady a po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou guvernérů.

Jejich funkční období je osmileté; nemohou být jmenováni opakovaně.

Členy Výkonné rady mohou být pouze státní příslušníci členských států.

3. Pracovní řád členů Výkonné rady, zejména jejich platy, důchody a jiné dávky sociálního zabezpečení, jsou předmětem smluv s Evropskou centrální bankou a stanoví je Rada guvernérů na návrh výboru skládajícího se ze tří členů jmenovaných Radou guvernérů a ze tří členů jmenovaných Radou. Členové Výkonné rady nemají právo hlasovat o záležitostech uvedených v tomto odstavci.

4. Přestane-li kterýkoli člen Výkonné rady splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na žádost Rady guvernérů nebo Výkonné rady.
5. Každý osobně přítomný člen Výkonné rady má právo hlasovat a má k tomu účelu jeden hlas. Není-li stanoveno jinak, rozhoduje Výkonná rada prostou většinou odevzdaných hlasů. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas prezidenta. Pravidla hlasování jsou upřesněna v jednacím řádu uvedeném v čl. 12 odst. 3.
6. Výkonná rada odpovídá za běžné záležitosti Evropské centrální banky.
7. Jakékoli uvolněné místo ve Výkonné radě se obsazuje jmenováním nového člena podle odstavce 2.

ČLÁNEK 12

Úkoly rozhodovacích orgánů

1. Rada guvernérů přijímá obecné zásady a činí rozhodnutí nezbytná pro zajištění plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a tímto statutem. Rada guvernérů určuje měnovou politiku Unie a popřípadě přijímá rozhodnutí týkající se střednědobých měnových cílů, klíčových úrokových sazeb a vytváření měnových rezerv Evropského systému centrálních bank, přičemž přijme obecné zásady nezbytné k jejich provedení.

Výkonná rada provádí měnovou politiku v souladu s obecnými zásadami a rozhodnutími Rady guvernérů. V tomto směru dává Výkonná rada nezbytné pokyny národním centrálním bankám. Navíc na ni může Rada guvernérů rozhodnutím přenést určité pravomoci.

V míře považované za možnou a přiměřenou a aniž je dotčen tento ČLÁNEK, se Evropská centrální banka obrací na národní centrální banky se žádostmi o provedení operací, které patří k úkolům Evropského systému centrálních bank.

2. Výkonná rada odpovídá za přípravu zasedání Rady guvernérů.
3. Rada guvernérů přijme jednací řád upravující vnitřní organizaci Evropské centrální banky a jejích rozhodovacích orgánů.
4. Rada guvernérů vykonává poradní funkce uvedené v článku 4.
5. Rada guvernérů přijímá rozhodnutí uvedená v článku 6.

ČLÁNEK 13

Prezident

1. Prezident Evropské centrální banky, nebo v jeho nepřítomnosti viceprezident, předsedá Radě guvernérů a Výkonné radě Evropské centrální banky.
2. Aniž je dotčen ČLÁNEK 38, zastupuje Evropskou centrální banku navenek prezident nebo osoba jím k tomuto určená.

ČLÁNEK 14

Národní centrální banky

1. Podle článku III-189 Ústavy zajistí každý členský stát, aby jeho vnitrostátní právní předpisy, včetně statutu národní centrální banky, byly slučitelné s Ústavou a s tímto statutem.
2. Statuty národních centrálních bank stanoví zejména, že funkční období guvernéra národní centrální banky trvá nejméně pět let.

Guvernér může být z funkce odvolán pouze tehdy, přestane-li splňovat podmínky požadované k jejímu výkonu nebo se dopustí vážného pochybení. V případě odvolání guvernéra z funkce může dotyčný guvernér národní centrální banky nebo Rada guvernérů podat žalobu k Soudnímu dvoru, a to z důvodu porušení Ústavy nebo některé právní normy vydané k jejímu provedení. Tyto žaloby je nutné podat do dvou měsíců ode dne vyhlášení či oznámení žalobci nebo v případě, že se tak nestalo, do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o rozhodnutí dozvěděl.

3. Národní centrální banky jsou nedílnou součástí Evropského systému centrálních bank a jednají v souladu s obecnými zásadami a pokyny Evropské centrální banky. K dodržování obecných zásad a pokynů Evropské centrální banky přijímá Rada guvernérů nezbytná opatření a vyžaduje, aby jí byly poskytovány veškeré dostupné informace.

4. Národní centrální banky mohou vykonávat i jiné funkce než ty, jež jsou uvedeny v tomto statutu, pokud Rada guvernérů dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů nerozhodne, že tyto funkce jsou v rozporu s cíli a úkoly Evropského systému centrálních bank. Tyto funkce jsou vykonávány na vlastní odpovědnost a na vlastní účet národních centrálních bank a nejsou pokládány za součást činnosti Evropského systému centrálních bank.

ČLÁNEK 15

Povinnost předkládat zprávy

1. Evropská centrální banka vypracovává a zveřejňuje zprávy o činnosti Evropského systému centrálních bank alespoň jednou za čtvrt roku.
2. Každý týden je uveřejňován konsolidovaný finanční výkaz Evropského systému centrálních bank.
3. Podle čl. III-383 odst. 3 Ústavy předkládá Evropská centrální banka výroční zprávu o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice za uplynulý i běžný rok Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Komisi.
4. Zprávy a výkazy uvedené v tomto článku se poskytují zájemcům zdarma.

ČLÁNEK 16

Bankovky

Podle čl. III-186 odst. 1 Ústavy má Rada guvernérů výhradní právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii. Tyto bankovky mohou vydávat Evropská centrální banka a národní centrální banky. Bankovky vydávané Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají v Unii status zákonného platidla.

Je-li to možné, respektuje Evropská centrální banka stávající zvyklosti ve vydávání a v grafické úpravě bankovek.

KAPITOLA IV

MĚNOVÉ FUNKCE A OPERACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 17

Účty u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou pro provádění svých operací otevírat účty úvěrovým institucím, veřejnoprávním subjektům a jiným účastníkům trhu a jako zajištění přijímat aktiva včetně zaknihovaných cenných papírů.

ČLÁNEK 18

Operace na volném trhu a úvěrové operace

1. Pro dosažení cílů Evropského systému centrálních bank a uskutečnění jeho úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky
 - a) obchodovat na finančních trzích s pohledávkami a obchodovatelnými cennými papíry znějícími na euro nebo na jiné měny a s drahými kovy formou promptních nebo termínovaných nákupů a prodejů, formou dohod o zpětném odkupu nebo formou výpůjček či půjček,
 - b) provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a s ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny.
2. Evropská centrální banka stanoví obecné zásady operací na volném trhu a úvěrových operací prováděných Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami včetně zásad pro vyhlášení podmínek, za nichž jsou národní centrální banky připraveny takové operace provádět.

ČLÁNEK 19

Minimální rezervy

1. S výhradou článku 2 může Evropská centrální banka požadovat na úvěrových institucích zřízených v členských státech, aby v souladu s cíli měnové politiky udržovaly na účtech u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank minimální rezervy. Rada guvernérů může vydat nařízení týkající se výpočtu a určování požadované výše minimálních rezerv. V případech jejich nedodržení je Evropská centrální banka oprávněna vybírat úroky z prodlení a ukládat jiné sankce s rovnocenným účinkem.
2. Za účelem použití tohoto článku určí Rada postupem podle článku 41 základ pro minimální rezervy a nejvýše přípustný poměr mezi těmito rezervami a jejich základem, jakož i přiměřené sankce pro případy jejich nedodržení.

ČLÁNEK 20

Jiné nástroje měnové kontroly

Rada guvernérů může rozhodnout dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů o použití dalších operativních metod měnové kontroly, které považuje s přihlédnutím k článku 2 za vhodné.

Zakládá-li použití takových metod závazky pro třetí strany, stanoví Rada postupem podle článku 41 rozsah jejich použití.

ČLÁNEK 21

Operace s veřejnoprávními subjekty

1. Podle článku III-181 Ústavy je zakázáno přečerpávání účtů nebo jakýkoli jiný typ úvěrování od Evropské centrální banky nebo od národních centrálních bank ve prospěch orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, ústředních vlád, regionálních, místních nebo jiných veřejných orgánů, jiných veřejnoprávních subjektů nebo veřejných podniků členských států. Rovněž je zakázán přímý nákup jejich dluhových nástrojů Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami.
2. Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou působit pro subjekty uvedené v odstavci 1 jako fiskální agenti.
3. Tento ČLÁNEK se nevztahuje na úvěrové instituce ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a Evropská centrální banka poskytují stejné zacházení v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků centrálními bankami jako soukromým úvěrovým institucím.

ČLÁNEK 22

Zúčtovací a platební systémy

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou poskytovat facility a Evropská centrální banka může vydávat nařízení proto, aby byly zajištěny účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy uvnitř Unie a ve styku se třetími zeměmi.

ČLÁNEK 23

Vnější operace

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou

- a) navazovat vztahy s centrálními bankami a s finančními institucemi ve třetích zemích a, je-li to účelné, i s mezinárodními organizacemi,
- b) nabývat a prodávat promptně i termínovaně všechny typy devizových aktiv a drahé kovy. Pojem „devizové aktivum“ zahrnuje cenné papíry a všechna další aktiva v měnách kterékoli země nebo v zúčtovacích jednotkách bez ohledu na formu jejich držení,
- c) držet a spravovat aktiva uvedená v tomto článku,
- d) provádět ve vztahu k třetím zemím a k mezinárodním organizacím všechny typy bankovních operací včetně zápůjčních a výpůjčních operací.

ČLÁNEK 24

Jiné operace

Kromě operací vyplývajících z jejich úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky provádět operace pro potřeby svého provozu nebo svých zaměstnanců.

KAPITOLA V

OBEZŘETNOSTNÍ DOHLED

ČLÁNEK 25

Obezřetnostní dohled

1. Evropská centrální banka může vydávat stanoviska a být konzultována Radou, Komisí a příslušnými orgány členských států ohledně působnosti a používání právně závazných aktů Unie týkajících se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.
2. V souladu s evropským zákonem přijatým podle čl. III-185 odst. 6 Ústavy může Evropská centrální banka plnit zvláštní úkoly týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi s výjimkou pojišťovacích podniků.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 26

Účetní závěrka

1. Účetní rok Evropské centrální banky a národních centrálních bank začíná prvním lednem a končí třicátým prvním prosincem.
2. Roční účetní závěrku Evropské centrální banky sestavuje Výkonná rada v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů. Závěrku schvaluje Rada guvernérů a poté je závěrka zveřejněna.
3. Pro analytické a provozní účely sestavuje Výkonná rada konsolidovanou rozvahu Evropského systému centrálních bank zahrnující ta aktiva a pasiva národních centrálních bank, která náleží Evropskému systému centrálních bank.
4. K používání tohoto článku stanoví Rada guvernérů pravidla nezbytná pro standardizaci účtování a vykazování operací národních centrálních bank.

ČLÁNEK 27

Audit účetnictví

1. Účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank ověřují nezávislí externí auditoři doporučení Radou guvernérů a schválení Radou. Auditoři jsou oprávněni zkoumat veškeré účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank a obdržet veškeré informace o provedených operacích.
2. ČLÁNEK III-384 Ústavy se vztahuje výlučně na zkoumání výkonnosti správy Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 28

Základní kapitál Evropské centrální banky

1. Základní kapitál Evropské centrální banky činí 5 miliard eur. Základní kapitál může být zvýšen evropským rozhodnutím Rady guvernérů kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 10 odst. 3 v mezích a za podmínek, které stanoví Rada postupem podle článku 41.
2. Národní centrální banky jsou jedinými upisovateli a držiteli základního kapitálu Evropské centrální banky. Základní kapitál je upisován podle klíče stanoveného v souladu s článkem 29.

3. Rada guvernérů určí kvalifikovanou většinou podle čl. 10 odst. 3, v jaké výši a jakým způsobem má být základní kapitál splacen.
4. S výhradou odstavce 5 nesmějí být podíly národních centrálních bank na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky převedeny, zastaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí.
5. Bude-li klíč uvedený v článku 29 upraven, převedou národní centrální banky mezi sebou příslušné podíly na základním kapitálu tak, aby rozdělení těchto podílů odpovídalo upravenému klíči. Rada guvernérů určí podmínky těchto převodů.

ČLÁNEK 29

Klíč pro upisování základního kapitálu

1. Klíč pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky stanovený poprvé v roce 1998, kdy byl Evropský systém centrálních bank zřízen, se stanoví tak, že se každé národní centrální bance v tomto klíči přidělí vážený podíl, který se rovná součtu
 - 50 % podílu příslušného členského státu na počtu obyvatel Unie v předposledním roce před zřízením Evropského systému centrálních bank,
 - 50 % podílu příslušného členského státu na hrubém domácím produktu Unie v tržních cenách zaznamenaných za posledních pět let předcházejících předposlednímu roku před zřízením Evropského systému centrálních bank.

Procenta se zaokrouhlují směrem nahoru nebo dolů na nejbližší násobek 0,0001 %.

2. Statistické údaje nezbytné pro plnění tohoto článku poskytuje Komise v souladu s pravidly přijatými Radou postupem podle článku 41.
3. Vážené podíly přidělené národním centrálním bankám budou po založení Evropského systému centrálních bank upravovány každých pět let, přičemž se přiměřeně použije odstavec 1. Upravený klíč platí od prvního dne následujícího roku.
4. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

ČLÁNEK 30

Převod devizových rezerv na Evropskou centrální banku

1. Aniž je dotčen ČLÁNEK 28, poskytují národní centrální banky Evropské centrální bance devizové rezervy v jiných měnách než v měnách členských států, v euru, v rezervních pozicích u Mezinárodního měnového fondu a ve zvláštních právech čerpání až do protihodnoty rovnající se 50 miliardám eur. Rada guvernérů rozhodne o části, která by měla být Evropské centrální bance poskytnuta. Evropská centrální banka má plné právo držet a spravovat devizové rezervy, které na ni byly převedeny, a využívat je pro účely stanovené v tomto statutu.
2. Příspěvky jednotlivých národních centrálních bank se stanoví v poměru k jejich podílu na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky.
3. Evropská centrální banka připíše ve prospěch každé národní centrální banky pohledávku ve výši jejího příspěvku. Rada guvernérů rozhoduje o denominaci a úročení těchto pohledávek.

4. Evropská centrální banka může podle odstavce 2 vyzvat ke složení dalších devizových rezerv nad limit stanovený v odstavci 1 v mezích a za podmínek, které stanoví Rada postupem podle článku 41.
5. Evropská centrální banka může držet a spravovat rezervní pozice u Mezinárodního měnového fondu a zvláštní práva čerpání a zajišťovat sdružování těchto rezerv.
6. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

ČLÁNEK 31

Devizové rezervy národních centrálních bank

1. Národní centrální banky jsou oprávněny provádět operace k plnění svých závazků vůči mezinárodním organizacím v souladu s článkem 23.
2. Všechny ostatní operace s devizovými rezervami zbývajících národních centrálních bankám po převodech provedených podle článku 30 a transakce členských států s jejich devizovými provozními zůstatky překračujícími částku stanovenou podle odstavce 3 podléhají schválení Evropské centrální banky s cílem zajistit soulad s devizovou a měnovou politikou Unie.

3. Rada guvernérů stanoví obecné zásady s cílem usnadnit tyto operace.

ČLÁNEK 32

Přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank

1. Příjmy dosažené národními centrálními bankami při uskutečňování úkolů v rámci měnové politiky Evropského systému centrálních bank (dále jen „měnové příjmy“) jsou na konci každého účetního roku přerozdělovány v souladu s tímto článkem.
2. Částka měnových příjmů každé národní centrální banky se rovná jejímu ročnímu příjmu z aktiv, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu, a závazků z vkladů úvěrových institucí. Tato aktiva vedou národní centrální banky odděleně v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů.
3. Jestliže po zahájení třetí etapy Rada guvernérů usoudí, že struktura bilancí národních centrálních bank nedovoluje použití odstavce 2, může Rada guvernérů kvalifikovanou většinou rozhodnout, že odchylně od odstavce 2 bude měnový příjem vypočítáván podle jiné metody, a to po dobu nepřesahující pět let.
4. Výše měnového příjmu každé národní centrální banky se snižuje o částku rovnající se úrokům, které tato centrální banka platí ze závazků z vkladů úvěrových institucí podle článku 19.

Rada guvernérů může rozhodnout o odškodnění národních centrálních bank za náklady spojené s vydáváním bankovek nebo za výjimečných okolností za zvláštní ztráty vzniklé z operací měnové politiky prováděných ve prospěch Evropského systému centrálních bank. Odškodnění bude provedeno ve formě, jakou bude Rada guvernérů považovat za vhodnou. Tyto částky se mohou vzájemně započítat proti měnovým příjmům národních centrálních bank.

5. Úhrnný měnový příjem národních centrálních bank se rozdělí mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu Evropské centrální banky, nerozhodne-li Rada guvernérů podle čl. 33 odst. 2 jinak.
6. Vzájemné zúčtování a vypořádání zůstatků vzniklých při přerozdělování měnových příjmů provede Evropská centrální banka v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů.
7. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

ČLÁNEK 33

Rozdělování čistých zisků a ztrát Evropské centrální banky

1. Čistý zisk Evropské centrální banky je převáděn v tomto pořadí:
 - a) částka, již určí Rada guvernérů a jež nesmí překročit 20 % čistého zisku, se převede do všeobecného rezervního fondu až do výše 100 % základního kapitálu,

b) zbývající čistý zisk se rozděluje podílníkům Evropské centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům.

2. Zaznamená-li Evropská centrální banka ztrátu, může být schodek vyrovnán ze všeobecného rezervního fondu Evropské centrální banky, a bude-li to nezbytné, na základě rozhodnutí Rady guvernérů z měnového příjmu příslušného účetního roku, a to poměrně až do výše částek přidělených národním centrálním bankám podle čl. 32 odst. 5.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 34

Právní akty

1. V souladu s článkem III-190 Ústavy přijímá Evropská centrální banka
 - a) evropská nařízení v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů vymezených v čl. 3 odst. 1 písm. a), v čl. 19 odst. 1, v článku 22 nebo čl. 25 odst. 2 tohoto statutu a v případech stanovených evropskými nařízeními a rozhodnutími, jež jsou uvedeny v článku 41,

- b) evropská rozhodnutí nezbytná pro zajištění plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a tímto statutem,
- c) doporučení a zaujímá stanoviska.

2. Evropská centrální banka může rozhodnout o zveřejnění svých evropských rozhodnutí, doporučení a stanovisek.

3. V mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41 je Evropská centrální banka oprávněna ukládat podnikům peněžité pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich evropských nařízení a rozhodnutí.

ČLÁNEK 35

Soudní kontrola a záležitosti s ní související

1. Jednání nebo opomenutí Evropské centrální banky podléhají přezkoumání nebo výkladu Soudního dvora Evropské unie v případech a za podmínek stanovených Ústavou. Evropská centrální banka může podat žalobu v případech a za podmínek stanovených Ústavou.

2. Spory mezi Evropskou centrální bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky či jakoukoli jinou osobou na straně druhé rozhodují příslušné vnitrostátní soudy, není-li dána pravomoc Soudního dvora Evropské unie.

3. Evropská centrální banka podléhá úpravě odpovědnosti podle článku III-431 Ústavy. Odpovědnost národních centrálních bank se řídí příslušným vnitrostátním právem.
4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat podle jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvě uzavřené Evropskou centrální bankou nebo jejím jménem.
5. Rozhodnutí Evropské centrální banky o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie přijímá Rada guvernérů.
6. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc ve sporech týkajících se závazků, které mají podle Ústavy a tohoto statutu plnit národní centrální banky. Usoudí-li Evropská centrální banka, že některá národní centrální banka nesplnila povinnost vyplývající z Ústavy a tohoto statutu, poskytne dotyčné národní centrální bance příležitost předložit své připomínky a poté vydá ve věci odůvodněné stanovisko. Nevyhoví-li dotyčná národní centrální banka tomuto stanovisku ve lhůtě stanovené Evropskou centrální bankou, může Evropská centrální banka předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK 36

Zaměstnanci

1. Na návrh Výkonné rady přijme Rada guvernérů pracovní řád pro zaměstnance Evropské centrální banky.

2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat jakékoli spory mezi Evropskou centrální bankou a jejími zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených v pracovním řádu.

ČLÁNEK 37

Služební tajemství

1. Členové řídicích orgánů a zaměstnanci Evropské centrální banky a národních centrálních bank jsou povinni i po skončení svého pracovního poměru zachovávat mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství.

2. Osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právně závazné akty Unie ukládající povinnost mlčenlivosti, podléhají této povinnosti.

ČLÁNEK 38

Osoby s podpisovým právem

Vůči třetím stranám Evropskou centrální banku právně zavazují její prezident nebo dva členové Výkonné rady nebo podpisy dvou zaměstnanců Evropské centrální banky, kteří byli k podepisování jménem Evropské centrální banky jejím prezidentem řádně zmocněni.

ČLÁNEK 39

Výsady a imunity

Evropská centrální banka požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

KAPITOLA VIII

ZMĚNY STATUTU A DOPLŇUJÍCÍ PRAVIDLA

ČLÁNEK 40

Zjednodušený postup pro přijímání změn

1. Podle čl. III-187 odst. 3 Ústavy mohou být čl. 5 odst. 1, 2 a 3, články 17, 18, čl. 19 odst. 1, články 22, 23, 24, 26, čl. 32 odst. 2, 3, 4 a 6, čl. 33 odst. 1 písm. a) a ČLÁNEK 36 tohoto statutu změněny evropským zákonem

- a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou,
- b) anebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

2. Evropská Rada může změnit čl. 10 odst. 2 jednomyslně evropským rozhodnutím na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí, anebo na doporučení Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou. Tyto změny vstoupí v platnost po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.
3. Doporučení Evropské centrální banky podle tohoto článku vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady guvernérů.

ČLÁNEK 41

Doplňující pravidla

Podle čl. III-187 odst. 4 Ústavy přijme Rada evropská nařízení a rozhodnutí o opatřeních podle článku 4, čl. 5, odst. 4, čl. 19 odst. 2, článku 20, čl. 28 odst. 1, čl. 29 odst. 2, čl. 30 odst. 4 a čl. 34 odst. 3 tohoto statutu. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem

- a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou,
- b) anebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

KAPITOLA IX

PŘECHODNÁ A JINÁ USTANOVENÍ
O EVROPSKÉM SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 42

Obecná ustanovení

1. Na základě výjimky uvedené v čl. III-197 odst. 1 Ústavy nezakládají následující články tohoto statutu práva ani neukládají povinnosti pro dotyčný členský stát: 3, 6, čl. 9 odst. 2, čl. 12 odst. 1, čl. 14 odst. 3, články 16, 18, 19, 20, 22, 23, čl. 26 odst. 2, články 27, 30, 31, 32, 33, 34 a 50.
2. Centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka podle čl. III-197 odst. 1 Ústavy, si zachovají své pravomoci v oblasti měnové politiky podle příslušného vnitrostátního práva.
3. V článku 3, čl. 11 odst. 2 a článku 19 tohoto statutu se „členskými státy“ rozumějí podle čl. III-197 odst. 2 druhého pododstavce Ústavy členské státy, jejichž měnou je euro.
4. V článku 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a 3, čl. 12 odst. 1, člancích 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31 a 32, čl. 33 odst. 2 a článku 50 tohoto statutu se „národními centrálními bankami“ rozumějí centrální banky členských států, jejichž měnou je euro.

5. V čl. 10 odst. 3 a čl. 33 odst. 1 se „podílníky“ rozumějí národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro.

6. V čl. 10 odst. 3 a čl. 30 odst. 2 se „upsaným základním kapitálem“ rozumí základní kapitál Evropské centrální banky upsaný národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro.

ČLÁNEK 43

Přechodné úkoly Evropské centrální banky

Evropská centrální banka převezme dřívější úkoly Evropského měnového institutu uvedené v čl. III-199 odst. 2 Ústavy, které v důsledku výjimek vztahujících se na jeden nebo několik členských států musí být ještě splněny po zavedení eura.

Při přípravách na zrušení výjimek uvedených v článku III-198 Ústavy plní Evropská centrální banka poradní funkci.

ČLÁNEK 44

Generální rada Evropské centrální banky

1. Aniž je dotčen čl. III-187 odst. 1 Ústavy, zřizuje se jako třetí rozhodovací orgán Evropské centrální banky Generální rada.

2. Generální rada je složena z prezidenta a viceprezidenta Evropské centrální banky a z guvernérů národních centrálních bank. Zasedání Generální rady se mohou účastnit další členové Výkonné rady, avšak bez hlasovacího práva.
3. Povinnosti Generální rady taxativně vymezuje ČLÁNEK 46.

ČLÁNEK 45

Fungování Generální rady

1. Prezident Evropské centrální banky, nebo v jeho nepřítomnosti viceprezident, předsedá Generální radě Evropské centrální banky.
2. Předseda Rady a člen Komise se mohou bez hlasovacího práva účastnit zasedání Generální rady.
3. Zasedání Generální rady připravuje prezident.
4. Odchylně od čl. 12 odst. 3 přijme Generální rada svůj jednací řád.
5. Sekretariát Generální rady zajišťuje Evropská centrální banka.

ČLÁNEK 46

Povinnosti Generální rady

1. Generální rada

- a) plní úkoly uvedené v článku 43;
- b) přispívá k plnění poradních funkcí uvedených v článku 4 a čl. 25 odst. 1.

2. Generální rada přispívá k

- a) shromažďování statistických informací, jak je uvedeno v článku 5;
- b) podávání zpráv o činnosti Evropské centrální banky, jak je uvedeno v článku 15;
- c) stanovení pravidel uvedených v čl. 26 odst. 4 nezbytných k používání článku 26;
- d) přijímání veškerých dalších opatření uvedených v čl. 29 odst. 4 nezbytných k používání článku 29;
- e) stanovení pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky podle článku 36.

3. Generální rada se podílí na přípravách nezbytných pro neodvolatelné stanovení směnných kurzů měn členských států, na které se vztahuje výjimka, vůči euru, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 3 Ústavy.

4. Generální radu informuje o rozhodnutích Rady guvernérů prezident Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 47

Přechodná ustanovení o základním kapitálu Evropské centrální banky

V souladu s článkem 29 je každé národní centrální bance přidělen vážený podíl v klíči pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky. Odchylně od čl. 28 odst. 3 nesplácejí centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka, svůj upsaný základní kapitál, nerozhodne-li Generální rada většinou představující alespoň dvě třetiny upsaného základního kapitálu Evropské centrální banky a alespoň polovinu podílníků, že musí být splacen minimální procentní podíl jako příspěvek na úhradu provozních nákladů Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 48

Odložené splácení základního kapitálu, rezervních fondů
a rezerv Evropské centrální banky

1. Centrální banka členského státu, na který se přestala vztahovat výjimka, splácí svůj upsaný podíl na základním kapitálu Evropské centrální banky ve stejném rozsahu jako centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, a v souladu s čl. 30 odst. 1 převádí své devizové rezervy na Evropskou centrální banku. Výše těchto převodů se určuje násobkem hodnoty devizových rezerv, které již byly v souladu s čl. 30 odst. 1 převedeny na Evropskou centrální banku, vyjádřené v euru podle platných směnných kurzů, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou národní centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami.
2. Kromě platby, jež má být provedena podle odstavce 1, přispívá dotyčná národní centrální banka do rezervních fondů Evropské centrální banky a do rezerv rovnocenných rezervním fondům a na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fondy a rezervy odpovídající zůstatku účtu zisků a ztrát k 31. prosinci roku, který předcházal roku zrušení výjimky. Částka určená k převodu se vypočítá jako násobek výše rezervních fondů, jak byly výše definovány a schváleny v bilanci Evropské centrální banky, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami.

3. Jakmile se jedna nebo více zemí stanou členskými státy Unie a jejich národní centrální banky se stanou součástí Evropského systému centrálních bank, upsaný základní kapitál Evropské centrální banky a horní hranice částky devizových rezerv, které mohou být převedeny na Evropskou centrální banku, se automaticky zvýší. V rámci rozšířeného klíče pro upisování základního kapitálu se zvýšení určí vynásobením dosavadních částek poměrem vážených podílů vstupujících národních centrálních bank k váženým podílům národních centrálních bank, které již jsou členy Evropského systému centrálních bank. Vážený podíl každé národní centrální banky v klíči pro upisování základního kapitálu se vypočte obdobně podle čl. 29 odst. 1 a v souladu s čl. 29 odst. 2. Pro statistické údaje se použijí referenční období totožná s těmi, která byla použita při poslední pětileté úpravě vážených podílů podle čl. 29 odst. 3.

ČLÁNEK 49

Odchylka od článku 32

1. Rozhodne-li Rada guvernérů po zahájení třetí etapy, že se používáním článku 32 významně změnil poměrný vztah příjmů národních centrálních bank, sníží se částka z příjmu, která má být rozdělena podle článku 32, o jednotný procentní podíl, jenž nesmí překročit 60 % v prvním účetním roce po zahájení třetí etapy a jenž bude v každém následujícím účetním roce snižován alespoň o 12 procentních bodů.

2. Odstavec 1 se použije nejdéle po dobu pěti účetních let od zahájení třetí etapy.

ČLÁNEK 50

Výměna bankovek v měnách členských států

Po neodvolatelném stanovení směnných kurzů v souladu s čl. III-198 odst. 3 Ústavy přijme Rada guvernérů opatření nezbytná k zajištění toho, aby bankovky znějící na měny členských států s neodvolatelně stanovenými směnnými kurzy byly vyměňovány národními centrálními bankami za jejich jmenovité hodnoty.

ČLÁNEK 51

Použitelnost přechodných ustanovení

Články 42 až 47 jsou použitelné po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka.

5. PROTOKOL
O STATUTU
EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Evropské investiční banky uvedený v článku III-299 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Zřizuje se Evropská investiční banka uvedená v článku III-393 Ústavy (dále jen „banka“); plní své úkoly a vykonává svou činnost v souladu s Ústavou a tímto statutem.

ČLÁNEK 2

Úkoly banky stanoví ČLÁNEK III-396 Ústavy.

ČLÁNEK 3

V souladu s článkem III-393 Ústavy jsou členy banky členské státy.

ČLÁNEK 4

1. Bance se přiděluje základní kapitál ve výši 163 653 737 000 eur, který upíší členské státy v těchto částkách:

Německo	26 649 532 500
Francie	26 649 532 500
Itálie	26 649 532 500
Spojené království	26 649 532 500
Španělsko	15 989 719 500
Belgie	7 387 065 000
Nizozemsko	7 387 065 000
Švédsko	4 900 585 500
Dánsko	3 740 283 000
Rakousko	3 666 973 500
Polsko	3 411 263 500
Finsko	2 106 816 000
Řecko	2 003 725 500
Portugalsko	1 291 287 000
Česká republika	1 258 785 500
Maďarsko	1 190 868 500
Irsko	935 070 000
Slovensko	428 490 500
Slovinsko	397 815 000
Litva	249 617 500
Lucembursko	187 015 500
Kypr	183 382 000
Lotyšsko	152 335 000
Estonsko	117 640 000
Malta	69 804 000

Členské státy odpovídají pouze do výše svého podílu upsaného a dosud nesplaceného základního kapitálu.

2. Přijetím nového člena se zvyšuje upsaný základní kapitál o částku odpovídající vkladu nového člena.
3. Rada guvernérů může jednomyslně rozhodnout o zvýšení upsaného základního kapitálu.
4. Podíl na upsaném základním kapitálu nemůže být postoupen ani zastaven ani obstaven.

ČLÁNEK 5

1. Upsaný základní kapitál splatí členské státy do výše 5 % průměru částek uvedených v čl. 4 odst. 1.
2. V případě zvýšení upsaného základního kapitálu se Rada guvernérů může jednomyslně usnést na procentu, které musí být zaplaceno, a na způsobu této platby. Platba v hotovosti se provádí výhradně v eurech.
3. Správní rada může požadovat splacení zbývající části upsaného základního kapitálu, pokud se toto splacení stane nutným, aby banka mohla dostát svým závazkům.

Každý členský stát zaplatí částku úměrnou svému podílu na upisovaném základním kapitálu.

ČLÁNEK 6

Banku spravuje a řídí Rada guvernérů, správní rada a řídicí výbor.

ČLÁNEK 7

1. Radu guvernérů tvoří ministři určení členskými státy.
2. Rada guvernérů vydává obecné směrnice týkající se úvěrové politiky banky v souladu s cíli Unie.

Rada guvernérů dbá na provádění těchto směrnic.

3. Rada guvernérů mimo jiné
 - a) rozhoduje o zvýšení upsaného základního kapitálu podle čl. 4 odst. 3 a čl. 5 odst. 2;
 - b) pro účely čl. 9 odst. 1 rozhoduje o zásadách finančních operací prováděných v rámci úkolů banky;
 - c) vykonává pravomoci uvedené v člancích 9 a 11, pokud jde o jmenování a odvolání členů správní rady a řídicího výboru, a pravomoci podle čl. 11 odst. 1 druhého pododstavce;

- d) rozhoduje o poskytování finančních prostředků na investiční operace, které mají být zcela nebo částečně prováděny mimo území členských států v souladu s čl. 16 odst. 1;
- e) schvaluje výroční zprávu vypracovanou správní radou;
- f) schvaluje roční rozvahu, jakož i výkaz zisků a ztrát;
- g) schvaluje jednací řád banky;
- h) vykonává ostatní pravomoci a funkce svěřené tímto statutem.

4. Rada guvernérů může přijímat jednomyslně v rámci Ústavy a tohoto statutu veškerá rozhodnutí, která se týkají zastavení činnosti banky a její případné likvidace.

ČLÁNEK 8

1. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá Rada guvernérů rozhodnutí prostou většinou svých členů. Tato většina musí představovat alespoň 50 % upsaného základního kapitálu.

Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba 18 hlasů a 68 % upsaného základního kapitálu.

2. Zdrží-li se přítomní nebo zastoupení členové hlasování, není to překážkou přijetí rozhodnutí vyžadujících jednomyslnost.

ČLÁNEK 9

1. Správní rada rozhoduje o poskytování finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk, a o uzavírání půjček; stanoví úrokové míry poskytnutých úvěrů a provize a jiné poplatky. Na základě rozhodnutí přijatého kvalifikovanou většinou může přenést některé své funkce na řídicí výbor. Rozhoduje o podmínkách takového přenesení a dohlíží na jeho výkon.

Správní rada dozírá na řádnou správu banky; zajišťuje, že banka je řízena v souladu s Ústavou a tímto statutem, jakož i s obecnými směrnici vydanými Radou guvernérů.

Na konci účetního období je povinna podat Radě guvernérů zprávu a po schválení ji uveřejnit.

2. Správní rada je složena z 26 řádných členů a 16 zastupujících členů.

Řádné členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů, přičemž každý členský stát nominuje jednoho řádného člena. Jednoho řádného člena rovněž nominuje Komise.

Zastupující členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů takto:

- dva zastupující členy nominované Spolkovou republikou Německo,
- dva zastupující členy nominované Francouzskou republikou,

- dva zastupující členy nominované Italskou republikou,
- dva zastupující členy nominované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Španělského království a Portugalské republiky,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Belgického království, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Dánského království, Řecké republiky a Irsku,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království,
- tři zastupující členy nominované vzájemnou dohodou České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného Komisí.

Správní rada kooptuje šest odborníků bez hlasovacího práva: tři z nich jako řádné členy a tři jako zastupující členy.

Řádní i zastupující členové mohou být jmenováni opakovaně.

Jednací řád stanoví pravidla pro účast na schůzích správní rady a pravidla týkající se zastupujících členů a kooptovaných odborníků.

Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů řídicího výboru, předsedá schůzi správní rady, avšak neúčastní se hlasování.

Členové správní rady jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky způsobilosti a nezávislosti. Odpovídají pouze bance.

3. Odvolat řádného člena správní rady může Rada guvernérů pouze v případě, že již nesplňuje podmínky nutné k výkonu funkce; Rada guvernérů rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Neschválení výroční zprávy vede k odstoupení správní rady.

4. Uvolní-li se místo v důsledku smrti, individuálního nebo kolektivního odstoupení anebo odvolání, bude místo znovu obsazeno podle pravidel stanovených v odstavci 2. Kromě celkové obměny správní rady se uvolněná místa obsazují na zbytek funkčního období.

5. Rada guvernérů stanoví odměny členům správní rady. Určí, jaká činnost je neslučitelná s funkcemi řádného nebo zastupujícího člena.

ČLÁNEK 10

1. Každý řádný člen má ve správní radě jeden hlas. Své hlasovací právo může bez omezení delegovat způsobem uvedeným v jednacím řádu banky.

2. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá správní rada rozhodnutí nejméně třetinou svých členů s hlasovacím právem, kteří představují alespoň 50 % upsaného základního kapitálu. Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba 18 hlasů a 68 % upsaného základního kapitálu. Jednací řád banky určuje, kolik členů správní rady tvoří kvórum nutné k přijetí rozhodnutí.

ČLÁNEK 11

1. Řídící výbor se skládá z předsedy a osmi místopředsedů jmenovaných Radou guvernérů na návrh správní rady na dobu šesti let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Rada guvernérů může jednomyslným rozhodnutím změnit počet členů řídicího výboru.

2. Rada guvernérů může kvalifikovanou většinou na návrh správní rady přijatý kvalifikovanou většinou rozhodnout o odvolání člena řídicího výboru.

3. Řídící výbor zajišťuje pod dohledem předsedy a pod kontrolou správní rady vedení běžných obchodů banky.

Připravuje rozhodnutí správní rady, včetně rozhodnutí o uzavírání půjček a poskytování finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk. Zajišťuje provádění těchto rozhodnutí.

4. Řídící výbor přijímá svá stanoviska k návrhům na uzavření půjčky nebo poskytnutí finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk, většinou hlasů.
5. Rada guvernérů určuje odměnu členů řídicího výboru a stanoví, jaké činnosti jsou neslučitelné s jejich funkcí.
6. Předseda, v případě jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů, zastupuje banku v soudních i mimosoudních věcech.
7. Zaměstnanci banky jsou podřízeni předsedovi. Předseda je přijímá a propouští. Při výběru zaměstnanců je povinen přihlížet nejen k osobním schopnostem a odborné kvalifikaci, ale i k spravedlivému zastoupení státních příslušníků členských států. Jednací řád určí subjekt příslušný k přijímání předpisů týkajících se zaměstnanců.
8. Řídící výbor a zaměstnanci banky odpovídají pouze bance a vykonávají své funkce zcela nezávisle.

ČLÁNEK 12

1. Výbor složený z šesti členů jmenovaných Radou guvernérů na základě jejich způsobilosti prověřuje, zda činnosti banky odpovídají nejlepší bankovní praxi, a je odpovědný za audit jejího účetnictví.

2. Výbor uvedený v odstavci 1 každoročně prověřuje, zda jsou operace a účetnictví banky řádně vedeny. Za tímto účelem ověřuje, zda jsou operace banky prováděny v souladu s požadavky a postupy stanovenými statutem a jednacím řádem.
3. Výbor uvedený v odstavci 1 potvrzuje, že finanční výkazy, jakož i jiné finanční informace obsažené v roční účetní závěrce sestavené správní radou poskytují věrný obraz finanční situace banky, pokud jde o její aktiva a pasiva, a výsledků jejich operací a hotovostních toků za dané účetní období.
4. Jednací řád stanoví požadovanou kvalifikaci členů výboru uvedeného v odstavci 1 a podmínky jeho činnosti.

ČLÁNEK 13

Banka jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na národní centrální banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční instituce, které tento stát schválil.

ČLÁNEK 14

1. Banka spolupracuje se všemi mezinárodními organizacemi, jež vyvíjejí činnost v obdobných oblastech.
2. Banka naváže veškerá spojení potřebná pro spolupráci s bankovními a finančními institucemi zemí, ve kterých provádí své operace.

ČLÁNEK 15

Na žádost některého členského státu nebo Komise anebo ze svého podnětu Rada guvernérů vykládá nebo doplňuje směrnice, které vydala na základě článku 7, a to za podmínek, za jakých byly přijaty.

ČLÁNEK 16

1. V rámci úkolů vytyčených v článku III-394 Ústavy poskytuje banka finanční prostředky, zejména ve formě úvěrů a záruk, svým členům nebo soukromým či veřejným podnikům na investice, které mají být uskutečněny na území členských států, pokud prostředky z jiných zdrojů nejsou za přiměřených podmínek dosažitelné.

Nicméně rozhodnutím Rady guvernérů kvalifikovanou většinou na návrh správní rady může banka poskytnout finanční prostředky na investice, které mají být uskutečněny zcela nebo zčásti mimo evropské území členských států.

2. Jestliže je to možné, je poskytnutí úvěru vázáno podmínkou, že současně bude použito též jiných prostředků financování.

3. Jestliže se úvěr poskytuje podniku nebo jinému subjektu než členskému státu, podmíní banka poskytnutí tohoto úvěru zárukou členského státu, na jehož území bude investice uskutečněna, dostatečnými zárukami nebo finanční silou dlužníka.

Kromě toho stanoví správní rada kvalifikovanou většinou, v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů podle čl. 7 odst. 3 písm. b) a vyžaduje-li to provádění operace podle článku III-394 Ústavy, podmínky jakékoli finanční operace, která představuje specifický profil rizika a je tedy považována za zvláštní činnost.

4. Banka může poskytnout záruku na půjčky uzavřené soukromými či veřejnými podniky anebo jinými subjekty k provedení operací uvedených v článku III-394 Ústavy.

5. Úhrnná částka nesplacených úvěrů a záruk poskytnutých bankou nesmí převýšit 250 % částky úhrnu upsaného základního kapitálu, rezervních fondů, nerozdělených rezerv a kladného zůstatku účtu zisků a ztrát. Druhá uvedená úhrnná částka se sníží o částku rovnající se upsané částce, a to i nesplacené, na jakoukoli majetkovou účast banky.

Bankou vyplacená částka majetkové účasti nesmí nikdy převýšit částku odpovídající úhrnu splaceného upsaného základního kapitálu, rezervních fondů, nerozdělených rezerv a kladného zůstatku účtu zisků a ztrát.

Jako výjimka mají zvláštní činnosti banky, o nichž rozhodla Rada guvernérů a správní rada podle odstavce 3, zvlášť přidělené rezervní fondy.

Tento odstavec se rovněž vztahuje na konsolidované účetnictví banky.

6. Banka se zajišťuje proti riziku změny kurzů tím, že ke smlouvám o úvěrech a zárukách připojí doložky, které považuje za vhodné.

ČLÁNEK 17

1. Úroková míra úvěrů poskytovaných bankou a provizí a jiných poplatků, se přizpůsobují podmínkám převládajícím na kapitálovém trhu a vypočítávají se tak, aby banka z jejich výnosů mohla plnit své závazky, krýt své náklady a rizika a vytvářet rezervní fond podle článku 22.
2. Banka nepovoluje snížení úrokové míry. V případě, že snížení úrokové míry je žádoucí vzhledem ke zvláštní povaze investice, která má být financována, může příslušný členský stát nebo třetí strana udělit bonifikaci úroku, pokud je udělení této bonifikace slučitelné s pravidly stanovenými v článku III-167 Ústavy.

ČLÁNEK 18

Při svých finančních operacích zachovává banka tyto zásady:

1. Dbá, aby její prostředky byly používány co nejúčelněji v zájmu Unie.

Může poskytnout úvěry nebo záruky pouze,

- a) jestliže splácení úroků a umořování je buď kryto ziskem z podnikání, pokud jde o investice prováděné podniky ve výrobním odvětví, anebo, v případě ostatních investic, je zajištěno závazkem, který převzal stát, v němž je investice prováděna, či jiným způsobem a

b) jestliže provedení investice přispívá ke zvýšení obecné hospodářské produktivity a působí příznivě k vytvoření a fungování vnitřního trhu.

2. Nesmí nabývat žádné podíly v podnicích ani přijímat žádnou odpovědnost za jejich řízení, ledaže by to vyžadovala ochrana jejich práv a bylo tak zajištěno splacení její pohledávky.

Avšak správní rada stanoví kvalifikovanou většinou, v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů podle čl. 7 odst. 3 písm. b) a vyžaduje-li to provádění operace podle článku III-394 Ústavy, podmínky majetkové účasti v obchodním podniku, pokud je to vyžadováno k financování investice nebo programu, obvykle jako doplňku úvěru nebo záruky.

3. Může postupovat své pohledávky na kapitálovém trhu a požadovat za tím účelem od svých dlužníků vydání dluhopisů nebo jiných cenných papírů.

4. Ani banka, ani členské státy nesmí stanovovat podmínky, podle kterých by měly být prostředky z bankou poskytnutých úvěrů použity na území určitého členského státu.

5. Může vázat poskytnutí úvěrů na podmínku, že se uskuteční mezinárodní veřejná soutěž.

6. Nefinancuje zcela ani zčásti žádnou investici, s níž nesouhlasí členský stát, na jehož území má být uskutečněna.

7. Jako doplněk ke své úvěrové činnosti může banka poskytovat služby technické pomoci v souladu s podmínkami, jež stanovila Rada guvernérů kvalifikovanou většinou, a v souladu s tímto statutem.

ČLÁNEK 19

1. Každý podnik nebo veřejnoprávní či soukromoprávní subjekt se může přímo obrátit na banku se žádostí o financování. Žádosti mohou být bance rovněž podávány buď prostřednictvím Komise, nebo prostřednictvím členského státu, na jehož území bude investice uskutečněna.

2. Jestliže se žádost podává prostřednictvím Komise, předloží se k vyjádření členskému státu, na jehož území bude investice uskutečněna. Jestliže se žádost podává prostřednictvím členského státu, předloží se k vyjádření Komisi. Jestliže žádost podává přímo podnik, předloží se danému členskému státu i Komisi.

Dotyčné členské státy a Komise podají svá vyjádření ve lhůtě dvou měsíců. Neobdrží-li v této lhůtě vyjádření, může mít banka za to, že příslušná investice nevyvolává námitek.

3. Správní rada rozhoduje o finančních operacích, které jí předložil řídicí výbor.

4. Řídicí výbor zkoumá, zda finanční operace, které mu byly předloženy, jsou v souladu s tímto statutem, zejména se články 16 a 18. Jestliže se řídicí výbor vysloví pro finanční operaci, předloží správní radě odpovídající návrh; své kladné stanovisko může vázat na podmínky, které považuje za podstatné. Jestliže se řídicí výbor vysloví proti finanční operaci, předloží správní radě příslušné podklady spolu se svým stanoviskem.

5. V případě záporného stanoviska řídicího výboru může správní rada poskytnout dané financování pouze jednomyslným rozhodnutím.

6. V případě záporného stanoviska Komise může správní rada poskytnout dané financování pouze jednomyslným rozhodnutím, přičemž člen nominovaný do své funkce Komisí se zdrží hlasování.
7. V případě záporného stanoviska řídicího výboru i Komise nesmí správní rada dané financování poskytnout.
8. Pokud musí být finanční operace související se schválenou investicí restrukturována, aby byla chráněna práva a zájmy banky, přijme řídicí výbor neprodleně naléhavá opatření, jež považuje za nezbytná, přičemž o nich ihned informuje správní radu.

ČLÁNEK 20

1. Banka si prostředky potřebné k plnění svých úkolů půjčuje na kapitálovém trhu.
2. Banka si může půjčovat na kapitálových trzích členských států v rámci právních předpisů upravujících tyto trhy.

Příslušné orgány členského státu, na který se vztahuje výjimka ve smyslu čl. III-197 odst. 1 Ústavy, mohou odmítnout souhlas jen tehdy, hrozí-li kapitálovému trhu tohoto státu vážné poruchy.

ČLÁNEK 21

1. Banka může použít volně použitelných prostředků, které bezprostředně nepotřebuje ke krytí svých závazků, takto:

- a) může investovat na peněžních trzích;
- b) může s výhradou čl. 18 odst. 2 nakupovat a prodávat cenné papíry ;
- c) může provádět jakékoli jiné finanční operace, které se vztahují k předmětu její činnosti.

2. Aniž je dotčen ČLÁNEK 23, provádí banka při správě svých investic jen takovou devizovou arbitráž, kterou přímo vyžaduje uskutečňování jejích úvěrových operací nebo plnění závazků z půjček, které uzavřela, nebo záruk, které poskytl.

3. V oblastech zmíněných v tomto článku působí banka ve shodě s příslušnými orgány nebo národními centrálními bankami členských států.

ČLÁNEK 22

1. Postupně bude vytvořen rezervní fond až do výše 10 % upsaného základního kapitálu. Odůvodňuje-li to stav závazků banky, může správní rada rozhodnout o zřízení dodatečných rezerv. Dokud tento rezervní fond nebude plně vytvořen, budou do něj odváděny

- a) příjmy z úroků z úvěrů, které banka poskytla z částek, jež mají členské státy splatit podle článku 5;
- b) příjmy z úroků z úvěrů, které banka poskytla z částek získaných splacením úvěrů podle písmene a),

pokud těchto příjmů z úroků není třeba k plnění závazků nebo ke krytí nákladů banky.

2. Prostředky rezervního fondu musí být investovány tak, aby mohly být kdykoli použity v souladu s účelem tohoto fondu.

ČLÁNEK 23

1. Banka je vždy oprávněna převádět pohledávky v měně členského státu, jehož měnou není euro, aby mohla provádět finanční operace odpovídající úkolu stanovenému v článku III-394 Ústavy, s přihlédnutím k článku 21 tohoto statutu. Banka se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.
2. Banka může směnit pohledávky v měně členského státu, jehož měnou není euro, za prostředky v měně třetí země jen se souhlasem tohoto členského státu.
3. Banka může volně nakládat s částí svého splaceného základního kapitálu a s devizami půjčenými na trzích mimo Unii.

4. Členské státy se zavazují, že dlužníkům banky dají k dispozici prostředky v cizích měnách potřebné ke splácení jistiny a úroků z úvěrů poskytnutých nebo zaručených bankou na investice, které mají být uskutečněny na jejich území.

ČLÁNEK 24

Jestliže některý členský stát neplní své členské povinnosti vyplývající z tohoto statutu, zejména povinnost splatit svůj podíl nebo splácet úroky a umořovat své půjčky, může Rada guvernérů rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou zastavit poskytování úvěrů nebo záruk tomuto členskému státu nebo jeho státním příslušníkům.

Toto rozhodnutí nezbavuje členský stát ani jeho státní příslušníky jejich povinností vůči bance.

ČLÁNEK 25

1. Jestliže Rada guvernérů rozhodne zastavit činnost banky, bude neprodleně ukončen veškerý provoz s výjimkou operací nutných k řádné realizaci, ochraně a zachování pohledávek, jakož i k vyrovnání závazků.

2. V případě likvidace jmenuje Rada guvernérů likvidátory a vydá jim pokyny k provedení likvidace. Dbá na zachování práv zaměstnanců.

ČLÁNEK 26

1. Banka má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý majetek nebo nemovitosti a vystupovat před soudy.
2. Majetek banky nemůže být žádnou formou zabaven nebo vyvlastněn.

ČLÁNEK 27

1. Spory mezi bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky či jakoukoli jinou osobou na straně druhé rozhodují příslušné národní soudy, není-li dána pravomoc Soudního dvora Evropské unie. Banka může v kterékoli smlouvě sjednat rozhodčí řízení.
2. Banka si zvolí svůj obecný soud v každém členském státě. Může však v kterékoli smlouvě provést zvláštní volbu obecného soudu.
3. Majetek a pohledávky banky mohou být zabaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí pouze na základě rozhodnutí soudu.

ČLÁNEK 28

1. Rada guvernérů může jednomyslným rozhodnutím zřídit pobočky nebo jiné subjekty s právní subjektivitou a finanční samostatností.

2. Rada guvernérů přijme jednomyslně stanovy subjektů uvedených v odstavci 1, které zejména určí jejich cíle, složení, základní kapitál, členy, sídlo, finanční zdroje, intervenční nástroje, pravidla auditu a jejich vztah s orgány banky.
3. Banka se může podílet se na řízení těchto subjektů a přispívat k jejich upsanému základnímu kapitálu do výše stanovené jednomyslným rozhodnutím Rady guvernérů.
4. Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahuje na subjekty uvedené v odstavci 1, pokud podléhají právu Unie, členy jejich orgánů při výkonu jejich funkcí a na jejich zaměstnance, a to za podmínek, které se vztahují na banku.

Na dividendy, kapitálové zisky nebo jiné druhy příjmů vyplývající z takových subjektů, na které mají nárok jiní členové než Evropská unie a banka, se však nadále vztahují příslušné daňové předpisy.
5. Soudní dvůr Evropské unie rozhoduje v mezích níže stanovených spory týkající se opatření přijatých orgány subjektu podléhajícího právu Unie. Kterýkoli člen takového subjektu v tomto postavení nebo členské státy mohou podat žalobu proti těmto opatřením za podmínek stanovených v článku III-365 Ústavy.
6. Rada guvernérů může v souladu s příslušnými vnitřními předpisy jednomyslně rozhodnout o připuštění zaměstnanců subjektů podléhajících právu Unie do společných režimů s bankou.

6. PROTOKOL
O UMÍSTĚNÍ SÍDEL ORGÁNŮ
A NĚKTERÝCH INSTITUCÍ, SUBJEKTŮ A ÚTVARŮ
EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM na ČLÁNEK III-432 Ústavy,

MAJÍCE NA PAMĚTI A POTVRZUJÍCE rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965, a aniž jsou dotčena rozhodnutí o sídlech orgánů, institucí, subjektů a útvarů,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

JEDINÝ ČLÁNEK

1. Evropský parlament má sídlo ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně zasedání o rozpočtu. Doplnující plenární zasedání se konají v Bruselu. Výbory Evropského parlamentu zasedají v Bruselu. Generální sekretariát Evropského parlamentu a jeho útvary sídlí v Lucemburku.
2. Rada má sídlo v Bruselu. Během měsíců dubna, června a října zasedá v Lucemburku.
3. Komise má sídlo v Bruselu. Útvary vyjmenované v člancích 7, 8 a 9 rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965 sídlí v Lucemburku.
4. Soudní dvůr Evropské unie má sídlo v Lucemburku.

5. Evropská centrální banka má sídlo ve Frankfurtu.
6. Účetní dvůr má sídlo v Lucemburku.
7. Výbor regionů má sídlo v Bruselu.
8. Hospodářský a sociální výbor má sídlo v Bruselu.
9. Evropská investiční banka má sídlo v Lucemburku.
10. Europol má sídlo v Haagu.

7. PROTOKOL
O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že podle článku III-434 Ústavy požívá Unie na území členských států výsad a imunit nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, FONDY, POHLEDÁVKY A OPERACE UNIE

ČLÁNEK 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

ČLÁNEK 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

ČLÁNEK 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro svou úřední potřebu. Takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území státu, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušného státu.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY

ČLÁNEK 5

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

ČLÁNEK 6

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou evropským nařízením, a jež orgány členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích států.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ČLÁNEK 7

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání;
- b) přiznává vláda ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

ČLÁNEK 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

ČLÁNEK 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ
ÚČASTNÍCÍ SE ČINNOSTI
ORGÁNŮ UNIE

ČLÁNEK 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento ČLÁNEK se vztahuje rovněž na členy poradních institucí Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI
UNIE

ČLÁNEK 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení Ústavy jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejími úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;
- b) nepodléhají předpisům omezujícím přistěhovalectví a ani náležitostem pro přihlašování cizinců. Totéž platí pro jejich manžele či manželky a jimi vyživované rodinné příslušníky;
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;

- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v daném státě a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v daném státě, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou státu, v němž je toto právo uplatňováno;
- e) požívají práva bezcelně dovážet automobil pro svou osobní potřebu, který získali ve státě svého posledního pobytu nebo ve státě, jehož jsou státními příslušníky, za podmínek vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou státu, v němž je toto právo uplatňováno.

ČLÁNEK 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotyčnými orgány.

Úředníci a jiní zaměstnanci Unie jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

ČLÁNEK 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými státy Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v prvním odstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě. Pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 14

System sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotyčnými orgány.

ČLÁNEK 15

Kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13, stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotýcnými orgány.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U UNIE

ČLÁNEK 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřených u Unie obvyklé diplomatické výsady a imunity.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

ČLÁNEK 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými orgány příslušných členských států.

ČLÁNEK 19

Články 11 až 14 a ČLÁNEK 17 se vztahují na členy Komise.

ČLÁNEK 20

Články 11 až 14 a ČLÁNEK 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníky a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen ČLÁNEK 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Články 11 až 14 a ČLÁNEK 17 se rovněž vztahují na členy Účetního dvora.

ČLÁNEK 21

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž je dotčen Protokol o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnosti banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

ČLÁNEK 22

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; protokol o statutu této banky tím není dotčen.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Rovněž její rozpuštění nebo její likvidace nepodléhají žádnému poplatku. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

8. PROTOKOL

O SMLOUVÁCH A AKTECH O PŘISTOUPENÍ DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ,
IRSKA A SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,
ŘECKÉ REPUBLIKY, ŠPANĚLSKÉHO KRÁLOVSTVÍ A
PORTUGALSKÉ REPUBLIKY A RAKOUSKÉ REPUBLIKY,
FINSKÉ REPUBLIKY A ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že Dánské království, Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska přistoupily k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1973; že Řecká republika přistoupila k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1981; že Španělské království a Portugalská republika přistoupily k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1986; že Rakouská republika, Finská republika a Švédské království přistoupily k Evropským společenstvím a Evropské unii založené Smlouvou o Evropské unii dne 1. ledna 1995;

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že smlouvy o uvedených přistoupeních se zrušují;

VZHLEDEM K TOMU, že některá ustanovení uvedená v těchto smlouvách o přistoupení a v aktech k nim připojených jsou i nadále významná; že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že taková ustanovení musejí být převzata do protokolu nebo se na ně v něm musí odkazovat, aby zůstala v platnosti a jejich právní účinky byly zachovány;

VZHLEDEM K TOMU, že tato ustanovení vyžadují nezbytné technické úpravy, které je uvedou do souladu s Ústavou, aniž by byly změněny jejich právní účinky;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Práva a závazky, které vyplývají ze smluv o přistoupení uvedených v čl. IV-437 odst. 2 písm. a) až d) Ústavy nabyly účinku podle podmínek stanovených v těchto smlouvách dnem

- a) 1. ledna 1973, pokud jde o smlouvu o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;
- b) 1. ledna 1981, pokud jde o smlouvu o přistoupení Řecké republiky;
- c) 1. ledna 1986, pokud jde o smlouvu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky;
- d) 1. ledna 1995, pokud jde o smlouvu o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

ČLÁNEK 2

1. Přistupující státy uvedené v článku 1 jsou povinny přistoupit k následujícím dohodám nebo smlouvám uzavřeným před jejich přistoupením, pokud jsou takové dohody nebo smlouvy stále v platnosti:
 - a) dohody nebo smlouvy uzavřené mezi ostatními členskými státy, které jsou založené na Smlouvě o založení Evropského společenství, Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo Smlouvě o Evropské unii, nebo které jsou nezbytné k dosažení cílů těchto smluv a které se vztahují k fungování Společenství nebo Unie nebo které jsou spojeny s jejich činnostmi;
 - b) dohody nebo smlouvy uzavřené ostatními členskými státy, jednajícími společně s Evropskými společenstvími, s jedním nebo více třetími státy nebo s mezinárodní organizací a smlouvy, které s uvedenými dohodami nebo smlouvami souvisejí. Unie a ostatní členské státy napomáhají v tomto ohledu přistupujícím státům uvedeným v článku 1.
2. Přistupující státy uvedené v článku 1 přijmou vhodná opatření, je-li to nutné, k upravení jejich postavení ve vztahu k mezinárodním organizacím a těm mezinárodním dohodám, v kterých je Unie nebo Evropské společenství pro atomovou energii nebo ostatní členské státy smluvní stranou, k právům a povinnostem, které vyplývají z jejich přistoupení k Unii.

ČLÁNEK 3

Ustanovení aktů o přistoupení, jak jsou vykládána Soudním dvorem Evropských společenství a Soudem prvního stupně, jejichž účelem nebo účinkem je zrušit nebo změnit nejen na přechodnou dobu akty přijaté orgány, institucemi či jinými subjekty Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, zůstávají v platnosti s výhradou druhého pododstavce.

Ustanovení uvedená v prvním pododstavci mají stejnou právní sílu jako akty, které zrušují nebo pozměňují, a podléhají stejným pravidlům jako tyto akty.

ČLÁNEK 4

Znění aktů orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, které byly přijaty před přistoupeními uvedenými v článku 1 a které byly následně vypracovány v jazyce anglickém a dánském, jazyce řeckém, jazyce španělském a portugalském a v jazyce finském a švédském, jsou ode dnů přistoupení uvedených v článku 1 platná za stejných podmínek jako znění vypracovaná a platná v ostatních jazycích.

ČLÁNEK 5

Evropský zákon Rady může zrušit přechodná ustanovení stanovená v tomto protokolu, pokud již nejsou použitelná. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

HLAVA II

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, IRSKA A SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

Oddíl 1

Ustanovení o Gibraltar

ČLÁNEK 6

1. Akty orgánů týkající se produktů uvedených v příloze I Ústavy a produktů podléhajících při dovozu do Unie zvláštní úpravě v důsledku provádění společné zemědělské politiky, jakož i akty týkající se harmonizace právních předpisů členských států v oblasti daně z obratu se nevztahují na Gibraltar, pokud Rada nepřijme evropské rozhodnutí, které stanoví jinak. Rada rozhoduje jednomyslně na návrh Komise.

2. Situace Gibraltaru vymezená v bodě VI přílohy II¹ aktu o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska je zachována.

Oddíl 2

Ustanovení o Faerských ostrovech

ČLÁNEK 7

Dánští státní příslušníci s bydlištěm na Faerských ostrovech jsou považováni za státní příslušníky členského státu ve smyslu Ústavy až ode dne, k němuž se tato Ústava začne na tyto ostrovy vztahovat.

Oddíl 3

Ustanovení o britských Normanských ostrovech a o ostrovu Man

ČLÁNEK 8

1. Právní úprava Unie v oblasti cel a množstevních omezení, zejména cla, poplatky s rovnocenným účinkem a společný celní sazebník, se vztahuje na britské Normanské ostrovy a ostrov Man za stejných podmínek jako na Spojené království.

¹ Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 47.

2. U zemědělských produktů a produktů vzniklých jejich zpracováním, na něž se vztahuje zvláštní obchodní režim, se použijí vůči třetím zemím poplatky a další opatření při dovozu stanovená právními předpisy Unie a použitelná Spojeným královstvím.

Stejně tak jsou použitelné takové právní předpisy Unie, které jsou nezbytné k zajištění volného pohybu zboží a k dodržování obvyklých podmínek hospodářské soutěže při obchodu s těmito produkty.

Rada na návrh Komise přijme evropská nařízení nebo rozhodnutí, která určí podmínky, za nichž se ustanovení podle prvního a druhého pododstavce použijí na těchto územích.

ČLÁNEK 9

Práva, jichž ve Spojeném království požívají státní příslušníci britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man nejsou právem Unie dotčena. Nemohou však využívat ustanovení práva Unie týkajících se volného pohybu osob a služeb.

ČLÁNEK 10

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se vztahují na osoby nebo podniky ve smyslu článku 196 zmíněné smlouvy, se na tyto osoby či podniky vztahují za předpokladu, že mají bydliště nebo jsou usazeny na územích uvedených v článku 8 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 11

Úřady území uvedených v článku 8 zacházejí se všemi fyzickými nebo právníckými osobami Unie stejně.

ČLÁNEK 12

Pokud by během používání právní úpravy stanovené tímto oddílem vyvstaly na kterékoli straně obtíže ve vztazích mezi Unií a územími uvedenými v článku 8, navrhne Komise neprodleně Radě vhodná opatření k nápravě, včetně podmínek a způsobu jejich provedení.

Rada přijme vhodná evropská nařízení nebo rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce.

ČLÁNEK 13

Ve smyslu tohoto oddílu se za státního příslušníka britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man považuje kterýkoli britský občan, který této státní příslušnosti nabyt na základě skutečnosti, že se on sám nebo jeden z jeho rodičů nebo prarodičů narodil nebo byl osvojen, naturalizován nebo zapsán do matriky na jednom z uvedených ostrovů. Není však považován za tímto účelem za státního příslušníka britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man, pokud se on sám nebo jeden z jeho rodičů nebo prarodičů narodil nebo byl osvojen, naturalizován nebo zapsán do matriky ve Spojeném království. Rovněž se za státního příslušníka těchto území nepovažuje, pokud měl někdy obvyklý pobyt ve Spojeném království po dobu pěti let.

Správní opatření nezbytná pro určení uvedených osob budou oznámena Komisi.

Oddíl 4

Ustanovení o provádění politiky industrializace a hospodářského rozvoje v Irsku

ČLÁNEK 14

Členské státy berou na vědomí skutečnost, že irská vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Irsku životní úrovni ostatních evropských národů a odstranit nedostatečnou zaměstnanost a přitom postupně vyrovnávat regionální rozdíly v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu a dohodly se doporučit za tímto účelem orgánům, aby uplatňovaly veškeré prostředky a postupy podle Ústavy, zejména přiměřeným využitím prostředků Unie, jež jsou k dispozici pro uskutečnění jejich cílů.

Členské státy uznávají zejména, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Oddíl 5

Ustanovení o výměně poznatků s Dánskem v oblasti
jaderné energie

ČLÁNEK 15

1. Od 1. ledna 1973 jsou Dánsku zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.

2. Od 1. ledna 1973 zpřístupní Dánsko Evropskému společenství pro atomovou energii stejný objem poznatků v oblastech uvedených v odstavci 3. Podrobný výklad těchto poznatků je uveden v dokumentu, který bude předán Komisi. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

3. Dánsko zpřístupní Společenství informace v těchto oblastech:

- a) DOR Reaktor moderovaný těžkou vodou a chlazený organickým chladivem;
- b) DT-350, DK-400 Těžkovodní reaktory s tlakovou nádobou;
- c) vysokoteplotní plynová smyčka;
- d) měřicí systém a zvláštní elektronické zařízení;
- e) spolehlivost;
- f) jaderná fyzika, dynamika reaktorů a přenos tepla;
- g) zkoušky materiálu a vnitřní vybavení reaktoru.

4. Dánsko se zavazuje zpřístupňovat Společenství, zejména v průběhu návštěv pracovníků Společenství nebo členských států ve výzkumném středisku v Risø, veškeré doplňkové informace k předávaným zprávám, za podmínky, jež budou stanoveny v jednotlivých případech vzájemnou dohodou.

ČLÁNEK 16

1. V oblastech, v nichž Dánsko zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Dánsko podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 6

Ustanovení o výměně poznatků s Irskem v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 17

1. Od 1. ledna 1973 jsou Irsku zpřístupněny poznatky sdělované členským státům, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.

2. Od 1. ledna 1973 zpřístupní Irsko Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie v Irsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se týkají zejména výzkumu k vývoji energetických reaktorů a prací o radioizotopech a o jejich použití v lékařství, včetně otázek týkajících se radiační ochrany.

ČLÁNEK 18

1. V oblastech, v nichž Irsko zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členskými státy, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Irsko podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členskými státy, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 7

Ustanovení o výměně poznatků se Spojeným královstvím
v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 19

1. Od 1. ledna 1973 jsou Spojenému království zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.
2. Od 1. ledna 1973 zpřístupní Spojené království Evropskému společenství pro atomovou energii stejný objem poznatků v oblastech uvedených v seznamu v příloze¹ k protokolu č. 28 aktu o podmínkách přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska. Podrobný výklad těchto poznatků je uveden v dokumentu, který bude předán Komisi. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

¹ Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 84.

3. S přihlédnutím ke zvláštnímu zájmu Společenství o některé oblasti klade Spojené království zvláštní důraz na předávání poznatků v těchto oblastech:

- a) výzkum a vývoj rychlých reaktorů (včetně jejich bezpečnosti);
- b) základní výzkum (použitelný pro jednotlivé řady reaktorů);
- c) bezpečnost reaktorů jiných než rychlých;
- d) metalurgie, oceli, slitiny zirkonia a betonů;
- e) slučitelnost strukturálních materiálů;
- f) experimentální výroba paliva;
- g) termohydrodynamika;
- h) měřicí systém.

ČLÁNEK 20

1. V oblastech, v nichž Spojené království zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty, na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Spojené království podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA III

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ ŘECKÉ REPUBLIKY

Oddíl 1

Ustanovení týkající se osvobození od cla uděleného Řeckem
při dovozu některého zboží

ČLÁNEK 21

ČLÁNEK III-151 Ústavy nebrání tomu, aby Řecká republika zachovala opatření týkající se osvobození od cla, udělených před 1. lednem 1979 podle

- a) zákona č. 4171/61 (obecná opatření na podporu hospodářského rozvoje země),
- b) dekretu – zákona č. 2687/53 (investice a ochrana zahraničního kapitálu),

- c) zákona č. 289/76 (pobídky s cílem podpory rozvoje pohraničních oblastí a řešení všech souvisejících otázek),

až do skončení platnosti dohod uzavřených řeckou vládou s poživateli výhod těchto opatření.

Oddíl 2

Ustanovení o zdanění

ČLÁNEK 22

Akty uvedené v bodu II. 2 přílohy VIII¹ aktu o podmínkách přistoupení Řecké republiky se vztahují na Řeckou republiku za podmínek stanovených v uvedené příloze, s výjimkou odkazů na body 9 a 18.b.

Oddíl 3

Ustanovení o bavlně

ČLÁNEK 23

1. Tento oddíl se týká nemykané ani nečesané bavlny, spadající do podpoložky 520 100 kombinované nomenklatury.

¹ Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 163.

2. V Unii je zaveden režim, zejména za účelem
 - a) podpořit produkci bavlny v těch regionech Unie, ve kterých má význam pro zemědělské hospodářství,
 - b) umožnit dotyčným producentům získat spravedlivý příjem,
 - c) stabilizovat trh zlepšením struktur na úrovni nabídky a uvádění na trh.
3. Režim uvedený v odstavci 2 zahrnuje poskytování podpory pro produkci.
4. Aby bylo producentům bavlny umožněno soustředit nabídku a přizpůsobit produkci požadavkům trhu, zavede se režim podporující vytváření seskupení producentů a jejich sdružení.

Tento režim stanoví poskytování podpor za účelem podpořit vytváření takových seskupení producentů a usnadňovat jejich činnost.

Výhody uvedeného režimu jsou vyhrazeny pro seskupení, která

- a) byla vytvořena z podnětu samotných producentů,
 - b) poskytují dostatečnou záruku, pokud jde o délku a účinnost jejich činnosti,
 - c) byla uznána dotyčnými členskými státy.
5. Obchodní režim Unie se třetími zeměmi není narušen. V tomto ohledu nesmí být zejména přijato žádné opatření omezující dovoz.

6. Evropský zákon Rady stanoví úpravy, které jsou nutné pro systém zavedený podle tohoto oddílu.

Rada na návrh Komise přijme evropská nařízení a rozhodnutí, kterými stanoví obecná pravidla nezbytná k provedení ustanovení tohoto oddílu.

Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

Oddíl 4

Ustanovení o hospodářském a průmyslovém rozvoji Řecka

ČLÁNEK 24

Členské státy berou na vědomí, že řecká vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Řecku životní úrovni ostatních evropských národů a odstranit nedostatečnou zaměstnanost postupným vyrovnáváním regionálních rozdílů v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu. Za tímto účelem orgány uplatňují veškeré prostředky a postupy podle Ústavy, zejména přiměřeným využitím prostředků Unie, jež jsou k dispozici pro uskutečnění jejích cílů.

Členské státy uznávají zejména, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Oddíl 5
Ustanovení o výměně poznatků s Řeckem
v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 25

1. Od 1. ledna 1981 jsou Řecké republice zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Od 1. ledna 1981 zpřístupní Řecká republika Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie v Řecku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají
 - a) studií o použití radioizotopů v těchto oblastech: lékařství, zemědělství, entomologie, ochrana životního prostředí,
 - b) použití jaderné technologie v archeometrii,
 - c) vývoje elektronických lékařských přístrojů,
 - d) vývoje metod hledání radioaktivních rud.

ČLÁNEK 26

1. V oblastech, v nichž Řecká republika zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členskými státy, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských státech a pokud nemají žádnou povinnost nebo závazek vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Řecká republika podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členskými státy, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA IV

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ
ŠPANĚLSKÉHO KRÁLOVSTVÍ A PORTUGALSKÉ REPUBLIKY

Oddíl 1

Finanční ustanovení

ČLÁNEK 27

Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty jsou počítány a kontrolovány, jako by Kanárské ostrovy, Ceuta a Melilla byly zahrnuty do územní působnosti šesté směrnice Rady (77/388/EHS) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

Oddíl 2

Ustanovení o patentech

ČLÁNEK 28

Ustanovení španělských vnitrostátních právních předpisů týkající se důkazního břemene, které byly přijaty podle odstavce 2 protokolu č. 8 aktu o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, se nepoužijí, pokud je podána žaloba ve věci padělání proti držiteli jiného patentovaného postupu na výrobu výrobku totožného s výrobkem, který je výsledkem patentovaného postupu žalobce, pokud byl tento jiný patent udělen před 1. lednem 1986.

V případech, kdy se přenesení důkazního břemene nepoužije, ponechá Španělské království nadále důkazní břemeno ve věci padělků na držiteli patentů. Ve všech těchto případech použije Španělské království „dokumentačně - zajišťovací soudní řízení.“

„Dokumentačně-zajišťovacím řízením“ se rozumí řízení tvořící součást systému uvedeného v prvním a druhém pododstavci, podle kterého jakákoli osoba oprávněná podat žalobu ve věci padělání může soudním rozhodnutím vydaným na základě její žaloby pořídit prostřednictvím soudního vykonavatele v doprovodu znalců v prostorách předpokládaného padělatele podrobnou dokumentaci o postupech, které jsou předmětem sporu, zejména tím, že pořídí fotokopie technické dokumentace a případně dokumentaci zajistí. Uvedeným soudním rozhodnutím může být nařízeno složení jistoty určené k odškodnění domnělého padělatele pro případ, že mu vznikne újma způsobená dokumentačně-zajišťovacím řízením.

ČLÁNEK 29

Ustanovení portugalských vnitrostátních právních předpisů týkající se důkazního břemene, které byly přijaty podle odstavce 2 protokolu č. 19 aktu o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, se nepoužijí, pokud je podána žaloba ve věci paděláním proti držiteli jiného patentovaného postupu na výrobu výrobku totožného s výrobkem, který je výsledkem patentovaného postupu žalobce, pokud byl tento jiný patent udělen před 1. lednem 1986.

V případech, kdy se přenesení důkazního břemene nepoužije, ponechá Portugalská republika nadále důkazní břemeno ve věci padělků na držiteli patentů. Ve všech těchto případech použije Portugalská republika „dokumentačně - zajišťovací soudní řízení.“

„Dokumentačně-zajišťovacím řízením“ se rozumí řízení, podle kterého jakákoli osoba oprávněná podat žalobu ve věci paděláním může soudním rozhodnutím vydaným na základě její žaloby pořídit prostřednictvím soudního vykonavatele v doprovodu znalců v prostorách předpokládaného padělatele podrobnou dokumentaci o postupech, které jsou předmětem sporu, zejména tím, že pořídí fotokopie technické dokumentace a případně tuto dokumentaci zajistí. Uvedeným soudním rozhodnutím může být nařízeno složení jistoty určené k odškodnění domnělého padělatele pro případ, že mu vznikne újma způsobená dokumentačně-zajišťovacím řízením.

Oddíl 3

Ustanovení o mechanismu doplňkových povinností v rámci dohod o rybolovu uzavřených Uníí s třetími zeměmi

ČLÁNEK 30

1. Pro provádění činností vykonávaných jako doplněk rybolovné činnosti je pro plavidla plující pod vlajkou některého z členských států Unie ve vodách pod svrchovaností nebo soudní pravomocí některé třetí země zaveden zvláštní režim v rámci povinností stanovených na základě dohod o rybolovu, které Unie uzavřela s příslušnou třetí zemí.
2. K činnostem, které lze považovat za doplněk rybolovné činnosti za podmínek a omezení přesně stanovených v odstavcích 3 a 4, patří
 - a) zpracování na území dotyčné třetí země produktů rybolovu ulovených plavidly plujícími pod vlajkou členských států ve vodách uvedené třetí země v rámci rybolovné činnosti vyplývající z provádění dohody o rybolovu s cílem uvést tyto produkty na trh Unie pod čísla kapitoly 3 společného celního sazebníku,
 - b) nakládka a překládka produktů rybolovu kapitoly 3 společného celního sazebníku na palubu plavidla plujícího pod vlajkou členského státu provádějícího činnost v rámci činností stanovených v takové dohodě o rybolovu s cílem jejich přepravy, jakož i případného zpracování za účelem jejich uvedení na trh Unie.

3. U dovozu produktů, které jsou předmětem činností uvedených v odstavci 2, do Unie se částečné nebo úplně pozastavuje celní sazba společného celního sazebníku nebo se na ně vztahuje zvláštní režim poplatků za podmínek a doplňkových omezení stanovených každoročně s ohledem na objem rybolovných práv vyplývajících z dotyčných dohod a k nim připojených pravidel.

4. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví obecná prováděcí pravidla k tomuto režimu, a zejména kritéria týkající se stanovení a rozdělení dotyčných množství.

Prováděcí pravidla k tomuto režimu a dotyčná množství budou přijata postupem podle článku 37 nařízení (ES) č. 104/2000.

Oddíl 4

Ustanovení o Ceutě and Melille

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

ČLÁNEK 31

1. Ústava a akty orgánů se vztahují na Ceutu a na Melillu s výhradou odchylek uvedených v odstavcích 2 a 3 a ostatních ustanovení tohoto oddílu.

2. Podmínky, za kterých se ustanovení Ústavy týkající se volného pohybu zboží a akty orgánů týkající se celních právních předpisů a obchodní politiky vztahují na Ceutu a na Melillu, jsou stanoveny v pododdílu 3 tohoto oddílu.
3. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení článku 32, nevztahují se na Ceutu ani na Melillu akty orgánů týkající se společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky.
4. Na žádost Španělského království evropský zákon nebo rámcový zákon Rady může
 - a) zahrnout Ceutu a Melillu do celního území Unie,
 - b) stanovit vhodná opatření zaměřená na rozšíření působnosti platných právních předpisů Unie na Ceutu a na Melillu.

Na návrh Komise jednající buď z vlastního podnětu, nebo na žádost členského státu může Rada přijmout evropský zákon nebo rámcový zákon o případných nezbytných úpravách vztahujících se na Ceutu a na Melillu.

Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Pododdíl 2

Ustanovení o společné rybářské politice

ČLÁNEK 32

1. S výhradou odstavce 2 a aniž je dotčen pododdíl 3 se společná rybářská politika nevztahuje na Ceutu ani na Mellilu.
2. Rada přijme na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony, nařízení nebo rozhodnutí, které
 - a) stanoví strukturální opatření, která mohou být přijata pro Ceutu a Mellilu;
 - b) stanoví přiměřené postupy k zohlednění veškerých nebo částečných zájmů Ceuty a Mellily při přijímání aktů, které případ od případu přijímá v rámci jednání Unie zaměřených na obnovení nebo uzavření dohod o rybolovu s třetími zeměmi, a k zohlednění zvláštních zájmů Ceuty a Mellily v rámci mezinárodních smluv o rybolovu, jejichž je Unie smluvní stranou.
3. Rada přijme na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony, nařízení nebo rozhodnutí, které stanoví případná práva a podmínky vzájemného přístupu k příslušným oblastem rybolovu a jejich zdrojům. Rozhoduje jednomyslně.

4. Evropské zákony a rámcové zákony uvedené v odstavcích 2 a 3 se přijmou po konzultaci s Evropským parlamentem.

Pododdíl 3

Ustanovení o volném pohybu zboží,
celních předpisech a obchodní politice

ČLÁNEK 33

1. Výrobky pocházející z Ceuty nebo z Melilly a výrobky pocházející ze třetích zemí, které byly do Ceuty nebo do Melilly dovezeny v rámci režimů, které se na ně vztahují na uvedených územích, nejsou při jejich propuštění do volného oběhu na celním území Unie považovány za zboží splňující podmínky čl. III-151 odst. 1, 2 a 3 Ústavy.
2. Celní území Unie nezahrnuje Ceutu a Melillu.
3. Není-li v tomto pododdílu stanoveno jinak, použijí se na obchod mezi celním územím Unie na jedné straně a Ceutou a Melillou na straně druhé akty orgánů v oblasti celních předpisů týkajících se vnějších obchodních vztahů za stejných podmínek.
4. Není-li v tomto pododdílu stanoveno jinak, nevztahují se všeobecné nebo smluvní akty orgánů týkající se společné obchodní politiky, přímo spojené s dovozem nebo vývozem zboží na Ceutu ani na Melillu.
5. Není-li v této hlavě stanoveno jinak, uplatňuje Unie v obchodu s Ceutou a s Melillou na produkty uvedené v příloze I Ústavy všeobecný režim, který uplatňuje ve svých vnějších obchodních vztazích.

ČLÁNEK 34

S výhradou článku 35 jsou cla při dovozu výrobků pocházejících z Ceuty nebo z Melilly do celního území Unie zrušena.

ČLÁNEK 35

1. Na veškeré produkty rybolovu čísel 03.01, 03.02, 03.03, 16.04 a 16.05 a položek 05.11.91 a 23.01.20 společného celního sazebníku pocházející z Ceuty nebo z Melilly se v rámci celních kvót vypočtených pro jednotlivé produkty z průměrných množství skutečně vyvezených během let 1982, 1983 a 1984 vztahuje osvobození od cla na celém celním území Unie.

Propuštění produktů, které jsou dovezeny na celní území Unie v rámci uvedených celních kvót, do volného oběhu se řídí pravidly stanovenými společnou organizací trhů, a zejména dodržováním referenčních cen.

2. Rada na návrh Komise přijme každoročně evropská nařízení nebo rozhodnutí o otevírání a rozdělování celních kvót podle podmínek uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 36

1. Jestliže by uplatňování článku 34 vedlo ke značnému zvýšení dovozu některých výrobků pocházejících z Ceuty nebo z Melilly, které by mohlo poškodit výrobce v Unii, může Rada na návrh Komise přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o podřízení přístupu těchto výrobků na celní území Unie zvláštním podmínkám.

2. Pokud z důvodu neuplatňování společné obchodní politiky a společného celního sazebníku při dovozu surovin nebo polotovarů do Ceuty nebo do Melilly dovoz nějakého výrobku pocházejícího z Ceuty nebo z Melilly vážně poškodí nebo by mohl vážně poškodit některou výrobní činnost provozovanou v jednom nebo více členských státech, může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout vhodná opatření.

ČLÁNEK 37

Cla při dovozu výrobků pocházejících z celního území Unie do Ceuty a do Melilly, jakož i poplatky s účinkem rovnocenným clům, jsou zrušeny.

ČLÁNEK 38

Cla a poplatky s účinkem rovnocenným clům, jakož i režim obchodu, které se vztahují na dovoz zboží ze třetí země do Ceuty a do Melilly, nemohou být méně výhodné než cla a poplatky uplatňované Unií v souladu s jejími mezinárodními závazky nebo jejími preferenčními režimy vůči uvedené třetí zemi s výhradou, že tato třetí země poskytuje dovozu z Ceuty a z Melilly stejné zacházení, jaké tato třetí země poskytuje Unii. Avšak režim, který se vztahuje na dovoz zboží z uvedené třetí země do Ceuty a do Melilly, nemůže být výhodnější než ten, který je uplatňován na dovoz výrobků pocházejících z celního území Unie.

ČLÁNEK 39

Rada přijme na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, jež stanoví prováděcí pravidla k tomuto pododdílu, a zejména pravidla původu zboží vztahující se na obchod uvedený v člancích 34, 35 a 37, včetně ustanovení o označování původu výrobků a o kontrole původu.

Tato pravidla budou zejména obsahovat ustanovení týkající se označování výrobků, podmínek registrace plavidel, uplatňování pravidla o kumulaci původu pro produkty rybolovu, a ustanovení umožňující určit původ výrobků.

Oddíl 5

Ustanovení o regionálním rozvoji Španělska

ČLÁNEK 40

Členské státy berou na vědomí skutečnost, že španělská vláda provádí politiku regionálního rozvoje zaměřenou zejména na podporu hospodářského růstu nejvíce znevýhodněných regionů a oblastí Španělska.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu.

Dohodly se, aby usnadnily španělské vládě plnění tohoto úkolu, doporučit orgánům, aby využívaly veškeré prostředky a postupy stanovené v Ústavě, zejména přiměřeným využitím zdrojů Unie, jež jsou k dispozici pro dosahování jejich cílů;

Členské státy zejména uznávají, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva nejvíce znevýhodněných regionů a oblastí Španělska.

Oddíl 6

Ustanovení o hospodářském a průmyslovém rozvoji Portugalska

ČLÁNEK 41

Členské státy berou na vědomí, že portugalská vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Portugalsku životní úrovni ostatních evropských národů a odstranit nedostatečnou zaměstnanost postupným vyrovnáváním regionálních rozdílů v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu.

Dohodly se za tímto účelem doporučit orgánům, aby využívaly veškeré prostředky a postupy stanovené v Ústavě, zejména přiměřeným využitím zdrojů Unie, jež jsou k dispozici pro dosahování jejich cílů.

Členské státy uznávají zejména, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Oddíl 7

Ustanovení o výměně poznatků se Španělským královstvím v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 42

1. Od 1. ledna 1986 jsou Španělskému království zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Od 1. ledna 1986 zpřístupní Španělské království Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie ve Španělsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají
 - a) jaderné fyziky (nízkých a vysokých energií),

- b) radiační ochrany,
- c) použití izotopů, zejména stabilních izotopů,
- d) výzkumných reaktorů a příslušných paliv,
- e) výzkumu v oblasti palivového cyklu (především: těžba a zpracování chudých uranových rud; optimalizace palivových článků pro energetické reaktory).

ČLÁNEK 43

1. V oblastech, v nichž Španělské království zpřístupňuje své informace Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských státech Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Španělské království podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 8
Ustanovení o výměně poznatků s Portugalskou republikou
v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 44

1. Od 1. ledna 1986 jsou Portugalské republice zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které je na svém území šíří jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Od 1. ledna 1986 zpřístupní Portugalská republika Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie v Portugalsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají
 - a) dynamiky reaktorů,

 - b) radiační ochrany,

 - c) použití jaderných měřicích technik (v průmyslové, zemědělské, archeologické a geologické oblasti),

- d) atomové fyziky (měření účinných průřezů, technologie budování sítí),
- e) metalurgického získávání uranu.

ČLÁNEK 45

1. V oblastech, v nichž Portugalská republika zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.
2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Portugalská republika podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA V

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ
RAKOUSKÉ REPUBLIKY,
FINSKÉ REPUBLIKY A ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ

Oddíl 1

Finanční ustanovení

ČLÁNEK 46

Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty jsou počítány a kontrolovány, jako by Alandy byly zahrnuty do územní působnosti šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

Oddíl 2

Ustanovení o zemědělství

ČLÁNEK 47

Jestliže vážné obtíže vyplývající z přistoupení přetrvávají po plném uplatnění článku 48 a ostatních opatření na základě pravidel Unie, může Komise přijmout evropské rozhodnutí, jež Finsku povolí poskytování státních podpor producentům, aby usnadnila jejich zapojení do společné zemědělské politiky.

ČLÁNEK 48

1. Komise přijme evropská rozhodnutí, jež Finsku a Švédsku povolí poskytovat dlouhodobé státní podpory sloužící k zachování zemědělské činnosti ve specifických regionech. Tyto regiony by měly pokrývat zemědělské oblasti nacházející se na sever od 62° severní šířky a určité přilehlé oblasti na jih od této rovnoběžky, které jsou poznamenány klimatickými podmínkami, jež mimořádně ztěžují zemědělskou činnost.
2. Regiony uvedené v odstavci 1 určuje Komise, která přitom bere v úvahu zejména
 - a) nízkou hustotu obyvatelstva;
 - b) podíl zemědělské půdy na celkové ploše;

c) podíl zemědělské půdy vyhrazené pro jednoleté plodiny určené k lidské spotřebě na celkově využívaných zemědělských plochách.

3. Podpory uvedené v odstavci 1 mohou souviset s přírodními faktory produkce, například počtem hektarů zemědělské půdy nebo počtem hospodářských zvířat, s přihlédnutím k příslušným limitům stanoveným v rámci společných organizací trhu, jakož i s tradičními způsoby produkce jednotlivých hospodářství, ale zároveň nesmějí

a) být vázány na budoucí produkci;

b) vést ke zvýšení produkce či celkové podpory zaznamenané za sledované období v době před 1. lednem 1995, které stanoví Komise.

Podpory mohou být odstupňovány podle regionů.

Tyto podpory mají být poskytovány zejména na

a) zachování tradiční primární výroby a zpracovatelských aktivit, které jsou přirozeně vhodné s ohledem na klimatické podmínky předmětného regionu;

b) zlepšení struktur potřebných pro produkci, odbyt a zpracování zemědělských produktů;

c) snadnější nakládání se zmíněnými produkty;

d) záruku, že bude chráněno životní prostředí a krajina.

ČLÁNEK 49

1. Podpory poskytované podle článků 47 a 48 a jakákoli další státní podpora podléhající na základě této hlavy povolení Komise se oznamují Komisi. Nesmí být poskytnuty, dokud nebude příslušné povolení uděleno.
2. Co se týče podpor poskytovaných podle článku 48, Komise Radě předloží počínaje 1. lednem 1996 vždy po pěti letech zprávu o
 - a) udělených povoleních;
 - b) výsledcích podpor, které byly poskytnuty na základě těchto povolení.

Za účelem vypracování této zprávy předávají členské státy, které takové povolení obdržely, Komisi v potřebném předstihu informace o účincích jimi poskytnutých podpor, dokládající rozvoj zemědělství v dotyčných regionech.

ČLÁNEK 50

V oblasti podpor poskytovaných podle článků III-167 a III-168 Ústavy

- a) jsou z podpor, které byly v Rakousku, Finsku a Švédsku poskytnuty před 1. lednem 1995, za existující podpory ve smyslu čl. III-168 odst. 1 Ústavy považovány jen podpory, které byly Komisi sděleny do 30. dubna 1995;
- b) jsou existující podpory a plány na poskytnutí nebo změnu podpor, které byly Komisi oznámeny před 1. lednem 1995, považovány za úředně sdělené k tomuto dni.

ČLÁNEK 51

1. Pokud není v určitých případech stanoveno jinak, přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí nezbytná k provedení tohoto oddílu.
2. Evropský zákon Rady může přikročit k úpravám ustanovení tohoto oddílu, které mohou být nezbytné v případě změny práva Unie. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 52

1. Jsou-li přechodná opatření nezbytná k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v Rakousku, Finsku a Švédsku na režim společné organizace trhu za podmínek stanovených v Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, přijímají se tato opatření postupem podle článku 38 nařízení č. 136/66/EHS nebo podle odpovídajících článků jiných nařízení o společné organizaci zemědělských trhů. Tato opatření mohou být přijímána až do 31. prosince 1997, přičemž jejich používání je omezeno tímto dnem.
2. Evropský zákon Rady může období uvedené v odstavci 1 prodloužit. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 53

Články 51 a 52 se vztahují na produkty rybolovu.

Oddíl 3

Ustanovení o přechodných opatřeních

ČLÁNEK 54

Akty uvedené v bodech VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z a aa, X.a, b a c přílohy XV¹ Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království se vztahují na Rakousko, Finsko a Švédsko za podmínek stanovených v uvedené příloze.

Pokud jde o bod IX.2.x přílohy XV uvedené v prvním pododstavci, odkazy na ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, zejména na její články 90 a 91, se považují za odkazy na ustanovení Ústavy, zejména její čl. III-170 odst. 1 a 2.

¹ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 322.

Oddíl 4

Ustanovení o použitelnosti některých aktů

ČLÁNEK 55

1. Všechna individuální rozhodnutí o výjimkách a o vydání zamítavých stanovisek, která byla přijata před 1. lednem 1995 Kontrolním úřadem Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) nebo Komisí podle článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) nebo podle článku 1 protokolu 25 k uvedené dohodě a která se týkají případů, na něž se v důsledku přistoupení vztahuje ČLÁNEK 81 Smlouvy o založení Evropského společenství, zůstávají pro účely článku III-161 Ústavy v platnosti, a to až do uplynutí v nich stanovené lhůty nebo až do okamžiku, kdy Komise v souladu s právem Unie přijme řádně odůvodněné opačné evropské rozhodnutí.
2. Všechna rozhodnutí, která byla před 1. lednem 1995 přijata Kontrolním úřadem ESVO podle článku 61 Dohody o Evropském hospodářském prostoru a na která se v důsledku přistoupení vztahuje ČLÁNEK 87 Smlouvy o založení Evropského společenství, zůstávají s ohledem na ČLÁNEK III-167 Ústavy v platnosti, pokud Komise nepřijme podle článku III-168 Ústavy opačné evropské rozhodnutí. Tento odstavec se nevztahuje na rozhodnutí podléhající postupu uvedenému v článku 64 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, zůstávají rozhodnutí přijatá Kontrolním úřadem ESVO po 1. lednu 1995 v platnosti, pokud Komise v souladu se základními zásadami práva Unie nepřijme řádně odůvodněné opačné rozhodnutí.

Oddíl 5

Ustanovení o Alandách

ČLÁNEK 56

Ustanovení Ústavy nevylučují uplatňování předpisů platných k 1. lednu 1994 na Alandách, které se týkají

- a) nediskriminačních omezení práva fyzických osob, které nemají na Alandách „hembygdsrätt/kotiseutuoikeus“ (domovské právo), a právnických osob nabývat a vlastnit nemovitý majetek na Alandách bez povolení příslušných alandských orgánů;
- b) nediskriminačních omezení práva usazování a práva poskytování služeb vztahujícího se na fyzické osoby, které nemají na Alandách „hembygdsrätt/kotiseutuoikeus“ (domovské právo), a právnické osoby bez povolení příslušných alandských orgánů.

ČLÁNEK 57

1. Území Aland – považované za třetí území podle čl. 3 odst. 1 třetí odrážky směrnice Rady 77/388/EHS a za vnitrostátní území, které nespadá do oblasti působnosti směrnic o harmonizaci spotřebních daní, jak je definováno v článku 2 směrnice Rady 92/12/EHS – je vyloučeno z územní působnosti práva Unie v oblasti harmonizace právních předpisů členských států o daních z obratu, spotřebních daních a jiných formách nepřímého zdanění.

Tento odstavec se nevztahuje na ustanovení směrnice Rady 69/335/EHS týkající se daně ze základního kapitálu.

2. Odchylka uvedená v odstavci 1 má za cíl udržovat životaschopnost místního hospodářství na uvedených ostrovech a nesmí mít nepříznivé účinky na zájmy Unie nebo na její společné politiky. Usoudí-li Komise, že ustanovení odstavce 1 již nejsou odůvodněná, zejména pokud jde o korektní hospodářskou soutěž nebo vlastní zdroje, předloží vhodné návrhy Radě, která přijme nezbytné akty v souladu s příslušnými články Ústavy.

ČLÁNEK 58

Finská republika zajistí, aby všechny fyzické a právnické osoby členských států na Alandách podléhaly stejnému zacházení.

ČLÁNEK 59

Ustanovení tohoto oddílu se použijí s ohledem na Prohlášení o Alandách, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 2 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Oddíl 6 Ustanovení o Saamech

ČLÁNEK 60

Odchylně od ustanovení Ústavy mohou být Saamům udělena výhradní práva pro chov sobů v oblastech tradičně osídlených Saamy.

ČLÁNEK 61

Tento oddíl může být rozšířen s ohledem na možný další vývoj výhradních práv pro Saamy spojených s jejich tradičním způsobem obživy. Evropský zákon Rady může provést potřebné změny tohoto oddílu. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Výborem regionů.

ČLÁNEK 62

Ustanovení tohoto oddílu se použijí s ohledem na Prohlášení o Saamech, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 3 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Oddíl 7
Zvláštní ustanovení v rámci strukturálních fondů
ve Finsku a Švédsku

ČLÁNEK 63

Oblasti, na něž se cíl spočívající v podpoře rozvoje a strukturálního přizpůsobení oblastí s velmi nízkou hustotou obyvatelstva vztahuje, v zásadě představují nebo patří k regionům na úrovni NUTS II s hustotou obyvatelstva 8 obyvatel na km² nebo méně. Pomoc Unie může být, s výhradou požadavku na koncentraci, rozšířena i na k nim přiléhající menší oblasti, které splňují stejná kritéria hustoty obyvatelstva. Regiony a oblasti podle tohoto článku jsou vyjmenovány v příloze 1¹ protokolu č. 6 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

¹ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 355.

Oddíl 8

Ustanovení o železniční a kombinované dopravě v Rakousku

ČLÁNEK 64

1. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:
 - a) „těžkým nákladním vozidlem“ každé motorové vozidlo o nejvyšší povolené hmotnosti větší než 7,5 tuny, evidované v členském státě a určené k přepravě zboží nebo tahání přívěsů, včetně souprav tahače s návěsem, a každý přívěs o nejvyšší povolené hmotnosti větší než 7,5 tuny, tažený motorovým vozidlem evidovaným v členském státě o nejvyšší povolené hmotnosti 7,5 tuny;
 - b) „kombinovanou dopravou“ přeprava zboží těžkými nákladními vozidly nebo prostředky nákladní přepravy, které uskutečňují část jízdy po železnici, a jízdu buď zahájí, nebo ukončí po silnici, takže tranzitní přeprava v žádném případě nemůže při své jízdě buď z výchozího místa, nebo do koncového místa trasy proběhnout přes rakouské území pouze po silnici.
2. Články 65 až 71 se vztahují na opatření týkající se ustanovení o železniční a kombinované dopravě přes území Rakouska.

ČLÁNEK 65

Unie a dotyčné členské státy v rámci svých pravomocí přijímají a úzce koordinují opatření zaměřená na rozvoj a podporu železniční a kombinované dopravy pro přepravu zboží přes Alpy.

ČLÁNEK 66

Unie při vypracování hlavních směrů uvedených v článku III-247 Ústavy zajišťuje, aby dopravní trasy definované v příloze 1¹ protokolu č. 9 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království tvořily součást transevropských sítí železniční a kombinované dopravy, a dále aby byly považovány za projekty společného zájmu.

ČLÁNEK 67

Unie a dotyčné členské státy v rámci svých pravomocí provádějí opatření uvedená v příloze 2² protokolu č. 9 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

ČLÁNEK 68

Unie a dotyčné členské státy usilují co nejvíce o rozvoj a využívání dodatečné kapacity železniční dopravy uvedené v příloze 3³ protokolu č. 9 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

¹ Úř. věst. 241, 29.8.1994, s. 364.

² Úř. věst. 241, 29.8.1994, s. 365.

³ Úř. věst. 241, 29.8.1994, s. 367.

ČLÁNEK 69

Unie a dotyčné členské státy přijímají opatření, aby zvýšily poskytování služeb železniční a kombinované dopravy. Tato opatření jsou případně s výhradou ustanovení Ústavy přijímána po konzultaci se železničními společnostmi a jinými poskytovateli železničních služeb. Přednost by měla být dána opatřením stanoveným v ustanoveních práva Unie o železniční a kombinované dopravě. Při provádění všech opatření má být věnována zvláštní pozornost konkurenceschopnosti, efektivnosti a průhlednosti nákladů týkajících se železniční a kombinované dopravy. Příslušné členské státy mají usilovat o přijetí zejména takových opatření, která by zajistila konkurenceschopnost cen kombinované dopravy vůči cenám jiných druhů dopravy. Každá pomoc poskytnutá na tyto účely musí být v souladu s právem Unie.

ČLÁNEK 70

V případě závažné havárie v železniční dopravě, například v případě přírodní katastrofy, vyvine Unie a dotyčné členské státy veškeré možné společné úsilí k udržení plynulého chodu dopravy. Přednost je třeba dávat citlivým nákladům, například potravinám podléhajícím rychlé zkáze.

ČLÁNEK 71

Fungování tohoto oddílu přezkoumá Komise postupem podle čl. 73 odst. 2.

ČLÁNEK 72

1. Tento ČLÁNEK se vztahuje na silniční přepravu zboží provozovanou na území Společenství.
2. Na jízdy, které představují tranzitní přepravu zboží po silnici přes Rakousko, se vztahuje režim stanovený pro jízdy pro vlastní potřebu a pro jízdy pro cizí potřebu podle první směrnice Rady ze dne 23. července 1962 a nařízení Rady (EHS) č. 881/92, s výhradou ustanovení tohoto článku.
3. Do 1. ledna 1998 se použijí tato ustanovení:
 - a) Celkové emise NO_x těžkých nákladních vozidel projíždějících tranzitem přes Rakousko se musí v době od 1. ledna 1992 do 31. prosince 2003 snížit o 60 %, jak uvádí tabulka v příloze 4.
 - b) Snižování celkového objemu emisí NO_x těžkých nákladních vozidel je spravováno pomocí systému ekobodů. Podle tohoto systému se u každého těžkého nákladního vozidla projíždějícího tranzitem přes a Rakousko vyžaduje určitý počet ekobodů, který se rovná objemu jeho emisí NO_x (což je hodnota povolená v rámci shodnosti výroby (COP) nebo vyplývající ze schválení typu). Metoda výpočtu a správy těchto bodů je popsána v příloze 5.
 - c) Překročí-li počet tranzitních jízd v kterémkoli roce referenční počet stanovený na rok 1991 o více než 8 %, přijme Komise postupem podle článku 16 vhodná opatření v souladu s bodem 3 přílohy 5.

- d) Rakouská republika včas vydá a dá k dispozici karty ekobodů, které jsou podle přílohy 5 potřebné ke správě systému ekobodů pro těžká nákladní vozidla projíždějící tranzitem přes Rakousko.
- e) Ekobody rozděluje Komise mezi členské státy v souladu s předpisy, které mají být přijaty podle odstavce 7.

4. Rada na základě zprávy Komise do 1. ledna 1998 přezkoumá fungování ustanovení týkajících se tranzitní přepravy zboží po silnici přes Rakousko. Toto přezkoumání se provede v souladu se základními zásadami práva Společenství, například s řádným fungováním vnitřního trhu, zejména s volným pohybem zboží a služeb, ochranou životního prostředí v zájmu Společenství jako celku a bezpečností dopravy. Nerozhodne-li Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně jinak, prodlužuje se přechodné období, během nějž se uplatňují ustanovení odstavce 3, do 1. ledna 2001.

5. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje do 1. ledna 2001 vědeckou studii o tom, v jaké míře bylo dosaženo splnění cíle snížení znečištění stanoveného v odst. 3 písm. a). Dospěje-li Komise k závěru, že tohoto cíle bylo udržitelným způsobem dosaženo, přestane se odstavec 3 používat dne 1. ledna 2001. Dospěje-li Komise k závěru, že tohoto cíle nebylo udržitelným způsobem dosaženo, může Rada podle článku 75 Smlouvy o ES přijmout v rámci Společenství opatření, která zajistí rovnocennou ochranu životního prostředí, zejména snížení znečištění o 60 %. Nepřijme-li Rada taková opatření, přechodné období se automaticky prodlouží o závěrečné tříleté období, během nějž se použije odstavec 3.

6. Od konce přechodného období se *acquis communautaire* uplatňuje v plném rozsahu.
7. Komise přijme postupem podle článku 16 podrobná ustanovení ohledně postupů týkajících se systému ekobodů, rozdělování ekobodů a technických otázek spojených s uplatňováním tohoto článku, která vstoupí v platnost dnem přistoupení Rakouska.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zajistí zachování současné situace pro stávající členské státy, která vyplývá z uplatňování nařízení Rady (EHS) č. 3637/92 a správní dohody podepsané dne 23. prosince 1992, která stanoví den vstupu v platnost a postupy pro zavedení systému ekobodů uvedeného v dohodě o přepravě. Je nutno vyvinout veškeré nezbytné úsilí s cílem zajistit, aby podíl ekobodů přidělený Řecku dostatečně odpovídal řeckým potřebám v této souvislosti.

ČLÁNEK 73

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. V případě odkazu na tento odstavec se použijí články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Oddíl 9

Ustanovení o používání zvláštních rakouských termínů německého jazyka
v rámci Evropské unie

ČLÁNEK 74

1. Zvláštní rakouské termíny německého jazyka, obsažené v rakouském právním řádu a uvedené v příloze¹ protokolu č. 10 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, mají stejné postavení a mohou být používány se stejným právním účinkem jako odpovídající termíny, které jsou používány v Německu a uvedeny ve zmíněné příloze.
2. V německé verzi nových právních aktů se zvláštní rakouské termíny uvedené v příloze protokolu č. 10 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království doplňují v příslušné formě k termínům používaným v Německu.

¹ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 370.

9. PROTOKOL

O SMLouvĚ A AKTU O PŘISTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY,
ESTONSKÉ REPUBLIKY, KYPERSKÉ REPUBLIKY,
LOTYŠSKÉ REPUBLIKY, LITEVSKÉ REPUBLIKY,
MAĎARSKÉ REPUBLIKY, REPUBLIKY MALTA,
POLSKÉ REPUBLIKY, REPUBLIKY SLOVINSKO A
SLOVENSKÉ REPUBLIKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika přistoupily k Evropským společenstvím a k Evropské unii založené Smlouvou o Evropské unii dne 1. května 2004 ;

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy stanoví, že smlouva ze dne 16. dubna 2003 o uvedeném přistoupení se zrušuje;

VZHLEDEM K TOMU, že mnoho ustanovení aktu připojeného k této smlouvě o přistoupení je i nadále významných; že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že taková ustanovení musejí být převzata do protokolu nebo na ně v něm musí být odkázáno, aby zůstala v platnosti a jejich právní účinky byly zachovány;

VZHLEDEM K TOMU, že některá z těchto dotyčných ustanovení vyžadují nezbytné technické úpravy, které je uvedou do souladu s Ústavou, aniž by byly změněny jejich právní účinky;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČÁST PRVNÍ

USTANOVENÍ O AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

HLAVA I

ZÁSADY

ČLÁNEK 1

Pro účely tohoto protokolu se:

- a) „aktem o přistoupení ze dne 16. dubna 2003“ rozumí Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie;
- b) „Smlouvou o založení Evropského společenství“ („Smlouvou o ES“) a „Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii“ („Smlouvou o ESAE“) rozumějí uvedené smlouvy ve znění pozdějších smluv nebo jiných aktů, které vstoupily v platnost před 1. květnem 2004 ;

- c) „Smlouvou o Evropské unii“ („Smlouvou o EU“) rozumí uvedená smlouva ve znění pozdějších smluv nebo jiných aktů, které vstoupily v platnost před 1. květnem 2004 ;
- d) „Společenstvím“ rozumí jedno či obě Společenství uvedená v písmeni c), podle konkrétní situace;
- e) „stávajícími členskými státy“ rozumějí tyto členské státy: Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republiku, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska.
- f) „novými členskými státy“ rozumějí tyto členské státy: Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika.

ČLÁNEK 2

Práva a závazky, které vyplývají ze smlouvy o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy nabyly účinku dnem 1. května 2004 za podmínek stanovených v uvedené smlouvě.

ČLÁNEK 3

1. Ustanovení schengenského acquis, začleněná do rámce Unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu (dále jen „schengenský protokol“), a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, uvedená v seznamu v příloze I aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jakož i všech dalších takových aktů přijatých přede dnem 1. května 2004, jsou od 1. května 2004 závazná a použitelná v nových členských státech.

2. Ustanovení schengenského acquis, jak bylo začleněno do rámce Unie, a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, která nejsou uvedena v odstavci 1, jsou závazná pro nové členské státy ode dne 1. května 2004, avšak jsou v každém z nich použitelná pouze na základě evropského rozhodnutí Rady vydaného za tímto účelem poté, co bylo podle platných schengenských postupů pro vyhodnocování ověřeno, že podmínky nezbytné pro uplatnění všech předmětných částí acquis byly v tomto novém členském státě splněny.

Toto rozhodnutí přijme Rada po konzultaci s Evropským parlamentem na základě jednomyslnosti svých členů zastupujících vlády členských států, vůči nimž již ustanovení uvedená v tomto odstavci nabyly účinku, a zástupce vlády členského státu, vůči němuž tato ustanovení mají nabýt účinku. Členové Rady zastupující vlády Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska se na tomto rozhodnutí budou podílet, pokud se týká ustanovení schengenského acquis a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, na nichž se tyto členské státy podílejí.

3. Dohody uzavřené Radou podle článku 6 schengenského protokolu jsou pro nové členské státy závazné ode dne 1. května 2004.

4. Ve vztahu ke smlouvám nebo nástrojům z oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které jsou neodmyslitelným předpokladem dosažení cílů Smlouvy o EU, nové členské státy budou povinny
- a) přistoupit k těm, které jsou k 1. květnu 2004 otevřené k podpisu stávajícím členskými státy, a k těm, které Rada v souladu s hlavou VI Smlouvy o EU vypracovala a doporučila k přijetí členskými státy;
 - b) zavést správní a další mechanismy podobné těm, které k 1. květnu 2004 už přijaly stávající členské státy nebo Rada, aby tak usnadnily praktickou spolupráci mezi institucemi a organizacemi členských států působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.

ČLÁNEK 4

Každý nový členský stát se účastní hospodářské a měnové unie ode dne 1. května 2004 jako členský stát, na který se vztahuje výjimka ve smyslu článku III-197 Ústavy.

ČLÁNEK 5

1. Nové členské státy, které přistoupily aktem o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 k rozhodnutím a dohodám přijatým zástupci vlád členských států zasedajících v Radě, přistoupí ke všem ostatním dohodám uzavřeným stávajícími členskými státy a vztahujícím se k fungování Unie nebo souvisejícím s její činností.

2. Nové členské státy přistoupí ke smlouvám, na které se vztahuje ČLÁNEK 293 Smlouvy o ES, a ke smlouvám, které jsou neodmyslitelným předpokladem dosažení cílů Smlouvy o ES, v rozsahu, v jakém jsou nadále platné, jakož i k protokolům podepsaným stávajícími členskými státy o výkladu těchto smluv Soudním dvorem Evropských společenství, a zahájí za tím účelem se stávajícími členskými státy jednání zaměřená na nezbytné úpravy těchto dokumentů.

ČLÁNEK 6

1. Nové členské státy přistoupí za podmínek stanovených v tomto protokolu k dohodám nebo smlouvám uzavřeným společně stávajícími členskými státy a Uníí nebo Evropským společenstvím pro atomovou energii nebo jimi prozatímně prováděnými, jakož i k dohodám uzavřeným těmito státy, které s uvedenými dohodami nebo smlouvami souvisejí.

Nové členské státy přistoupí k dohodám nebo smlouvám uvedeným v odstavci 4, jakož i k dohodám s Běloruskem, Čínou, Chile, Mercosurem a Švýcarskem, které byly uzavřeny nebo podepsány Společenstvím společně se stávajícími členskými státy, sjednáním protokolu k těmto dohodám a smlouvám mezi Radou, jež jedná jednomyslně jménem členských států, a dotýčnými třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Tímto postupem nejsou dotčeny vlastní pravomoci Unie a Evropského společenství pro atomovou energii ani rozdělení pravomocí mezi Uníí a Evropským společenstvím pro atomovou energii a členskými státy při uzavírání takových dohod v budoucnu nebo přijímání jiných změn, které se netýkají přistoupení. Komise sjedná tyto protokoly jménem členských států na základě směrnic pro sjednávání schválených Radou jednomyslně po konzultaci s výborem složeným ze zástupců členských států. Komise předloží Radě návrh protokolů k uzavření.

2. Bezprostředně po přistoupení k dohodám a smlouvám uvedeným v odstavci 1 získají nové členské státy stejná práva a povinnosti podle těchto dohod a smluv jako stávající členské státy.
 3. Nové členské státy přistoupí za podmínek stanovených v tomto protokolu k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru podle článku 128 uvedené dohody¹.
 4. Ode dne 1. května 2004 až případně do uzavření nezbytných protokolů uvedených v odstavci 1 budou nové členské státy uplatňovat ustanovení dohod uzavřených společně stávajícími členskými státy a Společenstvím s Alžírskem, Arménií, Ázerbájdžánem, Bulharskem, Chorvatskem, Egyptem, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, Gruzií, Izraelem, Jordánskem, Kazachstánem, Kyrgyzstánem, Libanonem, Mexikem, Moldávií, Marokem, Rumunskem, Ruskou federací, San Marinem, Jihoafrickou republikou, Jižní Koreou, Sýrií, Tuniskem, Tureckem, Turkmenistánem, Ukrajinou a Uzbekistánem, jakož i ustanovení jiných dohod uzavřených společně stávajícími členskými státy a Společenstvím před 1. květnem 2004 .
- Veškeré úpravy těchto dohod budou stanoveny v protokolech uzavíraných s ostatními smluvními zeměmi v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem. Jestliže protokoly nebudou uzavřeny před 1. květnem 2004, přijmou Unie, Evropské společenství pro atomovou energii a členské státy v rámci svých pravomocí potřebná opatření, aby tato situace byla vyřešena.
5. Ode dne 1. května 2004 uplatňují nové členské státy dvoustranné dohody a ujednání o textilu, které Společenství uzavřelo se třetími zeměmi.

¹ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

Množstevní omezení uplatňovaná Unií na dovoz textilních a oděvních výrobků se přizpůsobí s ohledem na přistoupení nových členských států.

Jestliže změny dvoustranných dohod a ujednání o textilu nevstoupí v platnost před 1. květnem 2004, provede Unie nezbytné úpravy svých pravidel pro dovoz textilních a oděvních výrobků z třetích zemí s ohledem na přistoupení nových členských států.

6. Množstevní omezení uplatňovaná Unií na dovoz oceli a ocelářských výrobků se přizpůsobí na základě dovozu ocelářských výrobků pocházejících z dotyčných dodavatelských zemí novými členskými státy během let bezprostředně předcházejících podpisu smlouvy o přistoupení.

7. Dohody o rybolovu uzavřené před 1. květnem 2004 novými členskými státy se třetími zeměmi jsou spravovány Unií.

Práva a povinnosti vyplývající pro nové členské státy z těchto dohod nejsou v období, během něhož budou ustanovení těchto dohod přechodně zachována, nijak dotčeny.

Jakmile to bude možné, v každém případě před pozbytím platnosti dohod uvedených v prvním pododstavci, přijme Rada na návrh Komise v jednotlivých případech vhodná evropská rozhodnutí umožňující pokračování rybolovných činností vyplývajících z těchto dohod, včetně možnosti prodloužení platnosti některých dohod o dobu nepřesahující jeden rok.

8. S účinkem ode dne 1. května 2004 odstoupí nové členské státy od dohod o volném obchodu se třetími zeměmi, včetně Středoevropské dohody o volném obchodu.

Pokud jsou dohody mezi jedním nebo více novými členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé neslučitelné se závazky vyplývajícími z Ústavy a zejména z tohoto protokolu, učiní nový členský stát veškeré vhodné kroky k odstranění zjištěných neslučitelností. Jestliže nový členský stát narazí na obtíže při úpravě dohody uzavřené s jedním nebo více třetími zeměmi před přistoupením, odstoupí od této dohody podle podmínek v ní stanovených.

9. Nové členské státy přijmou vhodná opatření, aby ve vztahu k mezinárodním organizacím a mezinárodním dohodám, jejichž smluvními stranami je také Unie nebo Evropské společenství pro atomovou energii nebo jiné členské státy, případně přizpůsobily své postoje právům a povinnostem vyplývajícím z jejich přistoupení k Unii.

Zejména odstoupí ke dni 1. května 2004 nebo k nejbližšímu možnému datu poté od mezinárodních dohod o rybolovu, jejichž stranou je rovněž Unie, a vystoupí z organizací v oblasti rybolovu, jejichž členem je rovněž Unie, pokud se jejich členství netýká jiných záležitostí než rybolovu.

ČLÁNEK 7

Akty přijaté orgány, na něž se vztahují přechodná ustanovení tohoto protokolu, si zachovávají svou právní sílu; zejména se na ně nadále vztahují postupy týkající se změn těchto aktů.

ČLÁNEK 8

Ustanovení aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jak jsou vykládána Soudním dvorem Evropských společenství a Soudem prvního stupně, jejichž účelem nebo účinkem je zrušit nebo změnit nejen na přechodnou dobu akty přijaté orgány, institucemi či jinými subjekty Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, zůstávají v platnosti s výhradou druhého pododstavce.

Ustanovení uvedená v prvním pododstavci mají stejnou právní sílu jako akty, které zrušují nebo pozměňují, a podléhají stejným pravidlům jako tyto akty.

ČLÁNEK 9

Znění aktů orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii a Evropské centrální banky přijatých před 1. květnem 2004 a jež byla vypracována v jazyce českém, estonském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, polském, slovenském a slovinském, jsou od uvedeného dne platná za stejných podmínek jako znění vypracovaná a platná v ostatních jazycích.

ČLÁNEK 10

Evropský zákon Rady může zrušit přechodná ustanovení stanovená v tomto protokolu, pokud již nejsou použitelná. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 11

Pro uplatňování Ústavy a aktů přijatých orgány platí přechodně odchylná ustanovení tohoto protokolu.

HLAVA II

TRVALÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12

Úpravy aktů uvedené v seznamu v příloze III aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jež se v důsledku přistoupení stávají nezbytnými, se stanoví v souladu s obecnými směry vymezenými v této příloze postupem a za podmínek stanovených v článku 36.

ČLÁNEK 13

Opatření uvedená v seznamu v příloze IV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se uplatňují za podmínek stanovených v této příloze.

ČLÁNEK 14

Evropský zákon Rady může přikročit k úpravám ustanovení tohoto protokolu týkajících se společné zemědělské politiky, které se ukáží jako nezbytné v důsledku změny práva Unie. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

HLAVA III

DOČASNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15

Opatření uvedená v seznamech v přílohách V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII a XIV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se uplatňují ve vztahu k novým členským státům za podmínek stanovených v těchto přílohách.

ČLÁNEK 16

1. Příjmy označené jako „cla stanovená ve společném celním sazebníku a další cla“ uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství¹ nebo v odpovídajícím ustanovení kteréhokoli rozhodnutí, které je nahradí, zahrnují cla vypočtená na základě sazeb vyplývajících ze společného celního sazebníku a veškerých s nimi souvisejících celních koncesí uplatňovaných Uníí v obchodě nových členských států s třetími zeměmi.

2. Pro rok 2004 se harmonizovaný vyměřovací základ DPH a základ HND (hrubý národní důchod) jednotlivých nových členských států, uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c) a d) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom, rovnají dvěma třetinám ročního základu. Základ HND každého nového členského státu, k němuž se přihlíží pro účely výpočtu financování opravy rozpočtových nevyvážeností poskytované Spojenému království, uvedený v čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom, se rovněž rovná dvěma třetinám ročního základu.

¹ Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

3. Pro účely určení „zmrazené sazby“ pro rok 2004 podle čl. 2 odst. 4 písm. b) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom se omezené základy DPH nových členských států vypočítávají na základě dvou třetin jejich neomezeného základu DPH a dvou třetin jejich HND.

ČLÁNEK 17

1. Rozpočet Unie pro rozpočtový rok 2004 bude upraven s přihlédnutím k přistoupení nových členských států prostřednictvím opravného rozpočtu, který nabude účinku dne 1. května 2004.

2. Dvanáct měsíčních dvanáctin zdrojů založených na DPH a HND, které mají zaplatit nové členské státy podle opravného rozpočtu uvedeného v odstavci 1, jakož i zpětné úpravy měsíčních dvanáctin pro období od ledna do dubna 2004, které se vztahují pouze na stávající členské státy, budou přepočteny na osminy, jež budou vybrány v období od května do prosince 2004. Zpětné úpravy vyplývající z jakýchkoli dalších opravných rozpočtů přijatých v roce 2004 budou rovněž přepočteny na stejné části, jež budou vybrány ve zbývajících částech roku.

ČLÁNEK 18

První pracovní den každého měsíce zaplatí Unie České republice, Kypru, Maltě a Slovinsku jako položku výdajů v rámci rozpočtu Unie v roce 2004 ode dne 1. května 2004 jednu osminu a v letech 2005 a 2006 jednu dvanáctinu následujících částek dočasné rozpočtové náhrady:

	2004	2005	2006
	(milióny eur, v cenách roku 1999)		
Česká republika	125,4	178,0	85,1
Kypr	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovinsko	29,5	66,4	35,5

ČLÁNEK 19

První pracovní den každého měsíce zaplatí Unie České republice, Estonsku, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Maltě, Polsku, Slovinsku a Slovensku jako položku výdajů v rámci rozpočtu Unie v roce 2004 ode dne 1. května 2004 jednu osminu a v letech 2005 a 2006 jednu dvanáctinu následujících částek zvláštního nástroje pro paušální hotovostní toky:

	2004	2005	2006
	(milióny eur, v cenách roku 1999)		
Česká republika	174,7	91,55	91,55
Estonsko	15,8	2,9	2,9
Kypr	27,7	5,05	5,05
Lotyšsko	19,5	3,4	3,4
Litva	34,8	6,3	6,3
Maďarsko	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polsko	442,8	550,0	450,0
Slovinsko	65,4	17,85	17,85
Slovensko	63,2	11,35	11,35

1 miliarda eur pro Polsko a 100 milionů eur pro Českou republiku obsažené ve zvláštním nástroji pro paušální hotovostní toky se berou v úvahu pro veškeré výpočty při rozdělování strukturálních fondů v letech 2004, 2005 a 2006.

ČLÁNEK 20

1. Níže uvedené nové členské státy zaplatí následující částky do Výzkumného fondu pro uhlí a ocel, uvedeného v rozhodnutí zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, 2002/234/ESUO ze dne 27. února 2002 o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel¹:

(miliony eur, v běžných cenách)

Česká republika	39,88
Estonsko	2,5
Lotyšsko	2,69
Maďarsko	9,93
Polsko	92,46
Slovinsko	2,36
Slovensko	20,11

¹ Úř. věst. L 79, 22.03.02, s. 42.

2. Příspěvky do Výzkumného fondu pro uhlí a ocel budou zaplacený ve čtyřech splátkách počínaje rokem 2006 a placených následovně, v každém případě první pracovní den prvního měsíce každého roku:

2006:	15%
2007:	20%
2008:	30%
2009:	35%.

ČLÁNEK 21

1. Není-li v tomto protokolu stanoveno jinak, nebudou po 31. prosinci 2003 uskutečněny žádné finanční závazky v rámci programu Phare¹, programu Phare pro přeshraniční spolupráci², předvstupních fondů pro Kypr a Maltu³, programu ISPA⁴ a programu SAPARD⁵ ve prospěch nových členských států. Nové členské státy obdrží stejné zacházení jako stávající členské státy, pokud jde o výdaje podle prvních tří kapitol finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999⁶, od 1. ledna 2004, s výhradou jednotlivých níže uvedených specifikací a výjimek, nebo není-li v tomto protokolu stanoveno jinak. Maximální dodatečné položky pro kapitoly 1, 2, 3 a 5 finančního výhledu týkající se rozšíření jsou stanoveny v příloze XV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Avšak žádný finanční závazek v rámci rozpočtu na rok 2004 pro jakýkoliv dotyčný program nebo agenturu nesmí být uskutečněn před přistoupením daného nového členského státu.

¹ Nařízení (EHS) č. 3906/89 (Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11).

² Nařízení (ES) č. 2760/98 (Úř. věst. L 345, 19.12.1998, s. 49).

³ Nařízení (ES) č. 555/2000 (Úř. věst. L 68, 16.3.2000, s. 3).

⁴ Nařízení (ES) č. 1267/1999 (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 73).

⁵ Nařízení (ES) č. 1268/1999 (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 87).

⁶ Interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a o zdokonalení rozpočtového procesu (Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.).

2. Odstavec 1 se nevztahuje na výdaje záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu podle čl. 2 odst. 1 a 2 a čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky¹, které se stávají způsobilými pro financování Společenstvím pouze od 1. května 2004 v souladu s článkem 2 tohoto protokolu.

Avšak odstavec 1 tohoto článku se vztahuje na výdaje na rozvoj venkova v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu podle článku 47a nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení², s výhradou podmínek stanovených ve změně uvedeného nařízení v příloze II aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

3. S výhradou poslední věty odstavce 1 se od 1. ledna 2004 nové členské státy účastní programů a agentur Unie za stejných podmínek jako stávající členské státy s financováním ze souhrnného rozpočtu Unie.

4. Pokud jsou určitá opatření nezbytná k usnadnění přechodu od předvstupního režimu na režim vyplývající z uplatňování tohoto článku, přijme Komise požadovaná opatření.

¹ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

² Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80.

ČLÁNEK 22

1. Nabídková řízení, uzavírání smluv a jejich provádění a platby na předvstupní pomoc v rámci programu Phare, programu Phare pro přeshraniční spolupráci a předvstupních fondů pro Kypr a Maltu spravují provádějící agentury v nových členských státech od 1. května 2004.

Komise přijme evropská rozhodnutí pro ukončení předchozí kontroly nabídkových řízení a uzavírání smluv prováděné Komisí poté, co bude příznivě vyhodnocen rozšířený systém decentralizovaného provádění (EDIS) v souladu s kritérii a podmínkami stanovenými v příloze nařízení Rady (ES) č. 1266/1999 ze dne 21. června 1999 o koordinaci podpory kandidátským zemím v rámci předvstupní strategie a o změně nařízení (EHS) č. 3906/89¹.

Nebudou-li tato rozhodnutí o ukončení předchozí kontroly přijata před 1. květnem 2004, nejsou žádné smlouvy podepsané mezi 1. květnem 2004 a dnem, ke kterému bude rozhodnutí Komise přijato, způsobilé pro předvstupní pomoc.

Budou-li však rozhodnutí Komise o ukončení předchozí kontroly přijata opožděně až po 1. květnu 2004 z důvodů, jež nebyly způsobeny orgány nového členského státu, může Komise výjimečně v řádně odůvodněných případech přiznat způsobilost pro předvstupní pomoc smlouvám podepsaným mezi 1. květnem 2004 a dnem přijetí těchto rozhodnutí a povolit pokračování v provádění předvstupní pomoci po omezenou dobu, s výhradou předchozí kontroly nabídkových řízení a uzavírání smluv prováděné Komisí.

¹ Úř. věst. L 232, 2.9.1999, s. 34.

2. Celkové závazky v rozpočtu uskutečněné před 1. květnem 2004 v rámci předvstupních finančních nástrojů uvedených v odstavci 1, včetně uzavírání a registrace následných jednotlivých právních závazků a plateb uskutečňovaných po 1. květnu 2004, se budou nadále řídit pravidly a nařízeními pro předvstupní finanční nástroje a budou zaznamenávány do odpovídajících kapitol rozpočtu až do ukončení dotyčných programů a projektů. Postupy zadávání veřejných zakázek zahájené po 1. květnu 2004 budou však prováděny v souladu s odpovídajícími akty Unie.

3. Poslední programování předvstupní pomoci uvedené v odstavci 1 se uskuteční v posledním úplném kalendářním roce před 1. květnem 2004. K činnostem v rámci těchto programů musí být uzavřeny smlouvy v průběhu následujících dvou let a vydání učiněna tak, jak je stanoveno v memorandu o financování¹, zpravidla do konce třetího roku po uskutečnění závazku. Prodloužení období pro uzavírání smluv nebudou povolena. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech lze povolit omezená prodloužení, pokud jde o dobu vydání.

4. K zajištění nezbytného postupného zrušení předvstupních finančních nástrojů uvedených v odstavci 1 a programu ISPA a hladkého přechodu z pravidel použitelných před 1. květnem 2004 na pravidla použitelná po tomto dni může Komise přijmout veškerá vhodná opatření, aby zabezpečila, že budou zachováni nezbytní statutární zaměstnanci v nových členských státech po dobu nejvýše patnácti měsíců po 1. květnu 2004.

¹ Jak je stanoveno v pokynech Phare (SEC (1999) 1596, aktualizováno C 3303/2 dne 6.9.2002.

Během tohoto období mají úředníci přidělení na místa v nových členských státech před 1. květnem 2004, po kterých bude požadováno, aby zůstali ve službě v těchto státech po tomto dni, výjimečně stejné finanční a materiální podmínky, jaké používala Komise před 1. květnem 2004 v souladu s přílohou X služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, stanovených v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68¹. Správní výdaje, včetně platů pro ostatní zaměstnance, nezbytné pro řízení předvstupní pomoci budou hrazeny po celý rok 2004 a až do konce července 2005 v rámci kapitoly „podpůrné výdaje na operace“ (bývalá část B rozpočtu) nebo obdobných kapitol pro finanční nástroje uvedené v odstavci 1 a pro program ISPA příslušných předvstupních rozpočtů.

5. Nemohou-li již být projekty schválené podle nařízení (ES) č. 1258/1999 financovány v rámci tohoto nástroje, mohou být začleněny do programování a financování rozvoje venkova v rámci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu. Pokud budou k tomuto účelu nezbytná zvláštní přechodná opatření, přijme je Komise postupem podle čl. 50 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech².

ČLÁNEK 23

1. Mezi 1. květnem 2004 a koncem roku 2006 poskytuje Unie dočasnou finanční pomoc (dále jen „přechodový nástroj“) novým členským státům na rozvoj a posílení jejich správní kapacity pro provádění a vymáhání práva Unie a Evropského společenství pro atomovou energii a na podporu výměny nejlepších postupů mezi pozorovateli.

¹ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

² Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1.

2. Pomoc je zaměřena na trvalou potřebu posílení institucionální kapacity v některých oblastech prostřednictvím činností, jež nemohou být financovány ze strukturálních fondů, zejména v těchto oblastech:

- a) spravedlnost a vnitřní věci (posilování soudního systému, kontroly na vnějších hranicích, protikorupční strategie, posilování kapacit pro vymáhání práva);
- b) finanční kontrola;
- c) ochrana finančních zájmů Unie a Evropského společenství pro atomovou energii a boj proti podvodům;
- d) vnitřní trh, včetně celní unie;
- e) životní prostředí;
- f) veterinární služby a budování správní kapacity týkající se bezpečnosti potravin;
- g) správní a kontrolní struktury pro rozvoj zemědělství a venkova, včetně integrovaného administrativního a kontrolního systému (IACS);
- h) jaderná bezpečnost (posílení výkonnosti a odbornosti orgánů jaderné bezpečnosti a jejich organizací pro technickou podporu, jakož i veřejných subjektů pro zpracování radioaktivního odpadu);

- i) statistika;
 - j) posílení veřejné správy v souladu s potřebami zjištěnými v souhrnné monitorovací zprávě Komise, které není hrazeno ze strukturálních fondů.
3. O pomoci v rámci přechodového nástroje bude rozhodnuto postupem podle článku 8 nařízení Rady (EHS) č. 3906/89 ze dne 18. prosince 1989 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy¹.
4. Tento program bude prováděn v souladu s čl. 53 odst. 1 písm. a) a b) finančního nařízení pro souhrnný rozpočet Evropských společenství². Pro twinningové projekty mezi orgány veřejné správy pro účely budování institucí se bude nadále uplatňovat postup výzvy k podání návrhů prostřednictvím sítě kontaktních míst v členském státě, jak byl stanoven v rámcových dohodách se stávajícími členskými státy pro účely předvstupní pomoci.

Položky závazků pro přechodový nástroj v cenách roku 1999 činí 200 milionů eur v roce 2004, 120 milionů eur v roce 2005 a 60 milionů eur v roce 2006. Roční položky schválí rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou z 6. května 1999.

¹ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

² Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1).

ČLÁNEK 24

1. Zřizuje se schengenský nástroj jako dočasný nástroj na pomoc přijímajícím členským státům v období mezi 1. květnem 2004 a koncem roku 2006 k financování činností na nových vnějších hranicích Unie pro provádění schengenského acquis a kontrol na vnějších hranicích.

K nápravě nedostatků zjištěných při přípravě na účast v schengenském prostoru budou pro financování ze schengenského nástroje způsobilé tyto typy činností:

- a) investice do výstavby, renovace nebo zvyšování úrovně infrastruktury hraničních přechodů a souvisejících budov;
- b) investice do jakéhokoli provozního zařízení (např. laboratorního zařízení, detekčních nástrojů, technického a programového vybavení pro Schengenský informační systém-SIS II, dopravních prostředků);
- c) odborná příprava pohraniční stráže;
- d) podpora nákladů na logistiku a provoz.

2. V rámci schengenského nástroje jsou níže uvedeným přijímajícím členským státům od 1. května 2004 zpřístupněny následující částky v podobě paušálních příspěvků:

	2004	2005	2006
	(miliony eur, v cenách roku 1999)		
Estonsko	22,9	22,9	22,9
Lotyšsko	23,7	23,7	23,7
Litva	44,78	61,07	29,85
Maďarsko	49,3	49,3	49,3
Polsko	93,34	93,33	93,33
Slovinsko	35,64	35,63	35,63
Slovensko	15,94	15,93	15,93

3. Přijímající členské státy odpovídají za výběr a provádění jednotlivých operací v souladu s tímto článkem. Odpovídají rovněž za koordinaci využití tohoto nástroje s pomocí z ostatních nástrojů Unie, za zajišťování slučitelnosti s politikami a opatřeními Unie a za soulad s finančním nařízením pro souhrnný rozpočet Evropských společenství nebo s evropským zákonem, který je nahradí.

Paušální příspěvky se využijí do tří let od první platby a veškeré nevyužité nebo neodůvodněně vynaložené prostředky se vrátí Komisi. Přijímající členské státy předloží nejpozději šest měsíců po uplynutí lhůty tří let souhrnnou zprávu o čerpání paušálních příspěvků s prohlášením odůvodňujícím dané výdaje.

Přijímající stát vykonává tuto působnost, aniž je dotčena odpovědnost Komise za plnění rozpočtu Unie a v souladu s ustanoveními finančního nařízení týkajícími se decentralizovaného řízení nebo s evropským zákonem, který je nahradí.

4. Komise si vyhrazuje právo ověřování prostřednictvím Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Komise a Účetní dvůr mohou rovněž provádět kontroly na místě v souladu s příslušnými postupy.

5. Komise může přijmout jakékoli technické předpisy nezbytné k fungování tohoto přechodného nástroje.

ČLÁNEK 25

Částky uvedené v člancích 18, 19, 23 a 24 se každý rok upraví jako součást technických úprav stanovených v odstavci 15 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999.

ČLÁNEK 26

1. Jestliže nový členský stát narazí do konce tříletého období po 1. květnu 2004 na vážné obtíže, jež by mohly přetrvávat v některém odvětví hospodářství nebo by se mohly projevit vážným zhoršením hospodářské situace určitého území, může požádat o povolení přijmout ochranná opatření k nápravě situace a k přizpůsobení dotyčného odvětví hospodářství vnitřního trhu.

Za stejných podmínek může každý stávající členský stát požádat o povolení přijmout ochranná opatření vůči jednomu nebo více novým členským státům.

2. Na žádost dotyčného členského státu přijme Komise postupem pro naléhavé situace evropská nařízení nebo rozhodnutí o ochranných opatřeních, která považuje za nezbytná, a zároveň upřesní podmínky a způsob provedení těchto opatření.

V případě vážných hospodářských obtíží a na výslovnou žádost dotyčného členského státu rozhodne Komise ve lhůtě pěti pracovních dnů od přijetí žádosti doplněné odpovídajícím odůvodněním. Takto stanovená opatření jsou bezprostředně použitelná, přičemž berou v úvahu zájmy všech zúčastněných stran a nesmějí zahrnovat hraniční kontroly.

3. Opatření povolená podle odstavce 2 se mohou odchylovat od pravidel Ústavy a zejména tohoto protokolu v rozsahu a po dobu nezbytně nutnou k dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Přednostně je třeba vybrat taková opatření, která nejméně naruší fungování vnitřního trhu.

ČLÁNEK 27

Pokud nový členský stát nesplní závazky přijaté v rámci jednání o přistoupení, a tím způsobí vážné narušení fungování vnitřního trhu, včetně případných závazků ve všech odvětvových politikách, které se týkají hospodářských činností s přeshraničním účinkem, nebo bezprostřední riziko takového narušení, může Komise až do konce tříletého období po 1. květnu 2004 na odůvodněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o vhodných opatřeních.

Opatření musí být přiměřená s tím, že budou upřednostněna taková, která nejméně naruší fungování vnitřního trhu, a bude-li to vhodné, budou přednostně uplatňovány stávající odvětvové ochranné mechanismy. Tyto ochranné mechanismy nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy. Opatření nebudou zachována déle, než je nezbytně nutné, a v každém případě budou zrušena po splnění dotyčného závazku. Mohou však být uplatňována i po uplynutí období stanoveného v prvním pododstavci, a to po dobu, než budou dotyčné závazky splněny. Komise může v reakci na pokrok zúčastněných nových členských států při plnění jejich závazků přijmout vhodná opatření. Komise informuje Radu v potřebném předstihu před zrušením evropských nařízení nebo rozhodnutí o ochranných opatřeních a v tomto ohledu přihlíží k vyjádření Rady.

ČLÁNEK 28

Pokud se v novém členském státě vyskytnou vážné nedostatky nebo bezprostřední riziko nedostatků v provádění, stavu provedení nebo v uplatňování rámcových rozhodnutí nebo jiných dotyčných závazků, nástrojů spolupráce a rozhodnutí týkajících se vzájemného uznávání v oblasti trestního práva podle hlavy VI Smlouvy o EU, směrnic a nařízení týkajících se vzájemného uznávání v občanských věcech podle hlavy IV Smlouvy o ES a evropských zákonů a rámcových zákonů přijatých za základě části III hlavy III kapitoly IV oddílů 3 a 4 Ústavy, může Komise až do konce tříletého období po 1. květnu 2004 na odůvodněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu a po konzultaci s členskými státy přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o vhodných opatřeních a upřesnit podmínky a způsob provedení těchto opatření.

Tato opatření mohou spočívat v dočasném pozastavení uplatňování dotyčných ustanovení a rozhodnutí ve vztazích mezi novým členským státem a jiným členským státem nebo členskými státy, aniž by tím bylo dotčeno pokračování úzké soudní spolupráce. Opatření nebudou zachována déle, než je nezbytně nutné, a v každém případě budou zrušena po odstranění nedostatků. Mohou však být uplatňována i po uplynutí období stanoveného v prvním pododstavci, a to po dobu, po kterou tyto nedostatky budou přetrvávat. Podle pokroku v nápravě zjištěných nedostatků učiněném novým členským státem může Komise po konzultaci s členskými státy opatření přiměřeně upravit. Komise informuje Radu v potřebném předstihu před zrušením ochranných opatření a v tomto ohledu přihlíží k vyjádření Rady.

ČLÁNEK 29

Aby nebylo narušeno řádné fungování vnitřního trhu, nesmí uplatňování vnitrostátních předpisů nových členských států v průběhu přechodných období uvedených v přílohách V až XIV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 zahrnovat hraniční kontroly mezi členskými státy.

ČLÁNEK 30

Jsou-li k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování společné zemědělské politiky za podmínek stanovených v tomto protokolu nezbytná přechodná opatření, přijme je Komise postupem podle čl. 42 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru¹ nebo podle odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci zemědělských trhů nebo evropských zákonů, které je nahradily, anebo odpovídajícím postupem projednávání stanoveným příslušným právním předpisem. Přechodná opatření uvedená v tomto článku mohou být přijímána po dobu tří let ode dne 1. května 2004 a jejich uplatňování se omezí na toto období. Evropský zákon Rady může toto období prodloužit. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 31

Jsou-li k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování veterinárních a rostlinolékařských pravidel Unie nezbytná přechodná opatření, přijme je Komise postupem projednávání stanoveným příslušným právním předpisem. Tato opatření se přijímají po dobu tří let ode dne 1. května 2004 a jejich uplatňování se omezí na toto období.

ČLÁNEK 32

1. Funkční období nových členů výborů a skupin uvedených v příloze XVI aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 končí současně s funkčním obdobím členů, kteří zastávají funkci dne 1. května 2004 .

¹ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1.

2. Funkční období nových členů výborů a skupin vytvořených Komisí a uvedených v příloze XVII aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 končí současně s funkčním obdobím členů, kteří zastávají funkci dne 1. května 2004 .

HLAVA IV

POUŽITELNOST AKTŮ ORGÁNŮ

ČLÁNEK 33

Směrnice a rozhodnutí ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES a článku 161 Smlouvy o ESAE se ode dne 1. května 2004 považují za určené novým členským státům, pokud byly tyto směrnice a rozhodnutí určeny všem stávajícím členským státům. Tyto směrnice a rozhodnutí, s výjimkou směrnic a rozhodnutí vstupujících v platnost podle čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, se považují za oznámené novým členským státům dnem 1. května 2004 .

ČLÁNEK 34

Nové členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná k tomu, aby bylo ode dne 1. května 2004 dosaženo souladu se směrnicemi a rozhodnutími ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES a článku 161 Smlouvy o ESAE, není-li v seznamu v přílohách uvedených v článku 15 nebo v jiných ustanoveních tohoto protokolu určena jiná lhůta.

ČLÁNEK 35

Pokud není stanoveno jinak, přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí nezbytná k provedení ustanovení obsažených v přílohách III a IV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, uvedených v článcích 12 a 13 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 36

1. Jestliže akty orgánů přijaté před 1. květnem 2004 vyžadují v důsledku přistoupení úpravy a jestliže tyto nezbytné úpravy nejsou stanoveny tímto protokolem, provedou se tyto úpravy postupem podle odstavce 2. Tyto úpravy vstoupí v platnost dnem 1. května 2004 .
2. Příslušné akty přijme za tímto účelem buď Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, nebo Komise, podle toho, který orgán přijal původní akty.

ČLÁNEK 37

Nové členské státy sdělí Komisi do tří měsíců ode dne 1. května 2004, podle článku 33 Smlouvy o ESAE, znění právních a správních předpisů, které mají na jejich území zajistit ochranu zdraví obyvatelstva a pracovníků proti nebezpečí ionizujícího záření.

ČÁST DRUHÁ

USTANOVENÍ O PROTOKOLECH PŘIPOJENÝCH K AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

HLAVA I

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ O EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANCE

ČLÁNEK 38

Španělské království splatí částku 309 686 775 eur jako svůj podíl na základním kapitálu splatný v souvislosti s navýšením upsaného základního kapitálu. Tento příspěvek bude splacen v osmi stejných splátkách splatných 30. září 2004, 30. září 2005, 30. září 2006, 31. března 2007, 30. září 2007, 31. března 2008, 30. září 2008 a 31. března 2009.

Španělské království přispěje v osmi stejných splátkách splatných k uvedeným dnům do rezervního fondu a do rezerv rovnocenných rezervním fondům, jakož i na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fond a rezervy odpovídající zůstatku na výkazu zisků a ztrát, jak je vykazuje banka ke konci měsíce dubna 2004 ve schválené rozvaze, částkou odpovídající podílu 4,1292 % na rezervním fondu a rezervách.

ČLÁNEK 39

Ode dne 1. května 2004 splatí nové členské státy následující částky odpovídající jejich splatným podílům na upsaném základním kapitálu, jak je vymezeno v článku 4 statutu.

Polsko	170 563 175	eur
Česká republika	62 939 275	eur
Maďarsko	59 543 425	eur
Slovensko	21 424 525	eur
Slovinsko	19 890 750	eur
Litva	12 480 875	eur
Kypr	9 169 100	eur
Lotyšsko	7 616 750	eur
Estonsko	5 882 000	eur
Malta	3 490 200	eur

Tyto příspěvky budou splaceny v osmi stejných splátkách splatných k 30. září 2004, 30. září 2005, 30. září 2006, 31. březnu 2007, 30. září 2007, 31. březnu 2008, 30. září 2008 a 31. březnu 2009.

ČLÁNEK 40

Nové členské státy přispějí v osmi stejných splátkách splatných ke dnům uvedeným v článku 39 do rezervního fondu a do rezerv rovnocenných rezervním fondům, jakož i na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fond a rezervy odpovídající zůstatku na výkazu zisků a ztrát, jak je vykazuje banka ke konci měsíce dubna 2004 ve schválené rozvaze, částkami odpovídajícími těmto procentním podílům na rezervním fondu a rezervách:

Polsko	2,2742 %
Česká republika	0,8392 %
Maďarsko	0,7939 %
Slovensko	0,2857 %
Slovinsko	0,2652 %
Litva	0,1664 %
Kypr	0,1223 %
Lotyšsko	0,1016 %
Estonsko	0,0784 %
Malta	0,0465 %

ČLÁNEK 41

Základní kapitál a splátky uvedené v člancích 38, 39 a 40 splatí Španělské království a nové členské státy v hotovosti v eurech, pokud Rada guvernérů jednomyslně nerozhodne jinak.

HLAVA II

USTANOVENÍ O RESTRUKTURALIZACI
ČESKÉHO OCELÁŘSKÉHO PRŮMYSLU

ČLÁNEK 42

1. Odchylně od článků III-167 a III-168 Ústavy se státní podpora poskytnutá Českou republikou pro účely restrukturalizace vymezeným částem českého ocelářského průmyslu od roku 1997 do roku 2003 považuje za slučitelnou s vnitřním trhem za těchto podmínek:

- a) období stanovené v čl. 8 odst. 4 protokolu č. 2 o výrobcích ESUO k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé¹ bylo prodlouženo do dne 1. května 2004 ,
- b) termíny stanovené v restrukturalizačním plánu, na jehož základě byl uvedený protokol prodloužen, jsou dodržovány v období 2002-2006,
- c) podmínky stanovené v této hlavě jsou splněny a
- d) žádná státní podpora nemá být českému ocelářskému průmyslu vyplacena po 1. květnu 2004.

¹ Úř. věst. L 360, 31.12.1994, s. 2.

2. Restrukturalizace českého ocelářství popsaná v jednotlivých obchodních plánech společností uvedených v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 (dále jen „přijímající společnosti“) bude splňovat podmínky stanovené v této hlavě a bude dokončena nejpozději dne 31. prosince 2006 (dále jen „konec restrukturalizačního období“).
3. Státní podporu v rámci českého restrukturalizačního programu lze poskytovat pouze přijímajícím společností.
4. Přijímající společnost nesmí
 - a) v případě fúze se společností neuvedenou v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 převést výhody z podpory poskytnuté přijímající společnosti;
 - b) převzít aktiva žádné společnosti neuvedené v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, na kterou byl prohlášen konkurs v období do 31. prosince 2006.
5. Každá další privatizace kterékoli přijímající společnosti musí dodržovat podmínky a zásady týkající se životaschopnosti, státních podpor a snížení výrobní kapacity vymezené v této hlavě.

6. Celková restrukturalizační podpora poskytnutá přijímajícím společností bude určena na základě hledisek stanovených ve schváleném českém restrukturalizačním plánu pro ocelářský průmysl a jednotlivých obchodních plánech schválených Radou. V každém případě je však výše podpory vyplacené v období 1997-2003 omezena na nejvýše 14 147 425 201 Kč. Z této celkové částky obdrží Nová Huť nejvýše 5 700 075 201 Kč, Vítkovice Steel nejvýše 8 155 350 000 Kč a Válcovny plechu Frýdek Místek nejvýše 292 000 000 Kč v závislosti na požadavcích stanovených ve schváleném restrukturalizačním plánu. Podpora bude poskytnuta pouze jednou. Česká republika neposkytne českému ocelářskému průmyslu žádnou další státní podporu pro účely restrukturalizace.

7. Čisté snížení výrobní kapacity, kterého má Česká republika dosáhnout pro hotové výrobky v období 1997-2006, činí 590 000 tun.

Snížení výrobní kapacity bude měřeno pouze na základě trvalého uzavření výrobních zařízení fyzickým zničením tak, aby tyto kapacity již nemohly být zprovozněny. Prohlášení konkursu na ocelářskou společnost se nepovažuje za snížení výrobní kapacity.

Výše uvedené úrovně čistého snížení výrobní kapacity a rovněž jakýchkoli dalších snížení kapacity, které restrukturalizační program označuje za nezbytná, bude dosaženo v souladu s harmonogramem stanoveným v příloze 2 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

8. Česká republika odstraní obchodní překážky na trhu s uhlím v souladu s *acquis* do přistoupení a umožní českým ocelářským společnostem získat přístup k uhlí za mezinárodní tržní ceny.

9. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Nová Huť. Zejména
- a) závod Vysoké Pece Ostrava bude včleněn do organizačního rámce Nové Huti nabytím plného vlastnictví. Pro tuto fúzi bude stanoveno cílové datum včetně určení subjektu odpovědného za její provedení;
 - b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby Nová Huť
 - i) byla přeměněna z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný a byla zlepšena výkonnost a účinnost jejího obchodního vedení, včetně větší průhlednosti nákladů,
 - ii) přehodnotila svůj sortiment a vstupovala na trhy s vyšší přidanou hodnotou,
 - iii) provedla investice nezbytné k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků v krátké době po podpisu smlouvy o přistoupení;
 - c) bude provedena restrukturalizace zaměstnanosti; úroveň produktivity srovnatelné s úrovněmi dosahovanými skupinami výrobků ocelářského průmyslu v Unii budou dosaženy do 31. prosince 2006 na základě konsolidovaných čísel pro dotyčné přijímající společnosti;

- d) souladu s odpovídajícím acquis v oblasti ochrany životního prostředí bude dosaženo do 1. května 2004 , včetně nezbytných investic obsažených v obchodním plánu. V souladu s obchodním plánem budou rovněž provedeny nezbytné budoucí investice do integrované prevence a omezování znečištění, aby byl zajištěn soulad se směrnicí 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění¹ do 1. listopadu 2007.
10. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Vítkovice Steel. Zejména
- a) válcovna Duo bude trvale uzavřena nejpozději dne 31. prosince 2006. V případě nákupu společnosti strategickým investorem bude toto uzavření k uvedenému dni podmínkou kupní smlouvy;
- b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby Vítkovice Steel
- i) zvýšila přímé prodeje a více se zaměřila na snižování nákladů, což je zásadní pro účinné obchodní vedení,
- ii) se přizpůsobila tržní poptávce a přesměrovala k výrobkům s vyšší přidanou hodnotou,
- iii) přesunula navrhovanou investici do sekundární výroby oceli z roku 2004 na rok 2003, aby mohla soutěžit spíše jakostí než cenou;

¹ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

- c) souladu s odpovídajícím acquis v oblasti ochrany životního prostředí bude dosaženo do dne 1. května 2004, včetně nezbytných investic obsažených v obchodním plánu, jenž zahrnuje potřebu budoucí investice do integrované prevence a omezování znečištění.
11. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Válcovny plechu Frýdek Místek (VPFM). Zejména
- a) válcovny za tepla č. 1 a 2 budou trvale uzavřeny do konce roku 2004 ;
- b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby VPFM
- i) provedla investice nezbytné k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků v krátké době po podpisu smlouvy o přistoupení,
- ii) upřednostňovala provedení identifikovaných klíčových příležitostí pro zvýšení zisku (včetně restrukturalizace zaměstnanosti, snižování nákladů, zvyšování výnosů a přesměrování odbytu).
12. K veškerým následným změnám celkového restrukturalizačního plánu a jednotlivých plánů musí dát souhlas Komise, popřípadě Rada.
13. Restrukturalizace bude prováděna za podmínek plné transparentnosti a na základě zdravých zásad tržního hospodářství.

14. Komise a Rada budou podrobně dohlížet na provádění restrukturalizace a plnění podmínek stanovených v této hlavě týkajících se životaschopnosti, státní podpory a snižování výrobní kapacity před 1. květnem 2004 a po něm až do konce restrukturalizačního období v souladu s odstavci 15 až 18. K tomuto účelu bude Komise předkládat zprávy Radě.

15. Komise a Rada budou sledovat hodnoty restrukturalizace stanovené v příloze 3 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Odkazy v uvedené příloze na odstavec 16 protokolu se považují za odkazy na odstavec 16 tohoto článku.

16. Sledování bude zahrnovat nezávislé hodnocení, které bude provedeno v letech 2003, 2004, 2005 a 2006. Test životaschopnosti stanovený Komisí bude významným prvkem k zajištění, že bude životaschopnosti dosaženo.

17. Česká republika bude plně spolupracovat se všemi sledovacími mechanismy. Zejména

- a) Česká republika předloží Komisi pololetní zprávy týkající se restrukturalizace přijímajících společností nejpozději 15. března a 15. září každého roku až do konce restrukturalizačního období,
- b) první zprávu obdrží Komise do 15. března 2003 a poslední do 15. března 2007, nerozhodne-li Komise jinak,

- c) zprávy budou obsahovat veškeré informace nezbytné ke sledování restrukturalizačního procesu a snižování a využití výrobní kapacity a budou poskytovat dostatečné finanční údaje, aby bylo možné posoudit, zda byly splněny podmínky a požadavky obsažené v této hlavě. Zprávy budou obsahovat alespoň informace stanovené v příloze 4 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, u kterých si Komise vyhrazuje právo na změnu podle svých zkušeností získaných v průběhu sledovacího procesu. Kromě jednotlivých obchodních zpráv přijímajících společností bude součástí celkové zprávy také zpráva o celkové situaci českého ocelářského průmyslu, včetně nejnovějšího makroekonomického vývoje,
- d) Česká republika stanoví přijímajícím společnostem povinnost sdělit veškeré údaje, které by za jiných okolností byly považovány za důvěrné. Při podávání zpráv Radě Komise zajistí, že důvěrné informace týkající se jednotlivých společností nebudou sdělovány.

18. Komise se může kdykoli rozhodnout, že zmocní nezávislého poradce, aby posoudil výsledky sledování, prováděl jakýkoli potřebný průzkum a podával zprávy Komisi a Radě.

19. Pokud Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 17 zjistí, že se vyskytly zásadní odchylky od finančních údajů, na kterých bylo založeno hodnocení životaschopnosti, může požadovat, aby Česká republika přijala vhodná opatření k posílení restrukturalizačních opatření dotyčných přijímajících společností.

20. Pokud sledování ukáže, že

- a) podmínky pro přechodnou úpravu obsažené v této hlavě nebyly splněny nebo že
- b) závazky přijaté v rámci prodloužení období, během kterého může Česká republika výjimečně poskytovat státní podporu na restrukturalizaci svého ocelářského průmyslu podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Českou republikou na straně druhé¹, nebyly splněny nebo že
- c) Česká republika v průběhu restrukturalizačního období poskytla dodatečnou neslučitelnou státní podporu ocelářskému průmyslu, a zejména přijímajícím společnostem,

pozbude přechodná úprava obsažená v této hlavě účinku.

Komise učiní přiměřená opatření vyžadující od kterékoli dotyčné společnosti, aby při porušení podmínek stanovených v této hlavě vrátila jakoukoli poskytnutou podporu.

¹ Úř. věst. L 360, 31.12.1994, s. 2.

HLAVA III

USTANOVENÍ O VÝSOSTNÝCH OBLASTECH
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA NA KYPRU

ČLÁNEK 43

1. Výsostné oblasti jsou zahrnuty do celního území Unie a pro tyto účely se celní předpisy Unie a předpisy společné obchodní politiky Unie uvedené v části první přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 vztahují na výsostné oblasti se změnami stanovenými v uvedené příloze. V uvedené příloze se odkazy na „tento protokol“ považují za odkazy na tuto hlavu.
2. Akty Unie o daních z obratu, spotřebních daních a jiných druzích nepřímých daní uvedené v části druhé přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se vztahují na výsostné oblasti se změnami stanovenými v uvedené příloze, jakož i s odpovídajícími ustanoveními použitelnými na Kypr, jak jsou stanoveny v tomto protokolu.
3. Akty Unie uvedené v části třetí přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se mění tak, jak je stanoveno v uvedené příloze, aby Spojené království mohlo zachovat úlevy a osvobození od cel a daní pro dodávky pro své ozbrojené síly a pro přidružené zaměstnance, které zaručuje Smlouva o založení Kyperské republiky (dále jen „zakládající smlouva“).

ČLÁNEK 44

Články III-225 až III-228 Ústavy se spolu s ustanoveními přijatými na jejich základě a s ustanoveními přijatými podle čl. III-278 odst. 4 písm. b) Ústavy vztahují na výsoštné oblasti.

ČLÁNEK 45

Osoby s bydlištěm nebo zaměstnané na území výsoštných oblastí, na které se podle úpravy stanovené na základě zakládající smlouvy a související výměny nót ze dne 16. srpna 1960 vztahují předpisy sociálního zabezpečení Kyperské republiky, se pro účely nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství¹ považují za osoby s bydlištěm nebo zaměstnané na území Kyperské republiky.

ČLÁNEK 46

1. Po Kyperské republice není požadováno, aby prováděla kontroly u osob překračujících její pozemní a mořské hranice s výsoštnými oblastmi, a na tyto osoby se nevztahují žádná omezení Unie pro překračování vnějších hranic.
2. Spojené království vykonává kontroly osob překračujících vnější hranice výsoštných oblastí v souladu se závazky stanovenými v části čtvrté přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

¹ Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

ČLÁNEK 47

Rada může na návrh Komise s cílem zajistit účinné dosahování cílů stanovených v této hlavě přijmout evropské rozhodnutí o změně článků 43 až 46, včetně přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, nebo o uplatnění jiných ustanovení Ústavy a aktů Unie na výsoštné oblasti za podmínek, které stanoví. Rada rozhoduje jednomyslně. Komise před podáním návrhu konzultuje Spojené království a Kyperskou republiku.

ČLÁNEK 48

1. S výhradou odstavce 2 odpovídá za provádění této hlavy ve výsoštných oblastech Spojené království. Zejména
 - a) Spojené království odpovídá za uplatňování opatření Unie uvedených v této hlavě v oblasti cel, nepřímých daní a společné obchodní politiky ve vztahu ke zboží dováženému na ostrov Kypr nebo z něj vyváženému skrze přístav nebo letiště ve výsoštných oblastech;
 - b) ve výsoštných oblastech mohou být prováděny celní kontroly zboží dováženého na ostrov Kypr nebo vyváženého z něj ozbrojenými silami Spojeného království skrze přístav nebo letiště Kyperské republiky;

- c) Spojené království odpovídá za vydávání veškerých licencí, povolení nebo osvědčení, která jsou případně vyžadována podle jakéhokoli použitelného opatření Unie ve vztahu ke zboží dováženému na ostrov Kypr nebo vyváženému z něj ozbrojenými silami Spojeného království.
2. Kyperská republika je příslušná pro správu a vyplácení veškerých prostředků Unie, na které mají osoby ve výsostných oblastech případně nárok při uplatňování společné zemědělské politiky ve výsostných oblastech podle článku 44, a odpovídá za tyto výdaje Komisi.
3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může Spojené království přenést na příslušné orgány Kyperské republiky, v souladu s úpravou stanovenou na základě zakládající smlouvy, výkon kterýchkoli funkcí, jimiž je členský stát pověřen některým z ustanovení uvedených v článcích 43 až 46 nebo na jeho základě.
4. Spojené království a Kyperská republika spolupracují, aby zajistily účinné provádění této hlavy ve výsostných oblastech a případně uzavírají další ujednání o přenesení působnosti k provádění kterýchkoliv ustanovení uvedených v článcích 43 až 46. Opis takových ujednání předloží Komisi.

ČLÁNEK 49

Jediným účelem ujednání stanovených v této hlavě je úprava zvláštního postavení výsostných oblastí Spojeného království na Kypru a tato ujednání se nesmějí vztahovat na žádné jiné území Unie ani předjímat vcelku ani zčásti žádná jiná zvláštní ujednání, která již existují nebo která budou případně zavedena na jiném evropském území uvedeném v článku IV-440 Ústavy.

ČLÁNEK 50

Komise podává Evropskému parlamentu a Radě každých pět let ode dne 1. května 2004 zprávu o provádění ustanovení této hlavy.

ČLÁNEK 51

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA IV

USTANOVENÍ O JADERNÉ ELEKTRÁRNĚ IGNALINA
V LITVĚ

ČLÁNEK 52

Majíc na vědomí připravenost Unie poskytovat přiměřenou dodatečnou pomoc úsilí Litvy při vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu a vyzdvihujíc tento výraz solidarity, zavázala se Litva uzavřít blok 1 Jaderné elektrárny Ignalina před rokem 2005 a blok 2 této elektrárny nejpozději do 31. prosince 2009 a následně je vyřadit z provozu.

ČLÁNEK 53

1. V období 2004 -2006 bude Unie poskytovat Litvě dodatečnou finanční pomoc na podporu jejího úsilí při vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu a na řešení důsledků jejího uzavření a vyřazení z provozu (dále jen „program Ignalina“).
2. O opatřeních v rámci programu Ignalina bude rozhodnuto a budou prováděna v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3906/89 ze dne 18. prosince 2003 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy¹.

¹ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

3. Program Ignalina bude mimo jiné zahrnovat: opatření na podporu vyřazení Jaderné elektrárny Ignalina z provozu; opatření na zlepšení životního prostředí v souladu s acquis a modernizační opatření pro konvenční výrobní kapacitu k nahrazení výrobní kapacity dvou reaktorů Jaderné elektrárny Ignalina; a ostatní opatření, která jsou důsledkem rozhodnutí o uzavření této elektrárny a jejím vyřazení z provozu a která přispívají k nezbytné restrukturalizaci, zlepšování životního prostředí a modernizaci odvětví výroby, přenosu a distribuce energie v Litvě, jakož i zvyšování bezpečnosti dodávky energie a zlepšování energetické účinnosti v Litvě.
4. Program Ignalina bude zahrnovat opatření na podporu toho, aby zaměstnanci elektrárny zachovali vysoký stupeň provozní bezpečnosti v Jaderné elektrárně Ignalina v obdobích před uzavřením uvedených reaktorů a během jejich vyřazování z provozu.
5. V období 2004 -2006 bude program Ignalina činit 285 milionů eur položek závazků, které budou přidělovány v ročních tranších o stejné výši.
6. Příspěvky v rámci programu Ignalina mohou pro určitá opatření dosahovat až 100 % celkových výdajů. Mělo by být vyvinuto veškeré úsilí, aby se pokračovalo v praxi spolufinancování zařízení v rámci předvstupní pomoci úsilí Litvy při vyřazování jaderných zařízení z provozu, a případně bylo vyhledáváno spolufinancování z jiných zdrojů.
7. Tato pomoc v rámci programu Ignalina nebo její části smějí být poskytnuty jako příspěvky Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení Ignaliny z provozu, spravovaného Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj.

8. Veřejná podpora z vnitrostátních a mezinárodních zdrojů a ze zdrojů Unie
- a) na zlepšování životního prostředí v souladu s acquis a na modernizační opatření pro litevskou tepelnou elektrárnu v Elektrenai jako klíčové náhrady za výrobní kapacitu dvou reaktorů Jaderné elektrárny Ignalina; a
 - b) na vyřazení Jaderné elektrárny Ignalina z provozu je slučitelná s vnitřním trhem, jak je vymezen v Ústavě.
9. Veřejné podpory z vnitrostátních a mezinárodních zdrojů a ze zdrojů Unie na podporu úsilí Litvy při řešení důsledků uzavření a vyřazení z provozu Jaderné elektrárny Ignalina mohou být jednotlivě považovány za slučitelné – na základě Ústavy – s vnitřním trhem, zejména pak veřejná podpora poskytovaná na zvyšování bezpečnosti dodávek energie.

ČLÁNEK 54

1. Uznávajíc, že vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu je dlouhodobé povahy a představuje pro Litvu výjimečnou finanční zátěž, neúměrnou její velikosti a hospodářské síle, bude Unie jako výraz solidarity s Litvou poskytovat přiměřenou dodatečnou pomoc na úsilí o vyřazování jaderných zařízení z provozu i po roce 2006.

2. Program Ignalina proto bude nepřetržitě prováděn a prodloužen na dobu po roce 2006. O prováděcích předpisech k prodlouženému programu Ignalina bude rozhodnuto postupem podle článku 35 a vstoupí v platnost nejpozději dnem uplynutí finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999.

3. Program Ignalina prodloužený podle ustanovení odstavce 2 se bude zakládat na stejných prvcích a zásadách, jaké jsou popsány v článku 53.

4. Po dobu následujícího finančního výhledu budou celkové průměrné položky v rámci prodlouženého programu Ignalina úrovní odpovídající. Programování těchto zdrojů se bude zakládat na skutečné potřebě plateb a vstřebávací kapacitě.

ČLÁNEK 55

Aniž je dotčen ČLÁNEK 52, použije se doložka obecných záruk uvedená v článku 26 do 31. prosince 2012, pokud bude v Litvě přerušena dodávka energie.

ČLÁNEK 56

Tato hlava se použije s ohledem na Prohlášení o Jaderné elektrárně Ignalina v Litvě, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 4 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA V

USTANOVENÍ O POZEMNÍM PRŮJEZDU OSOB MEZI
KALININGRADSKOU OBLASTÍ A OSTATNÍMI ČÁSTMI
RUSKÉ FEDERACE

ČLÁNEK 57

Pravidla a právní úprava Unie pro pozemní průjezd osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace, a zejména nařízení Rady (ES) č. 693/2003 ze dne 14. dubna 2003, kterým se zřizuje zvláštní zjednodušený tranzitní doklad (ZTD) a zjednodušený doklad pro tranzit po železnici (ZDTŽ) a kterým se mění Společné konzulární instrukce a Společná příručka¹, samy o sobě neodkládají plnou účast Litvy na schengenském acquis, včetně odstranění kontrol na vnitřních hranicích, ani jí nekladou překážky.

ČLÁNEK 58

Unie bude Litvě nápomocna při provádění pravidel a právní úpravy pro průjezd osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace s cílem co nejdříve plné účasti Litvy v schengenském prostoru.

Unie bude Litvě nápomocna v řízení průjezdu osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace a ponese zejména veškeré dodatečné náklady vynaložené při provádění zvláštních ustanovení acquis přijatých pro tento průjezd.

¹ Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 8.

ČLÁNEK 59

Aniž jsou dotčena svrchovaná práva Litvy, bude jakýkoli další předpis týkající se průjezdu osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace přijat Radou na návrh Komise. Rada rozhoduje jednomyslně.

ČLÁNEK 60

Tato hlava se použije s ohledem na Prohlášení o pozemním průjezdu osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 5 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA VI

USTANOVENÍ O NABÝVÁNÍ OBJEKTŮ VEDLEJŠÍHO
BYDLENÍ NA MALTĚ

ČLÁNEK 61

Majíc na paměti velmi omezený počet obydlí na Maltě a velmi omezené množství pozemků vhodných ke stavebním účelům, které mohou pokrýt pouze základní potřeby dané demografickým vývojem současného obyvatelstva, Malta může na nediskriminačním základě ponechat v platnosti pravidla týkající se nabývání a vlastnictví objektů vedlejšího bydlení státními příslušníky členských států, kteří zákonně nepobývali na území Malty alespoň po dobu pěti let, stanovená v zákoně o nabývání nemovitého majetku osobami, které nemají bydliště na Maltě (Kapitola 246).

Malta bude pro nabývání nemovitého majetku pro účely vedlejšího bydlení na Maltě uplatňovat povolovací postupy. Tyto postupy budou založeny na veřejných, objektivních, stálých a transparentních kritériích. Tato kritéria budou uplatňována nediskriminačním způsobem a nebudou činěny rozdíly mezi státními příslušníky Malty a ostatních členských států. Malta zajistí, že se státním příslušníkem členského státu nebude v žádném případě zacházeno s většími omezeními než se státním příslušníkem ze třetí země.

V případě, že cena jedné takové nemovitosti zakoupené státním příslušníkem členského státu přesáhne práh stanovený maltskými právními předpisy, jmenovitě 30 000 maltských lir pro byt a 50 000 maltských lir pro jakýkoliv typ nemovitosti kromě bytu a nemovitosti historického významu, povolení bude uděleno. Malta může změnit tyto prahy stanovené takovými právními předpisy s ohledem na změny cen na trhu s nemovitostmi na Maltě.

HLAVA VII

USTANOVENÍ O UMĚLÉM PŘERUŠENÍ TĚHOTENSTVÍ NA MALTĚ

ČLÁNEK 62

Žádné ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nebo smluv a aktů ji měnících nebo doplňujících se nedotýká uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se umělého přerušování těhotenství na území Malty.

HLAVA VIII

USTANOVENÍ O RESTRUKTURALIZACI
POLSKÉHO OCELÁŘSKÉHO PRŮMYSLU

ČLÁNEK 63

1. Odchylně od článků III-167 a III-168 Ústavy se státní podpora poskytnutá Polskem pro účely restrukturalizace vymezeným částem polského ocelářského průmyslu považuje za slučitelnou s vnitřním trhem za těchto podmínek:

- a) období stanovené v čl. 8 odst. 4 protokolu č. 2 o výrobcích ESUO k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé¹ bylo prodlouženo do dne 1. května 2004,

¹ Úř. věst. L 348, 31.12.1993, s. 2.

- b) termíny stanovené v restrukturalizačním plánu, na jehož základě byl uvedený protokol prodloužen, jsou dodržovány v období 2002-2006,
 - c) podmínky stanovené v této hlavě jsou splněny a
 - d) žádná státní podpora nemá být polskému ocelářskému průmyslu vyplacena po 1. květnu 2004.
2. Restrukturalizace polského ocelářství popsána v jednotlivých obchodních plánech společností uvedených v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 (dále jen „přijímající společnosti“) bude splňovat podmínky stanovené v této hlavě a bude dokončena nejpozději dne 31. prosince 2006 (dále jen „konec restrukturalizačního období“).
3. Státní podporu v rámci polského restrukturalizačního programu lze poskytovat pouze přijímajícím společností.
4. Přijímající společnost nesmí
- a) v případě fúze se společností neuvedenou v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 převést výhody z podpory poskytnuté přijímající společnosti;
 - b) převzít aktiva žádné společnosti neuvedené v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, na kterou byl prohlášen konkurs v období do 31. prosince 2006.

5. Každá další privatizace kterékoli přijímající společnosti musí být prováděna na základech, jež zachovávají nezbytnost transparentnosti, a dodržovat podmínky a zásady týkající se životaschopnosti, státních podpor a snížení výrobní kapacity vymezené v této hlavě. Žádná další státní podpora nebude poskytnuta jako součást prodeje jakékoli společnosti nebo jednotlivého majetku.

6. Restrukturalizační podpora poskytnutá přijímajícím společnostem bude určena na základě hledisek stanovených ve schváleném polském restrukturalizačním plánu pro ocelářský průmysl a jednotlivých obchodních plánech schválených Radou. V každém případě je však výše podpory vyplacené v období 1997-2003 omezena na nejvýše 3 387 070 000 PLN.

Z této celkové částky

- a) pokud jde o Polskie Huty Stali (dále jen „PHS“), nepřesáhne restrukturalizační podpora, která byla nebo bude poskytnuta od roku 1997 do konce roku 2003, 3 140 360 000 PLN. PHS v období 1997-2001 již obdržela restrukturalizační podporu ve výši 62 360 000 PLN. V letech 2002 a 2003 obdrží další restrukturalizační podporu ve výši nepřesahující 3 078 000 000 PLN v závislosti na požadavcích uvedených ve schváleném restrukturalizačním plánu (bude zcela vyplacena v roce 2002, bude-li prodloužení doby odkladu podle protokolu 2 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé poskytnuto do konce roku 2002, jinak v roce 2003);

- b) pokud jde o Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L. W. Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A. a Huta Pokój S.A. (dále jen „ostatní přijímající společnosti“), nepřesáhne restrukturalizační podpora pro ocelářský průmysl, která byla nebo bude poskytnuta od roku 1997 do konce roku 2003, 246 710 000 PLN. Tyto společnosti v období 1997-2001 již obdržely restrukturalizační podporu ve výši 37 160 000 PLN. Obdrží další restrukturalizační podporu ve výši nepřesahující 210 210 000 PLN v závislosti na požadavcích uvedených ve schváleném restrukturalizačním plánu (z toho 182 170 000 PLN v roce 2002 a 27 380 000 PLN v roce 2003, bude-li prodloužení doby odkladu podle protokolu 2 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé poskytnuto do konce roku 2002, jinak v roce 2003).

Polsko neposkytne polskému ocelářskému průmyslu žádnou další státní podporu pro účely restrukturalizace.

7. Čisté snížení výrobní kapacity, kterého má Polsko dosáhnout pro hotové výrobky v období 1997-2006, činí nejméně 1 231 000 tun. Toto celková číslo zahrnuje čisté snížení produkční kapacity o nejméně 715 000 tun ročně u výrobků válcovaných za tepla a 716 000 tun ročně u výrobků válcovaných za studena a zvýšení o nejvýše 200 000 tun ročně u ostatních hotových výrobků.

Snížení výrobní kapacity bude měřeno pouze na základě trvalého uzavření výrobních zařízení fyzickým zničením tak, aby tyto kapacity již nemohly být zprovozněny. Prohlášení konkursu na ocelářskou společnost se nepovažuje za snížení výrobní kapacity.

Úrovně čistého snížení výrobní kapacity uvedené v příloze 2 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 jsou minimální a skutečné úrovně čistého snížení výrobní kapacity, kterých má být dosaženo, a související časový rámec se stanoví na základě konečného polského restrukturalizačního programu a jednotlivých obchodních plánů podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé s přihlédnutím k cíli zajistit rentabilitu přijímajících společností k 31. prosinci 2006.

8. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost PHS. Zejména

- a) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby PHS
 - i) reorganizovaly výrobní zařízení na základě výrobků a zajistili funkční horizontální organizaci (nákup, výroba, prodej),
 - ii) zavedly jednotnou řídicí soustavu, jež umožní plné uskutečnění synergií v rámci konsolidace,
 - iii) přeměnily strategické zaměření z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný,
 - iv) zlepšily výkonnost a účinnost svého obchodního vedení a zajistily lepší kontrolu přímých prodejů,
 - v) na základě řádných ekonomických hledisek přehodnotily strategii osamostatněných společností a ve vhodných případech znovu začlenily služby do mateřské společnosti,

- vi) přehodnotily svůj sortiment, snížily nadprodukcii dlouhých polotovarů a obecně postupovaly na trhy s vyšší přidanou hodnotou,
 - vii) provedly investice k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků; se zvláštní pozorností, aby ke dni stanovenému v harmonogramu pro provedení jejich restrukturalizačního programu a nejpozději koncem roku 2006 dosáhly úrovně výrobní jakosti 3-Sigma v závodě PHS v Krakově;
- b) PHS v průběhu restrukturalizačního období maximalizují své nákladové úspory pomocí hospodárnějšího využívání energií, zlepšeného nákupu a zajištění produktivity srovnatelné s úrovněmi Unie;
 - c) bude provedena restrukturalizace zaměstnanosti; úrovně produktivity srovnatelné s úrovněmi dosahovanými skupinami výrobků ocelářského průmyslu v Unii budou dosaženy k 31. prosinci 2006 na základě konsolidovaných čísel včetně nepřímé zaměstnanosti v plně vlastněných obslužných společnostech;
 - d) jakákoli privatizace proběhne na základě, který zachovává nezbytnost transparentnosti a plně odpovídá obchodní hodnotě PHS. Žádná další státní podpora nebude poskytnuta jako součást prodeje.
9. Bude proveden obchodní plán pro ostatní přijímající společnosti. Zejména
- a) pro všechny ostatní přijímající společnosti se restrukturalizační snahy zaměří na to, aby tyto společnosti

- i) přeměnily strategické zaměření z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný,
 - ii) zlepšily výkonnost a účinnost svého obchodního vedení a zajistily lepší kontrolu přímých prodejů,
 - iii) na základě řádných ekonomických hledisek přehodnotily strategii osamostatněných společností a ve vhodných případech znovu začlenily služby do mateřských společností,
- b) pro společnost Huta Bankowa provedení programu úspory nákladů;
 - c) pro společnost Huta Buczek získání nezbytné finanční podpory od věřitelů a místních finančních institucí a provedení programu úspory nákladů, včetně snížení investičních nákladů úpravou stávajících výrobních zařízení;
 - d) pro společnost Huta Łabędy provedení programu úspor nákladů a snížení závislosti na těžebním průmyslu;
 - e) pro společnost Huta Pokój dosažení mezinárodních standardů produktivity v dceřiných společnostech, provedení úspor spotřeby energií a zrušení navrhované investice do oddělení zpracování a staveb;
 - f) pro společnost Huta Batory dosažení dohody s věřiteli a finančními institucemi na restrukturalizaci dluhu a investičních úvěrech. Tato společnost rovněž zajistí podstatné dodatečné úspory nákladů spojené s restrukturalizací zaměstnanosti a zlepšením výtěžnosti;

- g) pro společnost Huta Andrzej zajištění stabilní finanční základny pro svůj rozvoj sjednáním dohody mezi stávajícími poskytovateli úvěrů společnosti, dlouhodobými věřiteli, obchodními věřiteli a finančními institucemi. Musí být provedeny dodatečné investice do válcoven trub za tepla a program snížení pracovních sil,
- h) pro společnost Huta L. W. provedení investic v souvislosti s projektem společnosti na válcovnu trub za tepla, zdvihací zařízení a stav životního prostředí. Tato společnost rovněž dosáhne vyšších úrovní produktivity prostřednictvím restrukturalizace pracovních sil a snížení nákladů na vnější služby.
10. K veškerým následným změnám celkového restrukturalizačního plánu a jednotlivých plánů musí dát souhlas Komise, popřípadě Rada.
11. Restrukturalizace bude prováděna za podmínek plné transparentnosti a na základě zdravých zásad tržního hospodářství.
12. Komise a Rada budou podrobně dohlížet na provádění restrukturalizace a plnění podmínek stanovených v této hlavě týkajících se životaschopnosti, státní podpory a snižování výrobní kapacity před 1. květnem 2004 a po něm až do konce restrukturalizačního období v souladu s odstavci 13 až 18. K tomuto účelu bude Komise předkládat zprávy Radě.
13. Kromě dohledu nad státní podporou budou Komise a Rada sledovat hodnoty restrukturalizace stanovené v příloze 3 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Odkazy v uvedené příloze na odstavec 14 protokolu se považují za odkazy na odstavec 14 tohoto článku.

14. Sledování bude zahrnovat nezávislé hodnocení, které bude provedeno v letech 2003, 2004, 2005 a 2006. Součástí hodnocení bude provedení testu životaschopnosti stanoveného Komisí a měření produktivity.
15. Polsko bude plně spolupracovat se všemi sledovacími mechanismy. Zejména
- a) Polsko předloží Komisi pololetní zprávy týkající se restrukturalizace přijímajících společností nejpozději do 15. března a 15. září každého roku až do konce restrukturalizačního období,
 - b) první zprávu obdrží Komise do 15. března 2003 a poslední do 15. března 2007, nerozhodne-li Komise jinak,
 - c) zprávy budou obsahovat veškeré informace nezbytné ke sledování restrukturalizačního procesu, státní podpory a snižování a využití výrobní kapacity a budou poskytovat dostatečné finanční údaje, aby bylo možné posoudit, zda byly splněny podmínky a požadavky obsažené v této hlavě. Zprávy budou obsahovat alespoň informace stanovené v příloze 4 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, u kterých si Komise vyhrazuje právo na změnu podle svých zkušeností získaných v průběhu sledovacího procesu. Odkazy v příloze 4 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 na odstavec 14 protokolu se považují za odkazy na odstavec 14 tohoto článku. Kromě jednotlivých obchodních zpráv přijímajících společností bude součástí celkové zprávy také zpráva o celkové situaci polského ocelářského průmyslu, včetně nejnovějšího makroekonomického vývoje,

- d) Polsko musí dále poskytnout veškeré dodatečné informace nezbytné pro nezávislé hodnocení stanovené v odstavci 14,
- e) Polsko stanoví přijímajícím společnostem povinnost sdělit veškeré údaje, které by za jiných okolností byly považovány za důvěrné. Při podávání zpráv Radě Komise zajistí, že důvěrné informace týkající se jednotlivých společností nebudou sdělovány.

16. Komise se může kdykoli rozhodnout, že zmocní nezávislého poradce, aby posoudil výsledky sledování, prováděl jakýkoli potřebný průzkum a podával zprávy Komisi a Radě.

17. Pokud Komise na základě sledování zjistí, že se vyskytly zásadní odchylky od finančních údajů, na kterých bylo založeno hodnocení životaschopnosti, může požadovat, aby Polsko přijalo vhodná opatření k posílení nebo změně restrukturalizačních opatření dotýkajících přijímajících společností.

18. Pokud sledování ukáže, že

- a) podmínky pro přechodnou úpravu obsažené v této hlavě nebyly splněny nebo že
- b) závazky přijaté v rámci prodloužení období, během kterého může Polsko výjimečně poskytovat státní podporu na restrukturalizaci svého ocelářského průmyslu podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé, nebyly splněny nebo že

- c) Polsko v průběhu restrukturalizačního období poskytlo dodatečnou neslučitelnou státní podporu ocelářskému průmyslu, a zejména přijímajícím společnostem,

pozbude přechodná úprava obsažená v této hlavě účinku.

Komise učiní přiměřená opatření vyžadující od kterékoli dotyčné společnosti, aby při porušení podmínek stanovených v této hlavě vrátila jakoukoli poskytnutou podporu.

HLAVA IX

USTANOVENÍ O BLOCÍCH 1 A 2 JADERNÉ ELEKTRÁRNY BOHUNICE V1 NA SLOVENSKU

ČLÁNEK 64

Slovensko se zavázalo uzavřít blok 1 Jaderné elektrárny Bohunice V1 nejpozději do 31. prosince 2006 a blok 2 této elektrárny nejpozději do 31. prosince 2008 a následně je vyřadit z provozu.

ČLÁNEK 65

1. V období 2004 -2006 bude Unie poskytovat Slovensku finanční pomoc na podporu jeho úsilí při vyřazování bloků 1 a 2 Jaderné elektrárny Bohunice V1 z provozu a na řešení důsledků jejich uzavření a vyřazení z provozu (dále jen „pomoc“).

2. O této pomoci bude rozhodnuto a bude prováděna v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3906/89 ze dne 18. prosince 2003 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy¹.
3. V období 2004 - 2006 bude tato pomoc činit 90 milionů eur položek závazků, které budou přidělovány v ročních tranších o stejné výši.
4. Tato pomoc nebo její části smějí být poskytnuty jako příspěvky Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení Bohunic z provozu, spravovaného Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj.

ČLÁNEK 66

Unie uznává, že vyřazování Jaderné elektrárny Bohunice V1 z provozu musí pokračovat i po konci finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999, a že toto úsilí představuje pro Slovensko významnou finanční zátěž. Rozhodnutí o pokračování pomoci Unie v této oblasti po roce 2006 k této situaci přihlédne.

ČLÁNEK 67

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o blocích 1 a 2 Jaderné elektrárny Bohunice V1 na Slovensku, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 9 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

¹ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

HLAVA X

USTANOVENÍ O KYPRU

ČLÁNEK 68

1. Uplatňování *acquis* Společenství a Unie se pozastavuje na těch územích Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu.
2. Rada na návrh Komise rozhodne o zrušení pozastavení uvedeného v odstavci 1. Rozhoduje jednomyslně.

ČLÁNEK 69

1. Rada na návrh Komise jednomyslně vymezí podmínky, za kterých se ustanovení práva Unie uplatňují v linii mezi územími uvedenými v článku 68 a územími, na kterých vláda kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu. Rada rozhoduje jednomyslně.
2. Hranice mezi Východními výsostnými oblastmi a územími uvedenými v článku 68 se považují za součást vnějších hranic výsostných oblastí pro účely části čtvrté přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru po dobu trvání pozastavení uplatňování *acquis* Společenství a Unie podle článku 68.

ČLÁNEK 70

1. Nic v v této hlavě nebrání opatřením směřujícím k podpoře hospodářského vývoje území uvedených v článku 68.
2. Těmito opatřeními nesmí být dotčeno uplatňování *acquis* Společenství a Unie za podmínek stanovených v tomto protokolu v žádné jiné části Kyperské republiky.

ČLÁNEK 71

V případě vyřešení kyperské otázky rozhodne Rada na návrh Komise o úpravě podmínek přistoupení Kypru k Unii s ohledem na kyperskou tureckou komunitu. Rada rozhoduje jednomyslně.

ČLÁNEK 72

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o Kypru, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 10 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ O PŘÍLOHÁCH
AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

ČLÁNEK 73

Příloha I a přílohy III až XVII aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jejich dodatky a přílohy protokolů 2, 3 a 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003¹ tvoří nedílnou součást tohoto protokolu.

ČLÁNEK 74

1. Odkazy na „smlouvu o přistoupení“ v přílohách uvedených v článku 73 tohoto protokolu se považují za odkazy na smlouvu uvedenou v čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy, odkazy na den či dobu podpisu uvedené smlouvy se považují za odkazy na 16. duben 2003 a odkazy na den přistoupení se považují za odkazy na 1. květen 2004.
2. Aniž je dotčen druhý pododstavec, považují se odkazy na „tento akt“ v přílohách uvedených v článku 73 za odkazy na akt o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

¹ Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33.

Odkazy na ustanovení aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 v přílohách uvedených v článku 73 se považují za odkazy na tento protokol podle následující srovnávací tabulky.

Akt o přistoupení ze dne 16. dubna 2003	Protokol
ČLÁNEK 21	ČLÁNEK 12
ČLÁNEK 22	ČLÁNEK 13
ČLÁNEK 24	ČLÁNEK 15
ČLÁNEK 32	ČLÁNEK 21
ČLÁNEK 37	ČLÁNEK 26
ČLÁNEK 52	ČLÁNEK 32

3. Následující výrazy, které se objevují v přílohách uvedených v článku 73, se považují za výrazy mající význam podle následující srovnávací tabulky, ledaže odkazují výlučně na právní stav předcházející vstupu Ústavy v platnost.

Výrazy používané v přílohách uvedených v článku 73	Význam
Smlouva o založení Evropského společenství	Ústava
Smlouva o Evropské unii	Ústava
Smlouvy, na nichž je založena Evropská unie (Evropské) Společenství	Ústava Unie
Rozšířené Společenství	Unie
Společenství	Unie
EU	Unie
Rozšířená Unie nebo rozšířená EU	Unie

Odchylně od předcházejícího pododstavce se význam výrazu „Společenství“, pokud je použit spolu s výrazy „preference“ a „rybolov“, nemění.

4. Odkazy na části nebo ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství v přílohách uvedených v článku 73 se považují za odkazy na části nebo ustanovení Ústavy podle následující srovnávací tabulky.

Smlouva o ES	Ústava
Část třetí hlava I	Část III hlava III kapitola I oddíl 3
Část třetí hlava I kapitola 1	Část III hlava III kapitola I oddíl 3 pododdíl 1
Část třetí hlava II	Část III hlava III kapitola III oddíl 4
Část třetí hlava III	Část III hlava III kapitola I oddíly 2 a 4
Část třetí hlava VI kapitola 1	Část III hlava III kapitola I oddíl 5
ČLÁNEK 31	ČLÁNEK III-155
ČLÁNEK 39	ČLÁNEK III-133
ČLÁNEK 49	ČLÁNEK III-144
ČLÁNEK 58	ČLÁNEK III-158
ČLÁNEK 87	ČLÁNEK III-167
ČLÁNEK 88	ČLÁNEK III-168
ČLÁNEK 226	ČLÁNEK III-360
Příloha I	Příloha I

5. Pokud přílohy uvedené v článku 73 stanoví, že Rada nebo Komise přijme právní akty, mají tyto akty formu evropských nařízení nebo rozhodnutí.

10. PROTOKOL
O POSTUPU
PŘI NADMĚRNÉM SCHODKU

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit způsoby, jak postupovat při nadměrném schodku uvedeném v článku III -184 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Referenční hodnoty uvedené v článku III-184 odst. 2 Ústavy jsou

- a) 3 % pro poměr plánovaného nebo skutečného schodku veřejných financí k hrubému domácímu produktu v tržních cenách,
- b) 60 % pro poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách.

ČLÁNEK 2

Pro účely článku III-184 Ústavy a tohoto protokolu se

- a) výrazem „veřejný“ rozumí vztahující se k veřejné správě, tj. k ústřední vládě, regionálním nebo místním orgánům nebo fondům sociálního zabezpečení s výjimkou obchodních operací, jak jsou definovány v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,

- b) „schodkem“ rozumí čistá potřeba financí, jak je definována v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,
- c) „investicí“ rozumí tvorba hrubého fixního kapitálu, jak je definována v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,
- d) „dluhem“ rozumí celkový hrubý dluh v jeho jmenovité hodnotě nesplacený na konci roku, konsolidovaný uvnitř a mezi jednotlivými odvětvími veřejné správy, jak jsou definovány v písmenu a).

ČLÁNEK 3

Pro zajištění účinnosti postupu při nadměrném schodku odpovídají vlády členských států v rámci tohoto postupu za schodky veřejné správy, jak je definována v čl. 2 písm. a). Členské státy dbají na to, aby jim postupy na úrovni vlastního státu v rozpočtové oblasti umožnily plnit jejich závazky vyplývající z Ústavy v této oblasti. Členské státy podávají neprodleně a pravidelně zprávy Komisi o svých předpokládaných a skutečných schodcích a o výši svých dluhů.

ČLÁNEK 4

Statistické údaje potřebné pro použití tohoto protokolu poskytuje Komise.

11. PROTOKOL
O KRITÉRIÍCH KONVERGENCE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit kritéria konvergence uvedená v článku III-198 Ústavy, kterými se bude Unie řídit při rozhodování o ukončení výjimek členských států, na které se vztahuje výjimka,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Kritérium cenové stability, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. a) Ústavy, znamená, že dotyčný členský stát vykazuje dlouhodobě udržitelnou cenovou stabilitu a průměrnou míru inflace měřenou v průběhu jednoho roku před provedeným šetřením, jež nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, které v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Inflace se měří pomocí indexu spotřebitelských cen na srovnatelném základě s přihlédnutím k rozdílnému vymezení pojmů v jednotlivých členských státech.

ČLÁNEK 2

Kritérium stavu veřejných financí, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. b) Ústavy, znamená, že v době šetření se na dotyčný členský stát nevztahuje evropské rozhodnutí Rady podle čl. III-184 odst. 6 Ústavy o existenci nadměrného schodku.

ČLÁNEK 3

Kritérium účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. c) Ústavy, znamená, že dotyčný členský stát alespoň po dobu posledních dvou let před šetřením dodržoval flukтуаční rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména pak nesměl členský stát v tomto období z vlastního podnětu devalvovat dvoustranný střední kurz své měny vůči euru.

ČLÁNEK 4

Kritérium konvergence úrokových sazeb, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. d) Ústavy, znamená, že v průběhu jednoho roku před šetřením průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba dotyčného členského státu nepřekračovala o více než 2 procentní body úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků. Úrokové sazby se zjišťují na základě dlouhodobých státních dluhopisů nebo srovnatelných cenných papírů, s přihlédnutím k rozdílnému vymezení pojmů v jednotlivých členských státech.

ČLÁNEK 5

Statistické údaje potřebné pro použití tohoto protokolu poskytuje Komise.

ČLÁNEK 6

Rada přijme jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem, Evropskou centrální bankou a Hospodářským a finančním výborem uvedeným v článku III-192 Ústavy vhodná pravidla podrobně upravující kritéria konvergence uvedená v článku III-198 Ústavy, která poté nahradí tento protokol.

12. PROTOKOL
O EUROSKUPINĚ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE si usnadnit podmínky pro silnější hospodářský růst v Evropské unii a rozvinout za tímto účelem stále užší koordinaci hospodářských politik v eurozóně,

VĚDOMY si toho, že je nezbytné stanovit zvláštní ustanovení pro posílený dialog mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, dokud se euro nestane měnou všech členských států Unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, se spolu neformálně scházejí. Tato setkání se konají tak často, jak je třeba, aby mohli diskutovat o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, kterou sdílejí v oblasti jednotné měny. Komise se účastní setkání. Evropská centrální banka je vyzvána k účasti na těch setkáních, která připravují zástupci ministrů financí členských států, jejichž měnou je euro, a zástupci Komise.

ČLÁNEK 2

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, volí na dva a půl roku většinou hlasů těchto členských států předsedu.

13. PROTOKOL
O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH
TÝKAJÍCÍCH SE SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO
IRSKA S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

UZNÁVAJÍCE, že Spojené království není povinno a ani se nezavázalo přijmout euro bez zvláštního rozhodnutí své vlády a parlamentu,

S OHLEDEM NA to, že dne 16. října 1996 a 30. října 1997 vláda Spojeného království oznámila Radě svůj úmysl neúčastnit se třetí etapy hospodářské a měnové unie, podle podmínek odstavce 1 Protokolu o některých ustanoveních týkající se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

SE ZŘETELEM NA zvyklost vlády Spojeného království financovat svou úvěrovou potřebu prodejem pohledávek soukromému sektoru,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Pokud Spojené království Radě neoznámí, že má v úmyslu přijmout euro, není povinno tak učinit.

ČLÁNEK 2

Vzhledem k oznámení podanému Radě vládou Spojeného království dne 16. října 1996 a 30. října 1997 se na Spojené království použijí články 3 až 8 a 10.

ČLÁNEK 3

Spojené království si ponechá své pravomoci v oblasti měnové politiky podle svého vnitrostátního práva.

ČLÁNEK 4

Ustanovení čl. I-30 odst. 2, s výjimkou první a poslední věty, čl. I-30 odst. 5, čl. III-177 druhého pododstavce, čl. III-184 odst. 1, 9 a 10, čl. III-185 odst. 1 až 5, článku III-186, III-188, III-189, III-190, III-191, III-196, čl. III-198 odst. 3, článků III-326 a III-382 Ústavy se nepoužijí na Spojené království. Stejně tak se na Spojené království nepoužije čl. III-179 odst. 2 Ústavy, pokud se jedná o přijímání části hlavních směrů hospodářských politik, které se obecně týkají eurozóny.

V ustanoveních uvedených v prvním pododstavci se odkazy na Unii nebo na členské státy nevztahují na Spojené království a odkazy na národní centrální banky se nevztahují na Bank of England.

ČLÁNEK 5

Spojené království se snaží vyvarovat nadměrných schodků veřejných financí.

Ustanovení čl. III-192 odst. 4 a článku III-200 Ústavy se použijí na Spojené království, jako by šlo o stát, na který se vztahuje výjimka. Články III-201 a III-202 Ústavy se i nadále použijí na Spojené království.

ČLÁNEK 6

Hlasovací práva Spojeného království se pozastaví pro přijímání opatření Rady uvedených v člancích vyjmenovaných v článku 4 a v případech uvedených v čl. III-197 odst. 4 prvním pododstavci Ústavy. Pro tento účel se použije čl. III-197 odst. 4 druhý a třetí pododstavec Ústavy.

Spojené království není rovněž oprávněno účastnit se jmenování prezidenta, viceprezidenta a dalších členů Výkonné rady Evropské centrální banky podle čl. III-382 odst. 2 druhého, třetího a čtvrtého pododstavce Ústavy.

ČLÁNEK 7

Články 3, 4, 6, 7, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 1, 2 a 3, čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 1, články 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30 až 34 a 50 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“) se nevztahují na Spojené království.

V těchto člancích uvedené odkazy na Unii nebo na členské státy se nevztahují na Spojené království a odkazy na národní centrální banky nebo na podílníky se nevztahují na Bank of England.

Odkazy v čl. 10 odst. 3 a čl. 30 odst. 2 statutu na „upsaný základní kapitál Evropské centrální banky“ se nevztahují na základní kapitál, který upsala Bank of England.

ČLÁNEK 8

Ustanovení čl. III-199 Ústavy a článků 43 až 47 tohoto statutu se použijí, nezávisle na tom, zda se na některý členský stát vztahuje výjimka či nikoli, s výhradou těchto změn:

- a) v článku 43 statutu se odkazy na úkoly Evropské centrální banky a Evropského měnového institutu vztahují na úkoly, které je třeba splnit po zavedení eura z důvodu rozhodnutí Spojeného království nepřijmout euro;
- b) kromě úkolů uvedených v článku 46 statutu plní Evropská centrální banka poradní a pomocnou úlohu při přípravě jakéhokoliv evropského nařízení nebo evropského rozhodnutí Rady, která budou učiněna ve vztahu ke Spojenému království, v souladu s čl. 9 písm. a) a čl. 9 písm. c) tohoto protokolu;
- c) Bank of England splácí svůj upsaný základní kapitál Evropské centrální bance jako příspěvek na její provozní náklady, a to na stejném základě jako národní centrální banky členských států, na něž se vztahuje výjimka.

ČLÁNEK 9

Spojené království může kdykoli oznámit Radě svůj úmysl přijmout euro. V takovém případě

- a) je Spojené království oprávněno přijmout euro pouze pokud splní nezbytné podmínky. Na žádost Spojeného království za podmínek a při použití postupu podle čl. III-198 odst. 1 a 2 Ústavy Rada rozhodne, zda Spojené království nezbytné podmínky splňuje.
- b) Bank of England splatí svůj podíl na upsaném základním kapitálu, převede na Evropskou centrální banku devizové rezervy a přispěje do jejích rezervních fondů na stejném základě jako národní centrální banka členského státu, na který se přestala vztahovat výjimka;
- c) Rada za podmínek a při zachování postupu podle čl. III-198 odst. 3 Ústavy přijme veškerá další rozhodnutí nezbytná k tomu, aby Spojené království mohlo přijmout euro.

Pokud Spojené království přijme euro v souladu s ustanoveními tohoto článku, přestanou být použitelné články 3 až 8.

ČLÁNEK 10

Aniž je dotčen ČLÁNEK III-181 Ústavy a čl. 21 odst. 1 statutu, může vláda Spojeného království zachovat svou úvěrovou strategii „Ways and Means“ u Bank of England tak dlouho, dokud Spojené království nepřijme euro.

14. PROTOKOL
O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH TÝKAJÍCÍCH SE DÁNSKA
S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že ústava Dánska obsahuje ustanovení, která mohou vyžadovat vypsání referenda v Dánsku předtím, než tento stát odvolá výjimku,

S OHLEDEM na to, že dne 3. listopadu 1993 vláda Dánska oznámila Radě svůj úmysl neúčastnit se třetí etapy hospodářské a měnové unie, podle podmínek v odstavci 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Vzhledem k oznámení podanému Radě dánskou vládou dne 3. listopadu 1993 se na Dánsko vztahuje výjimka. Na základě této výjimky se na Dánsko použijí všechna ustanovení Ústavy a statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky zmiňující výjimku.

ČLÁNEK 2

Postup uvedený v článku III-198 Ústavy umožňující zrušení výjimky může být zahájen jen na žádost Dánska.

ČLÁNEK 3

V případě zrušení výjimky přestanou být ustanovení tohoto protokolu použitelná.

15. PROTOKOL
O NĚKTERÝCH ÚKOLECH
NÁRODNÍ BANKY DÁNSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit některé zvláštní problémy týkající se Dánska,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Ustanovení článku 14 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nemají vliv na oprávnění Národní banky Dánska plnit i nadále úkoly vůči těm územím Dánska, která nejsou součástí Unie.

16. PROTOKOL
O SYSTÉMU FRANKU PACIFICKÉHO FINANČNÍHO SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vzít v úvahu jeden zvláštní bod týkající se Francie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Francie si může zachovat výsadu měnové emise v Nové Kaledonii, Francouzské Polynesii a na Wallisu a Futuně za podmínek stanovených jejím vnitrostátním právem a jako jediná je oprávněna určovat paritu franku Pacifického finančního společenství.

17. PROTOKOL
O SCHENGENSKÉM ACQUIS ZAČLENĚNÉM
DO RÁMCE EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že ustanovení schengenského acquis sestávajícího z dohod podepsaných některými členskými státy Evropské unie dne 14. června 1985 a dne 19. června 1990 v Schengenu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, na ně navazujících dohod a na jejich základě přijatých předpisů byla začleněna do rámce Evropské unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství,

PŘEJÍCE SI zachovat schengenské acquis, jak se vyvinulo od vstupu výše uvedeného protokolu v platnost, v rámci Ústavy a toto acquis rozvíjet, aby se přispělo k dosažení cíle poskytnout občanům Unie prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic,

BEROUCE V ÚVAHU zvláštní postavení Dánska,

BEROUCE V ÚVAHU, že se na Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska některá ustanovení schengenského acquis nevztahují; že je však třeba těmto členským státům umožnit, aby ostatní ustanovení tohoto acquis plně nebo částečně převzaly,

UZNÁVAJÍCE, že je proto nutné využít ustanovení Ústavy o posílené spolupráci mezi některými členskými státy,

BEROUCE V ÚVAHU to, že je třeba zachovat zvláštní vztah s Islandskou republikou a Norským královstvím, kdy jsou oba tyto státy vázány ustanoveními o Severské pasové unii společně se severskými členskými státy Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království jsou zmocněny mezi sebou provádět posílenou spolupráci v oblastech, na něž se vztahují ustanovení vymezená Radou, jež tvoří „schengenské acquis“. Tato spolupráce se uskutečňuje v institucionálním a právním rámci Unie, při dodržování příslušných ustanovení Ústavy.

ČLÁNEK 2

Schengenské acquis se vztahuje na členské státy uvedené v článku 1, aniž je dotčen ČLÁNEK 3 Protokolu o smlouvě a aktu o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Slovinské republiky a Slovenské republiky. Rada nahrazuje výkonný výbor zřízený schengenskými dohodami.

ČLÁNEK 3

Účast Dánska na přijímání opatření představujících rozvoj schengenského acquis, jakož i provádění těchto opatření a jejich použití na Dánsko se řídí příslušnými ustanoveními Protokolu o postavení Dánska.

ČLÁNEK 4

Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska mohou kdykoli požádat, aby se na ně vztahovala některá nebo veškerá ustanovení schengenského acquis.

Rada přijme o této žádosti evropské rozhodnutí. Rada rozhoduje jednomyslností členů uvedených v článku 1 a zástupce vlády dotyčného členského státu.

ČLÁNEK 5

Návrhy a podněty vyplývající ze schengenského acquis podléhají příslušným ustanovením Ústavy.

Pokud Irsko nebo Spojené království anebo obě země v přiměřené lhůtě písemně neoznámí předsedovi Rady, že se chtějí účastnit, považuje se v této souvislosti povolení podle článku III-419 odst. 1 Ústavy za udělené členským státům uvedeným v článku 1 a rovněž Irsku nebo Spojenému království, hodlá-li se některá z těchto zemí účastnit spolupráce v dotyčných oblastech.

ČLÁNEK 6

Islandská republika a Norské království se přidružují k provádění schengenského acquis a k jeho dalšímu rozvoji. Příslušné postupy budou stanoveny v dohodě, kterou s těmito státy uzavře Rada rozhodující jednomyslností členů uvedených v článku 1. Součástí této dohody jsou ustanovení o příspěvku Islandu a Norska v případě potřeby na finanční důsledky provádění tohoto protokolu.

Rada uzavře jednomyslným rozhodnutím s Islandem a Norskem zvláštní dohodu, kterou se mezi Irskem a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na jedné straně a Islandem a Norskem na straně druhé stanoví práva a povinnosti v oblastech, ve kterých pro tyto státy platí schengenské acquis.

ČLÁNEK 7

Při jednání o přijímání nových členských států do Evropské unie platí schengenské acquis a další opatření, která v jeho rámci přijaly orgány, za acquis, které musí všichni kandidáti na přijetí převzít v plném rozsahu.

18. PROTOKOL
O POUŽITÍ NĚKTERÝCH HLEDISEK
ČLÁNKU III-130 ÚSTAVY
NA SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ A IRSKO

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na to, že mezi Spojeným královstvím a Irskem existuje mnoho let zvláštní úprava cestování,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Bez ohledu na články III-130 a III- 265 Ústavy, jakékoli jiné její ustanovení, jakékoli opatření přijaté na jejím základě nebo jakoukoli mezinárodní dohodu uzavřenou Unií nebo Unií a členskými státy s jednou nebo několika třetími zeměmi je Spojené království oprávněno provádět na svých hranicích s jinými členskými státy kontroly osob, které chtějí vstoupit do Spojeného království, pokud to považuje za nezbytné

- a) k ověření práva na vstup do Spojeného království občanů členských států, a osob na nich závislých, které požívají práv udělených právem Unie, jakož i občanů jiných států, jimž taková práva náleží podle dohody, kterou je Spojené království vázáno; a
- b) k rozhodnutí, zda jiným osobám povolení ke vstupu do Spojeného království bude vydáno či nikoli.

Články III-130 a III- 265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě nedotýkají práva Spojeného království takové kontroly zavést a provádět. Uvádí-li se v tomto článku Spojené království, rozumí se tím i území, za jejichž vnější vztahy převzalo Spojené království odpovědnost.

ČLÁNEK 2

Spojené království a Irsko mohou i nadále mezi sebou upravovat pohyb osob mezi svými územími („společný prostor cestování“), pokud práva osob uvedených v čl. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto protokolu zůstanou v plném rozsahu zachována. ČLÁNEK 1 tohoto protokolu tudíž platí, pokud je zachována tato úprava, za stejných podmínek a předpokladů jako pro Spojené království též pro Irsko. Články III-130 a III- 265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě této úpravy nedotýkají.

ČLÁNEK 3

Ostatní členské státy jsou oprávněny na svých hranicích nebo na všech místech, kde je možno vstoupit na jejich území, provádět kontroly osob, které chtějí vstoupit na jejich území ze Spojeného království nebo z území, za jejichž vnější vztahy převzalo odpovědnost Spojené království, pro tytéž účely, jaké jsou uvedeny v článku 1 tohoto protokolu, nebo z Irska, pokud ČLÁNEK 1 tohoto protokolu platí pro Irsko.

Články III-130 a III- 265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě nedotýkají práva ostatních členských států takové kontroly zavést a provádět.

ČLÁNEK 4

Tento protokol se vztahuje rovněž na akty, které zůstávají v platnosti podle článku IV-438 Ústavy.

19. PROTOKOL
O POSTAVENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ A IRSKA
S OHLEDEM NA POLITIKY TÝKAJÍCÍ SE KONTROL NA HRANICÍCH,
AZYLU A PŘISTĚHOVALECTVÍ A NA SOUDNÍ SPOLUPRÁCI
V OBČANSKÝCH VĚCECH A POLICEJNÍ SPOLUPRÁCI

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na Protokol o použití některých hledisek článku III- 130 Ústavy na Spojené království a Irsko,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

S výhradou článku 3 se Spojené království a Irsko nepodílejí na přijímání opatření Rady, která jsou navrhována podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260 Ústavy, pokud se uvedený ČLÁNEK týká oblastí, na které se vztahují uvedené oddíly, nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy. K aktům Rady, které musí být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupců vlád Spojeného království a Irska.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

ČLÁNEK 2

Na základě článku 1 a s výhradou článků 3, 4 a 6 nejsou ustanovení části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260 Ústavy, pokud se uvedený ČLÁNEK týká oblastí, na které se vztahují uvedené oddíly, nebo článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy, opatření přijatá podle uvedených oddílů nebo článků, ustanovení mezinárodních smluv, které budou uzavřeny Uníí podle uvedených oddílů nebo článků, a rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, závazná nebo použitelná pro Spojené království nebo Irsko. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají pravomocí, práv a povinností těchto států. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Spojené království a Irsko.

ČLÁNEK 3

1. Spojené království nebo Irsko mohou Radě do tří měsíců po předložení návrhu podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo návrhu či podnětu podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy Radě písemně oznámit, že se chtějí účastnit přijímání a používání navrženého opatření, což je jim na základě tohoto oznámení povoleno. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou člena, který takové oznámení neučinil. Opatření přijaté podle tohoto odstavce je závazné pro všechny členské státy, které se účastnily jeho přijímání. Evropská nařízení nebo rozhodnutí přijatá podle článku III-260 Ústavy stanoví podmínky účasti Spojeného království a Irska na hodnoceních týkajících se oblastí spadajících do části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

2. Nemůže-li být opatření podle odstavce 1 přijato v přiměřené době s účastí Spojeného království či Irska, může Rada přijmout dané opatření podle článku 1 bez účasti Spojeného království nebo Irska. V tomto případě se použije ČLÁNEK 2.

ČLÁNEK 4

Spojené království nebo Irsko mohou kdykoli po přijetí opatření podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy Radě a Komisi oznámit, že si přejí toto opatření přijmout. V tomto případě se přiměřeně použije postup podle čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

ČLÁNEK 5

Členský stát, který není vázán opatřením přijatým podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy nenese, kromě správních výdajů orgánů, finanční důsledky tohoto opatření, nerozhodne-li Rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem jinak.

ČLÁNEK 6

V případech, kdy jsou Spojené království nebo Irsko podle tohoto protokolu vázány opatřením přijatým podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260 Ústavy, pokud uvedený ČLÁNEK týká oblastí, na které se vztahují uvedené oddíly, nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a), použijí se ohledně tohoto opatření na dotyčný stát příslušná ustanovení Ústavy.

ČLÁNEK 7

Články 3 a 4 se nedotýkají Protokolu o schengenském acquis začleněném do rámce Evropské unie.

ČLÁNEK 8

Irsko může Radě písemně oznámit, že si již nepřeje, aby se na ně ustanovení tohoto protokolu vztahovala. V takovém případě se uvedená ustanovení na Irsko nadále nepoužijí.

20. PROTOKOL
O POSTAVENÍ DÁNSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě v Edinburghu dne 12. prosince 1992, o určitých Dánskem vznesených problémech týkajících se Smlouvy o Evropské unii,

VĚDOMY SI postoje Dánska k občanství Unie, hospodářské a měnové unii, obranné politice, jakož i k oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, zakotveného v rozhodnutí z Edinburghu,

VĚDOMY SI skutečnosti, že pokračování právního režimu, který je založen na rozhodnutí z Edinburghu, podle Ústavy významně omezí účast Dánska na důležitých oblastech spolupráce Unie a že by bylo v zájmu Unie zajistit integritu *acquis* v oblasti svobody, bezpečnosti a práva,

PŘEJÍCE SI proto stanovit právní rámec, který Dánsku umožní podílet se na přijímání opatření navrhovaných na základě části III hlavy III kapitoly IV Ústavy a vítající záměr Dánska této možnosti využít, až to bude v souladu s jeho ústavními předpisy možné,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že Dánsko nebude bránit ostatním členským státům v rozvíjení užší spolupráce, pokud jde o opatření, která Dánsko nezavazují,

BEROUCE V ÚVAHU Protokol o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČÁST I

ČLÁNEK 1

Dánsko se nepodílí na přijímání opatření Rady navrhovaných podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy. K aktům Rady, které musí být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

ČLÁNEK 2

Ustanovení části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, opatření přijatá podle uvedené kapitoly, ustanovení mezinárodních smluv uzavřených Uníí podle uvedené kapitoly, jakož i rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, nejsou pro Dánsko závazná nebo použitelná. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko.

ČLÁNEK 3

Kromě správních výdajů orgánů nenese Dánsko finanční důsledky opatření podle článku 1.

ČLÁNEK 4

1. Do šesti měsíců poté, co Rada přijala opatření k rozvoji schengenského *acquis* podle části I, se Dánsko rozhodne, zda toto opatření provede ve svých vnitrostátních právních předpisech. Přijme-li takové rozhodnutí, zakládá toto opatření povinnost podle mezinárodního práva mezi Dánskem a ostatními členskými státy, které jsou opatřením vázány.

Rozhodne-li se Dánsko, že opatření Rady podle odstavce 1 neprovede, zváží ostatní členské státy vázané tímto opatřením a Dánsko, jaká vhodná opatření mají být učiněna.

2. Pokud jde o schengenské *acquis*, zachová si Dánsko práva a povinnosti existující před vstupem Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost.

ČÁST II

ČLÁNEK 5

Pokud jde o opatření přijatá Radou podle článku I-41, čl. III-295 odst. 1 a článků III-309 až III-313 Ústavy, neúčastní se Dánsko vypracovávání a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které se týkají obrany. Dánsko se proto nepodílí na přijímání těchto opatření. Dánsko nebude bránit členským státům v rozvíjení užší spolupráce v této oblasti. Dánsko není povinno přispívat na financování operativních výdajů, které z těchto opatření vyplývají, ani dávat Unii k dispozici vojenské kapacity.

K aktům Rady, které mají být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od třetího a čtvrtého pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

ČÁST III

ČLÁNEK 6

Tento protokol se rovněž vztahuje na opatření, která zůstávají v platnosti na základě článku IV-438 Ústavy, na něž se před vstupem Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost vztahoval Protokol o postavení Dánska připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství.

ČLÁNEK 7

Články 1, 2 a 3 se nepoužijí na opatření k určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států musí mít vízum, a na opatření o jednotném vzoru víz.

ČÁST IV

ČLÁNEK 8

Dánsko může ostatním členským státům kdykoli v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že si již nepřeje zcela nebo zčásti tohoto protokolu využívat. V takovém případě bude uplatňovat Dánsko v plném rozsahu veškerá příslušná opatření přijatá v rámci Unie, která jsou v té době platná.

ČLÁNEK 9

1. Aniž je dotčen ČLÁNEK 8, může Dánsko ostatním členským státům kdykoli v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že s účinkem od prvního dne měsíce následujícího po tomto oznámení sestává část I protokolu z ustanovení uvedených v příloze. V takovém případě se články 5 až 9 přečísľují.
2. Šest měsíců po nabytí účinku oznámení podle odstavce 1 je celé schengenské *acquis* a opatření přijatá k jeho doplnění, jež do té doby Dánsko zavazovala jako povinnost podle mezinárodního práva, v Dánsku závazné jako právo Unie.

ČLÁNEK 1

S výhradou článku 3 se Dánsko nepodílí na přijímání opatření Rady navrhovaných podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy. K aktům Rady, které musí být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

ČLÁNEK 2

Na základě článku 1 a s výhradou článků 3, 4 a 6 nejsou ustanovení části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, opatření přijatá podle uvedené kapitoly, ustanovení mezinárodních smluv uzavřených Uníí podle uvedené kapitoly, jakož i rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, pro Dánsko závazná nebo použitelná. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko.

ČLÁNEK 3

1. Do tří měsíců od předložení Radě návrhu nebo podnětu podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy může Dánsko písemně předsedovi Rady oznámit, že si přeje účastnit se přijímání a používání navrženého opatření, načež bude Dánsko oprávněno tak učinit.
2. Nemůže-li být opatření uvedené v odstavci 1 přijato v přiměřené době s účastí Dánska, může Rada přijmout opatření uvedené v odstavci 1 bez účasti Dánska v souladu s článkem 1. V takovém případě se použije ČLÁNEK 2.

ČLÁNEK 4

Dánsko může kdykoli po přijetí opatření podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy Radě a Komisi oznámit, že si přeje toto opatření přijmout. V takovém případě se přiměřeně použije postup podle čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

ČLÁNEK 5

1. Oznámení podle článku 4 se podá nejpozději 6 měsíců po konečném přijetí opatření, pokud jde o opatření rozvíjející schengenské *acquis*.

Nepodá-li Dánsko oznámení podle článků 3 nebo 4 ohledně opatření rozvíjejícího schengenské *acquis*, zváží členské státy vázané tímto opatřením a Dánsko, jaká vhodná opatření mají být učiněna.

2. Oznámení podle článku 3 ohledně opatření rozvíjejícího schengenské *acquis* se nezvratně považuje za oznámení podle článku 3 pro všechny další návrhy nebo podněty zaměřené na doplnění uvedeného opatření, pokud takový návrh nebo podnět rozvíjí schengenské *acquis*.

ČLÁNEK 6

Pokud je v případech uvedených v této části Dánsko vázáno opatřením přijatým Radou podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, použijí se na Dánsko ve vztahu k tomuto opatření příslušná ustanovení Ústavy.

ČLÁNEK 7

Pokud není Dánsko vázáno opatřením přijatým Radou podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, nenese kromě správních výdajů orgánů finanční důsledky tohoto opatření, nerozhodne-li Rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem jinak.

21. PROTOKOL
O VNĚJŠÍCH VZTAZÍCH ČLENSKÝCH STÁTŮ,
POKUD JDE O PŘEKRAČOVÁNÍ
VNĚJŠÍCH HRANIC

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU potřebu členských států zajistit, kde je to potřebné ve spolupráci s třetími zeměmi, účinnou kontrolu na svých vnějších hranicích,

SE DOHODLY NA následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Ustanovení o opatřeních týkajících se překračování vnějších hranic podle čl. III-265 odst. 2 písm. b) Ústavy se nedotýkají pravomoci členských států sjednávat nebo uzavírat dohody se třetími zeměmi, pokud jsou v souladu s právem Unie a ostatními příslušnými mezinárodními dohodami.

22. PROTOKOL
O POSKYTOVÁNÍ AZYLU
STÁTNÍM PŘÍSLUŠNÍKŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že v souladu s čl. I-9 odst. 1 Ústavy uznává Unie práva, svobody a zásady stanovené v Listině základních práv;

VZHLEDEM k tomu, že podle čl. I-9 odst. 3 Ústavy tvoří základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, obecné zásady práva Unie;

VZHLEDEM K TOMU, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc zajišťovat dodržování práva při výkladu a používání čl. I-9 odst. 1 a 3 Ústavy;

VZHLEDEM K TOMU, že podle článku I-58 Ústavy je každý evropský stát, který žádá o členství v Unii, povinen uznávat hodnoty stanovené v článku I-2 Ústavy;

BEROUCE V ÚVAHU, že ČLÁNEK I-59 Ústavy vytváří mechanismus pro pozastavení určitých práv v případě závažného a dlouhotrvajícího porušování těchto hodnot členským státem;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že každý státní příslušník členského státu požívá jako občan Unie zvláštního postavení a zvláštní ochrany, které zaručují členské státy v souladu s částí I hlavou II a částí III hlavou II Ústavy;

BEROUCÉ V ÚVAHU, že Ústava vytváří prostor bez vnitřních hranic a poskytuje každému občanu Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

PŘEJÍCE SI zabránit, aby právo azylu bylo užíváno k jiným než předpokládaným účelům;

VZHLEDEM K TOMU, že tento protokol uznává účel a cíle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951;

SE DOHODLY NA následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se členské státy navzájem považují pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu za bezpečnou zemi původu. Žádost příslušníka členského státu o azyl může proto jiný členský stát posuzovat nebo přijmout k dalšímu zpracování pouze v těchto případech:

- a) jestliže se členský stát, jehož příslušníkem je žadatel, rozhodne, využíváje článku 15 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přijmout opatření, která se na jeho území odchyľují od povinností vyplývajících z úmluvy;

- b) jestliže byl zahájen postup podle čl. I-59 odst. 1 nebo 2 Ústavy a dokud o něm Rada nebo Evropská rada nepřijme evropské rozhodnutí s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;
- c) jestliže Rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 1 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem, nebo pokud Evropská rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 2 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;
- d) jestliže členský stát s ohledem na žádost státního příslušníka jiného členského státu o azylu rozhodl jednostranně; v takovém případě bude Rada neprodleně informována; při posuzování žádosti se vychází z domněnky, že žádost je zjevně neodůvodněná, aniž je jakýmkoli způsobem ohrožena rozhodovací pravomoc členského státu.

23. PROTOKOL
O STÁLÉ STRUKTUROVANÉ SPOLUPRÁCI
STANOVENÉ ČL. I-41 ODSŤ. 6
A ČLÁNKEM III-312 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM na čl. I-41 odst. 6 a ČLÁNEK III-312 Ústavy,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že Unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku založenou na stále se zvyšující konvergenci činností členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika je nedílnou součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky; že zajišťuje Unii operativní schopnost, která se opírá o civilní a vojenské prostředky; že je Unie může použít pro mise uvedené v článku III-309 Ústavy vedené mimo území Unie k udržení míru, předcházení konfliktům a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů; že plnění těchto úkolů je založeno na využití vojenských kapacit poskytnutých členskými státy v souladu se zásadou „jednoho souboru sil“;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie uznává závazky vyplývající ze Severoatlantické smlouvy těch členských států, které uskutečňují svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, která zůstává základem kolektivní obrany svých členů a je v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci;

PŘESVĚDČENY O TOM, že výraznější úloha Unie v oblasti bezpečnosti a obrany přispěje k vitalitě obnovené Atlantické aliance v souladu s úpravami „Berlín plus“;

ODHODLÁNY zajistit, aby Unie byla schopná plně převzít odpovědnosti, které pro ni vyplývají v mezinárodním společenství;

UZNÁVAJÍCE, že Organizace spojených národů může Unii požádat o pomoc při provádění naléhavých misí uskutečňovaných podle kapitol VI a VII Charty Organizace spojených národů;

UZNÁVAJÍCE, že posílení bezpečnostní a obranné politiky si vyžádá úsilí členských států v oblasti kapacit;

VĚDOMY SI TOHO, že vkročení do nové etapy ve vývoji evropské bezpečnostní a obranné politiky předpokládá odhodlané úsilí dotčených členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI důležitost toho, aby byl ministr zahraničních věcí Unie plně zapojen do jednání týkající se stálé strukturované spolupráce,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Stálá strukturovaná spolupráce podle čl. I-41 odst. 6 Ústavy je otevřena každému členskému státu, který se zaváže ode dne vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost

- a) postupovat intenzivněji k rozvoji svých obranných kapacit prostřednictvím rozvoje svého vnitrostátního příspěvku a případné účasti v mnohonárodních silách, v hlavních evropských programech pro výstavbu a v činnosti agentury pro oblast rozvoje obranných kapacit, výzkumu, pořízování a vyzbrojování (Evropská obranná agentura) a
- b) mít nejpozději do roku 2007 kapacity k poskytnutí, buď na vnitrostátní úrovni nebo coby součást mnohonárodních skupin sil, bojových jednotek určených pro plánované mise, strukturovaných na taktické úrovni jako bojová seskupení, s podpůrnými prvky včetně dopravy a logistiky, které jsou během 5 až 30 dnů schopny provádět mise uvedené v článku III-309 zejména v reakci na žádost Organizace spojených národů a které mohou být drženy po úvodní dobu 30 dnů, jež může být prodloužena až na nejméně 120 dnů.

ČLÁNEK 2

Členské státy účastníci se stálé strukturované spolupráce se k dosažení cílů uvedených v článku 1 zavazují

- a) spolupracovat od vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost za účelem dosažení schválených cílů týkajících se úrovně investičních výdajů na obranné vybavení a pravidelně tyto cíle přezkoumávat s ohledem na bezpečnostní situaci a mezinárodní odpovědnosti Unie;

- b) vzájemně v co největší míře sladovat obranné zařízení, zejména harmonizací identifikace svých vojenských potřeb, sdružováním a případně specializací svých obranných prostředků a kapacit a podporou spolupráce v oblasti výcviku a logistiky;
- c) přijímat konkrétní opatření k posílení disponibility, interoperability, flexibility a schopnosti nasazení svých sil, zejména určením společných cílů týkajících se rozmístění sil, včetně případného přezkumu svých vnitrostátních rozhodovacích postupů;
- d) spolupracovat na zajištění toho, že přijímají nezbytná opatření pro nápravu, a to i prostřednictvím mnohonárodního přístupu a aniž jsou dotčeny takové závazky v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, nedostatků zjištěných v rámci „Mechanismu pro rozvoj kapacit“;
- e) případně se účastnit vývoje hlavních společných nebo evropských programů pro výbavu v rámci Evropské obranné agentury.

ČLÁNEK 3

Evropská obranná agentura přispívá k pravidelnému hodnocení příspěvků zúčastněných členských států v oblasti kapacit, zejména příspěvků učiněných v souladu s kritérii stanovenými mimo jiné na základě článku 2, a podává o nich nejméně jednou ročně zprávu. Hodnocení může sloužit jako základ pro doporučení a evropská rozhodnutí Rady přijímaná podle článku III-312 Ústavy.

24. PROTOKOL
O ČL. I-41 ODST. 2 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU potřebu provádět ustanovení čl. I-41 odst. 2 Ústavy v plném rozsahu,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že politika Unie v souladu s článkem I-41 odst. 2 Ústavy se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou bezpečnost prostřednictvím Organizace Severoatlantické smlouvy, které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Unie vypracuje společně se Západoevropskou unií pravidla pro posílení vzájemné spolupráce.

25. PROTOKOL
O DOVOZU ROPNÝCH PRODUKTŮ
RAFINOVANÝCH NA NIZOZEMSKÝCH ANTILÁCH
DO EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI podrobněji upravit obchodní režim pro dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Tento protokol se vztahuje na ropné produkty čísel 27.10, 27.11, 27.12 (parafín a petrolejový vosk), ex 27.13 (parafínové zbytky) a 27.14 (petrolejová živice) kombinované nomenklatury, pokud jsou dováženy ke spotřebě v členských státech.

ČLÁNEK 2

Členské státy se zavazují poskytnout ropným produktům rafinovaným na Nizozemských Antilách za podmínek stanovených tímto protokolem celní preference, které vyplývají z jejich přidružení k Unii. Tato ustanovení nemohou být dotčena pravidly původu používanými v členských státech.

ČLÁNEK 3

1. Shledá-li Komise na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie uskutečněný v režimu podle článku 2 vyvolává na trhu jednoho nebo více členských států skutečné obtíže, přijme evropské rozhodnutí o zavedení, zvýšení nebo znovuzavedení celních sazeb na tento dovoz danými členskými státy v míře a na dobu, která je nezbytná k nápravě daného stavu. Takto zavedené, zvýšené nebo znovuzavedené celní sazby nesmějí překročit celní sazby používané na tytéž produkty vůči třetím zemím.
2. Odstavec 1 lze v každém případě použít, dosáhne-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie dva miliony tun ročně.
3. Komise oznámí Radě svá evropská rozhodnutí přijatá podle odstavců 1 a 2 včetně těch, kterými se zamítá žádost některého členského státu. Ta se jimi může zabývat na žádost některého členského státu a může vždy přijmout evropské rozhodnutí o jejich změně nebo vrácení.

ČLÁNEK 4

1. Má-li některý členský stát za to, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 vyvolává na jeho trhu skutečné obtíže a že je třeba bezodkladných opatření k nápravě tohoto stavu, může z vlastního rozhodnutí zavést na tento dovoz cla, jejichž sazby nesmějí přesáhnout celní sazby uplatňované na tytéž produkty vůči třetím zemím. Oznámí toto rozhodnutí Komisi, která do jednoho měsíce přijme evropské rozhodnutí o tom, zda mohou být opatření přijatá dotyčným státem ponechána v platnosti nebo zda musí být změněna či zrušena. Na toto rozhodnutí Komise se použije čl. 3 odst. 3.

2. Překročí-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách, uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 do jednoho nebo více členských států v kalendářním roce množství udané v příloze k tomuto protokolu, považují se opatření přijatá pro běžný rok zúčastněným členským státem nebo státy podle odstavce 1 za oprávněná. Komise vezme přijatá opatření na vědomí poté, co se přesvědčí, že bylo dosaženo stanovených množství. V tomto případě ostatní členské státy nepředloží věc Radě.

ČLÁNEK 5

Rozhodne-li se Unie uplatňovat množstevní omezení na dovoz ropných produktů z jakéhokoli místa vývozu, mohou být použita i na dovoz těchto produktů z Nizozemských Antil. V tomto případě je Nizozemským Antilám oproti třetím zemím zaručeno přednostní zacházení.

ČLÁNEK 6

1. Rada může přezkoumat články 2 až 5 jednomyslným rozhodnutím po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí, jakmile přijme společnou definici původu pro ropné produkty ze třetích zemí a přidružených zemí nebo rozhodnutí v rámci společné obchodní politiky týkající se dotyčných produktů nebo jakmile vytvoří společnou energetickou politiku.
2. Při takovém přezkumu jsou však v každém případě pro Nizozemské Antily zachovány rovnocenné výhody ve vhodné podobě a pro množství nejméně dva a půl milionu tun ropných produktů.
3. Závazky Unie týkající se rovnocenných výhod podle odstavce 2 mohou být případně rozděleny mezi jednotlivé země, přičemž se přihlédne k množstvím stanoveným v příloze k tomuto protokolu.

ČLÁNEK 7

K provedení tohoto protokolu je Komise pověřena sledováním vývoje dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států. Členské státy sdělí Komisi všechny informace sloužící tomuto účelu správnými postupy doporučenými Komisí, která dbá na jejich rozšiřování.

PŘÍLOHA

K provedení čl. 4 odst. 2 se Vysoké smluvní strany dohodly, že množství 2 milionů tun antilských ropných produktů je mezi členské státy rozděleno takto:

Spolková republika Německo.....	625 000 tun
Hospodářská unie belgicko-lucemburská.....	200 000 tun
Francie.....	75 000 tun
Itálie.....	100 000 tun
Nizozemsko.....	1 000 000 tun

26. PROTOKOL
O NABÝVÁNÍ NEMOVITOSTÍ
V DÁNSKU

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit některé zvláštní problémy týkající se Dánska,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Odchylně od ustanovení Ústavy si Dánsko může zachovat své stávající právní předpisy o nabývání rekreačních objektů.

27. PROTOKOL
O SYSTÉMU VEŘEJNOPRÁVNÍHO VYSÍLÁNÍ
V ČLENSKÝCH STÁTECH

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že systém veřejnoprávního vysílání v členských zemích je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu,

SE DOHODLY NA následujícím výkladovém ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu,

JEDINÝ ČLÁNEK

Ustanovení Ústavy se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby.

28. PROTOKOL
O ČLÁNKU III-214 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Pro účely použití článku III-214 Ústavy se plnění vyplývající ze systému sociálního zabezpečení pracovníků nepovažují za peněžní odměnu, pokud se týkají období zaměstnání před 17. květnem 1990, s výjimkou zaměstnanců nebo oprávněných osob jednajících v jejich zastoupení, kteří před tímto datem podali žalobu nebo zahájili obdobné řízení podle vnitrostátního práva.

29. PROTOKOL
O HOSPODÁŘSKÉ, SOCIÁLNÍ A ÚZEMNÍ SOUDRŽNOSTI

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že ČLÁNEK I-3 Ústavy zahrnuje cíl podpory hospodářské, sociální a územní soudržnosti a solidarity mezi členskými státy a že tato soudržnost patří mezi oblasti sdílené pravomoci Unie podle čl. I-14 odst. 2 písm. c) Ústavy,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že ustanovení části III hlavy III kapitoly III oddílu 3 Ústavy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti ve svém celku představují právní základ pro upevňování a další rozvíjení činnosti Unie v oblasti této soudržnosti, zejména pro vytvoření fondů,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že ČLÁNEK III-223 Ústavy předpokládá zřízení Fondu soudržnosti,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že Evropská investiční banka půjčuje značné a stále se zvyšující částky ve prospěch chudších regionů,

BEROUCE NA VĚDOMÍ přání dosáhnout větší pružnosti v přidělování prostředků ze strukturálních fondů,

BEROUCE NA VĚDOMÍ přání rozlišovat podíl účasti Unie na programech a projektech v určitých zemích,

BEROUCE NA VĚDOMÍ návrh věnovat v systému vlastních zdrojů více pozornosti relativnímu blahobytu členských států,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

1. Členské státy potvrzují, že podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti je životně důležitá pro celkový rozvoj a trvalý úspěch Unie.
2. Členské státy potvrzují své přesvědčení, že strukturální fondy by měly i nadále hrát významnou roli při dosahování cílů Unie v oblasti soudržnosti.
3. Členské státy potvrzují své přesvědčení, že Evropská investiční banka by měla i nadále věnovat většinu svých prostředků na podporu hospodářské, sociální a územní soudržnosti, a prohlašují, že jsou připraveny přezkoumat kapitálové potřeby Evropské investiční banky, jakmile to bude pro tento účel nezbytné.
4. Členské státy se shodují, že Fond soudržnosti poskytne finanční příspěvky Unie na projekty v oblasti životního prostředí a transevropských sítí v členských státech, jejichž HDP na hlavu je nižší, než je 90 % průměru dosahovaného v Unii, a které uskutečňují program pro splnění podmínek hospodářské konvergence stanovených v článku III-184 Ústavy.
5. Členské státy vyhlásí svůj úmysl umožnit větší míru pružnosti v přidělování prostředků ze strukturálních fondů pro zvláštní potřeby, které nejsou zahrnuty v rámci stávajících předpisů o strukturálních fondech.

6. Členské státy vyhlásují svou ochotu rozlišovat podíl účasti Unie v rámci programů a projektů strukturálních fondů ve snaze vyhnout se nadměrnému zvyšování rozpočtových výdajů v méně prosperujících členských státech.
7. Členské státy uznávají potřebu pravidelně sledovat pokrok v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti a vyjadřují svou připravenost zabývat se veškerými nezbytnými opatřeními v této oblasti.
8. Členské státy vyhlásují svůj záměr ve větší míře zohledňovat možnosti jednotlivých členských států přispívat do systému vlastních zdrojů a svůj záměr zkoumat prostředky, které umožňují méně prosperujícím členským státům usměrňovat regresivní prvky stávajícího systému vlastních zdrojů.

30. PROTOKOL
O ZVLÁŠTNÍ ÚPRAVĚ VZTAHUJÍCÍ SE NA GRÓNSKO

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

1. Zacházení s dovozem do Unie produktů, které podléhají společné organizaci trhu s produkty rybolovu a které pocházejí z Grónska, zahrnuje, při dodržování mechanismů společné organizace trhu, osvobození od cel a poplatků s rovnocenným účinkem a nepřítomnost množstevních omezení a opatření s rovnocenným účinkem, jsou-li možnosti přístupu do grónských zón rybolovu, které jsou Unii zaručeny na základě dohody mezi Uníí a příslušným orgánem Grónska, pro Unii uspokojivé.
2. Opatření vztahující se na dovoz produktů uvedených v odstavci 1 jsou přijímána podle postupů uvedených v článku III-231 Ústavy.

31. PROTOKOL
O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY IRSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

JEDINÝ ČLÁNEK

Žádná ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nebo smluv a aktů tuto smlouvu pozměňujících nebo doplňujících se nevztahují na použití článku 40.3.3 Ústavy Irska v Irsku.

32. PROTOKOL
TÝKAJÍCÍ SE ČL. I-9 ODS. 2 ÚSTAVY
O PŘISTOUPENÍ UNIE K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O OCHRANĚ LIDSKÝCH PRÁV A
ZÁKLADNÍCH SVOBOD

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Dohoda týkající se přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Evropská úmluva“) podle v čl. I-9 odst. 2 Ústavy musí odrážet nezbytnost zachování specifických rysů Unie a práva Unie, zejména pokud jde o

- a) zvláštní postupy případné účasti Unie v kontrolních orgánech Evropské úmluvy;
- b) mechanismy nezbytné k zajištění toho, aby žaloby podané nečlenskými státy a žaloby podané fyzickými osobami byly podávány podle případu proti členským státům nebo Unii.

ČLÁNEK 2

Dohoda uvedená v článku 1 zajistí, aby se přistoupení nedotklo působnosti Unie ani pravomocí jejích orgánů. Zajistí, aby se žádné z těchto opatření nedotýkalo zvláštního postavení členských států ve vztahu k Evropské úmluvě, zejména k jejím protokolům, opatřením přijatým členskými státy odchylně od Evropské úmluvy v souladu s jejím článkem 15 a výhradám členských států k Evropské úmluvě, jež byly formulovány v souladu s jejím článkem 57.

ČLÁNEK 3

Žádné ustanovení dohody uvedené v článku 1 se nedotkne čl. III-375 odst. 2 Ústavy.

33. PROTOKOL
O AKTECH A SMLOUVÁCH, KTERÉ DOPLNILY NEBO POZMĚNILY
SMLOUVU O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ
A SMLOUVU O EVROPSKÉ UNII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 1 Ústavy zrušuje Smlouvu o založení Evropského společenství a Smlouvu o Evropské unii, jakož i akty a smlouvy, které je pozměnily nebo doplnily,

VZHLEDEM K TOMU, že je třeba vyhotovit seznam aktů a smluv uvedených v čl. IV-437 odst.1,

VZHLEDEM K TOMU, že by mělo být převzato ustanovení čl. 9 odst. 7 Amsterodamské smlouvy,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že Akt ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách zůstává v platnosti,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČLÁNEK 1

1. Následující akty a smlouvy, které doplnily nebo pozměnily Smlouvu o založení Evropského Společenství, se zrušují:

- a) Protokol ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství, připojený ke Smlouvě o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství, (Úř. věst. L 152, 13.7.1967, s. 13);

- b) Smlouva ze dne 22. dubna 1970 pozměňující některá rozpočtová ustanovení Smluv o založení Evropských společenství a Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. L 2, 2.1.1971, s. 1);
 - c) Smlouva ze dne 22. července 1975 pozměňující některá finanční ustanovení Smluv o založení Evropských společenství a Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. L 359, 31.12.1977, s. 4);
 - d) Smlouva ze dne 10. července 1975 pozměňující některá ustanovení Protokolu o statutu Evropské investiční banky (Úř. věst. L 91, 6.4.1978, s.1);
 - e) Smlouva ze dne 13. března 1984 pozměňující Smlouvy o založení Evropských společenství s ohledem na Grónsko (Úř. věst. L 29, 1.2.1985, s. 1);
 - f) Jednotný evropský akt ze dne 17. února 1986 a ze dne 28. února 1986 (Úř. věst. L 169, 29.6.1987, s. 1);
 - g) Akt ze dne 25. března 1993 o změně Protokolu o statutu Evropské investiční banky zmocňující Radu guvernérů zřídit Evropský investiční fond (Úř. věst. L 173, 7.7.1994, s.14);
 - h) Rozhodnutí Rady 2003/223/ES ze dne 21. března 2003, zasedající na úrovni hlav států nebo předsedů vlád, o změně článku 10.2 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (Úř. věst. L 83, 1.4.2003, s. 66).
2. Zrušuje se Amsterodamská smlouva ze dne 2. října 1997 pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty (Úř. věst. C 340, 10.11.1997, s. 1).

3. Zrušuje se Niceská smlouva ze dne 26. února 2001 pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty (Úř. věst. C 80, 10.3.2001, s. 1).

ČLÁNEK 2

1. Aniž je dotčeno používání článku III-432 Ústavy a článku 189 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, přijmou zástupci vlád členských států vzájemnou dohodou ustanovení nezbytná k řešení některých problémů vlastních Lucemburskému velkovévodství, vyplývajících z vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství.

2. Akt o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách, jenž je připojen k rozhodnutí Rady 76/787/ESUO, EHS, Euratom (Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s.1) je zachován ve znění platném v okamžiku vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost. Za účelem uvedení tohoto aktu do souladu s Ústavou se tento akt mění takto:

- a) v článku 1 se zrušuje odstavec 3;
- b) tato změna se netýká českého znění;
- c) v čl. 6 odst. 2 se zrušují slova „8. dubna 1965“ a slova „Evropských společenství“ se nahrazují slovy „Evropské unie“;
- d) ve druhé odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Komise Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské komise“ ;

- e) ve třetí odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Soudního dvora Evropských společenství nebo Soudu prvního stupně“ nahrazují slovy „Soudního dvora Evropské unie“ ;
- f) v páté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Účetního dvora Evropských společenství“ nahrazují slovy „Účetního dvora“;
- g) v šesté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „veřejného ochránce práv Evropských společenství“ nahrazují slovy „evropského veřejného ochránce práv“;
- h) v sedmé odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii“ nahrazují slovy „Evropské unie“;
- i) v deváté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „na základě Smluv o založení Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii“ nahrazují slovy „na základě Smlouvy o Ústavě pro Evropu a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii“; a slovo „Společenství“ se nahrazuje slovem „Unie“;
- j) v jedenácté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „orgánů Evropských společenství nebo k nim připojených specializovaných subjektů nebo Evropské centrální banky“ nahrazují slovy „orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropské unie“;
- k) dosavadní odrážky čl. 7 odst. 1 se označují jako písmena a) až k);
- l) dosavadní odrážky čl. 7 odst. 2 druhého pododstavce se označují jako písmena a) a b);

- m) v čl. 11 odst. 2 druhém pododstavci se slova „určí Rada po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně alespoň jeden rok před uplynutím pětiletého období uvedeného v článku 3 jiné období, jež nepředchází období určené podle předchozího pododstavce“ nahrazují slovy „přijme Rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem alespoň jeden rok před uplynutím pětiletého období uvedeného v článku 3 evropské rozhodnutí, kterým určí jiné období, jež nepředchází období určené podle prvního pododstavce“;
- n) v čl. 11 odst. 3 se slova „aniž je dotčen ČLÁNEK 139 Smlouvy o založení Evropského společenství“ nahrazují slovy „aniž je dotčen ČLÁNEK III-336 Ústavy“;
- o) v článku 14 se slova „přijmout opatření“ nahrazují slovy „přijmout nezbytná evropská nařízení nebo rozhodnutí“ a slova „na návrh“ se nahrazují slovy „z podnětu“.

34. PROTOKOL
O PŘECHODNÝCH USTANOVENÍCH,
TÝKAJÍCÍCH SE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že za účelem zorganizování přechodu mezi Evropskou unií založenou Smlouvou o Evropské unii a Evropským společenstvím a Evropskou unií založenou Smlouvou o Ústavě pro Evropu, která je jejich následovnicí, je nezbytné stanovit přechodná ustanovení, která se použijí před tím, než nabudou účinku všechna ustanovení Ústavy a aktů nezbytných k jejich provedení,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA I

USTANOVENÍ O EVROPSKÉM PARLAMENTU

ČLÁNEK 1

1. Dostatečně včas před volbami do Evropského parlamentu v roce 2009 přijme Evropská rada v souladu s čl. I-20 odst.2 druhým pododstavcem Ústavy evropské rozhodnutí, kterým stanoví složení Evropského parlamentu.

2. Během celého volebního období 2004 -2009 zůstává složení a počet zastupitelů Evropského parlamentu volených v jednotlivých členských státech stejné jako ke dni vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost, přičemž počet zastupitelů je tento:

Belgie	24
Česká republika	24
Dánsko	14
Německo	99
Estonsko	6
Řecko	24
Španělsko	54
Francie	78
Irsko	13
Itálie	78
Kypr	6
Lotyšsko	9
Litva	13
Lucembursko	6
Maďarsko	24
Malta	5
Nizozemsko	27
Rakousko	18
Polsko	54
Portugalsko	24
Slovinsko	7
Slovensko	14
Finsko	14
Švédsko	19
Spojené království	78.

HLAVA II

USTANOVENÍ O EVROPSKÉ RADĚ
A RADĚ

ČLÁNEK 2

1. Ustanovení čl. I-25 odst.1, 2 a 3 Ústavy, týkající se vymezení kvalifikované většiny v Evropské radě a Radě, nabývají účinku dnem 1. listopadu 2009 po uspořádání voleb do Evropského parlamentu v roce 2009 v souladu s čl. I-20 odst. 2 Ústavy.
2. Aniž je dotčen čl. I-25 odst. 4 Ústavy, zůstávají následující ustanovení v platnosti do 31. října 2009.

Má-li se Evropská rada a Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	7
Německo	29
Estonsko	4
Řecko	12
Španělsko	27
Francie	29
Irsko	7
Itálie	29
Kypr	4
Lotyšsko	4
Litva	7
Lucembursko	4
Maďarsko	12
Malta	3
Nizozemsko	13
Rakousko	10
Polsko	27
Portugalsko	12
Slovinsko	4
Slovensko	7
Finsko	7
Švédsko	10
Spojené království	29.

Pokud musí být podle Ústavy rozhodnutí přijato na návrh Komise, je k jeho přijetí třeba nejméně 232 hlasů vyjadřujících kladné stanovisko většiny členů. V ostatních případech se k přijetí aktů vyžaduje nejméně 232 hlasů vyjadřujících kladné stanovisko alespoň dvou třetin členů.

Člen Evropské rady nebo Rady může požádat, aby při přijímání aktu Evropské rady nebo Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 % celkového počtu obyvatel Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není daný akt přijat.

3. Při dalších přistoupeních se práh uvedený v odstavci 2 vypočte tak, aby práh kvalifikované většiny vyjádřený v hlasech nepřekračoval práh vyplývající z tabulky v prohlášení o rozšíření Evropské unie, obsaženém v závěrečném aktu Konference, jež přijala Niceskou smlouvu.

4. Následující ustanovení týkající se vymezení kvalifikované většiny nabývají účinku dnem 1. listopadu 2009:

- čl. I-44 odst.3 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec Ústavy,
- čl. I-59 odst. 5 druhý a třetí pododstavec Ústavy,
- čl. I-60 odst. 4 druhý pododstavec Ústavy,
- čl. III-179 odst. 4 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy,
- čl. III-184 odst. 6 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy,

- čl. III-184 odst. 7 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy,
- čl. III-194 odst. 2 druhý a třetí pododstavec Ústavy,
- čl. III-196 odst. 3 druhý a třetí pododstavec Ústavy,
- čl. III-197 odst. 4 druhý a třetí pododstavec Ústavy,
- čl. III-198 odst. 2 třetí pododstavec Ústavy,
- čl. III-312 odst. 3 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy,
- čl. III-312 odst. 4 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy,
- čl. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec a čl. 3 odst. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví a na soudní spolupráci v občanských věcech a policejní spolupráci,
- čl. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec a čl. 5 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec Protokolu o postavení Dánska .

Do 31. října 2009 je v případech, kdy se hlasování neúčastní všichni členové Rady, zejména v případech uvedených v člancích vyjmenovaných v prvním pododstavci, kvalifikovaná většina vymezena jako stejný podíl vážených hlasů a stejný podíl počtu členů Rady, a případně jako stejné procento počtu obyvatel dotyčných členských států, které jsou uvedeny v odstavci 2.

ČLÁNEK 3

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v čl. I-24 odst. 4 Ústavy v platnost se Rada může scházet ve složeních uvedených v čl. I-24 odst. 2 a 3 a v dalších složeních ze seznamu stanoveného evropským rozhodnutím Rady pro všeobecné záležitosti, která rozhodne prostou většinou.

HLAVA III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE KOMISE A MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ UNIE

ČLÁNEK 4

Členové Komise zastávající svou funkci v den vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost zůstávají ve funkci až do konce svého funkčního období. V den jmenování ministra zahraničních věcí Unie však skončí funkční období člena, který je stejné státní příslušnosti jako ministr zahraničních věcí Unie.

HLAVA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY, VYSOKÉHO
PŘEDSTAVITELE PRO SPOLEČNOU ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU A
NÁMĚSTKA GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY

ČLÁNEK 5

Funkční období generálního tajemníka Rady, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a náměstka generálního tajemníka Rady končí dnem vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost. Rada jmenuje generálního tajemníka v souladu s čl. III-344 odst. 2 Ústavy.

HLAVA V

USTANOVENÍ O PORADNÍCH INSTITUCÍCH

ČLÁNEK 6

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v článku III-386 Ústavy v platnost je rozdělení členů Výboru regionů toto:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Německo	24
Estonsko	7
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Kypr	6
Lotyšsko	7
Litva	9
Lucembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Nizozemsko	12
Rakousko	12

Polsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24.

ČLÁNEK 7

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v článku III-389 Ústavy v platnost je rozdělení členů Hospodářského a sociálního výboru toto:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Německo	24
Estonsko	7
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Kypr	6
Lotyšsko	7
Litva	9

Lucembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Polsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24.

35. PROTOKOL
O FINANČNÍCH DŮSLEDČÍCH UPLYNUTÍ DOBY PLATNOSTI
SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ
UHLÍ A OCELI
A O VÝZKUMNÉM FONDU PRO UHLÍ A OCEL

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že veškeré položky aktiv a pasiv Evropského společenství uhlí a oceli, jak existovaly ke dni 23. července 2002, byly převedeny na Evropské společenství ode dne 24. července 2002.

VĚDOMY SI skutečnosti, že je vhodné využít tyto prostředky pro výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem a že je proto třeba k tomuto účelu stanovit některá zvláštní pravidla;

SE DOHODLY NA následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

1. S výhradou jakéhokoli zvýšení nebo snížení, k němuž může dojít v průběhu likvidace, se čistá hodnota položek, jak jsou uvedeny v rozvaze Evropského společenství uhlí a oceli ke dni 23. července 2002, považuje za majetek Unie určený na výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem pod názvem „Evropské společenství uhlí a oceli v likvidaci“. Po ukončení likvidace nese majetek název „Majetek Výzkumného fondu pro uhlí a ocel“.
2. Příjmy plynoucí z tohoto majetku, které se nazývají „Výzkumný fond pro uhlí a ocel“, jsou určeny výhradně na výzkum prováděný v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem mimo rámcový výzkumný program v souladu s tímto protokolem a akty přijatými na jeho základě.

ČLÁNEK 2

1. Evropský zákon Rady stanoví veškeré předpisy nezbytné k provedení tohoto protokolu, včetně základních zásad. Rada rozhoduje po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.
2. Rada přijme na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví víceleté finanční směry pro správu majetku Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a technické směry pro výzkumný program Výzkumného fondu pro uhlí a ocel. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 3

Nestanoví-li tento protokol a akty přijaté na jeho základě jinak, použijí se ustanovení Ústavy.

36. PROTOKOL
POZMĚŇUJÍCÍ SMLUVU O ZALOŽENÍ
EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že je nezbytné, aby ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii i nadále měla plné právní účinky,

PŘEJÍCE SI přizpůsobit uvedenou smlouvu novým pravidlům stanoveným Smlouvou o Ústavě pro Evropu zejména v institucionální a finanční oblasti,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a která pozměňují Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii takto:

ČLÁNEK 1

Tento protokol pozměňuje Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o ESAE“) ve znění platném v okamžiku vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost.

Odchylně od ustanovení článku IV-437 Smlouvy o Ústavě pro Evropu a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto protokolu, právní účinky změn Smlouvy o ESAE smlouvami a akty, jež byly zrušeny v souladu s článkem IV-437 Smlouvy o Ústavě pro Evropu, jakož i právní účinky platných aktů přijatých na základě Smlouvy o ESAE nejsou dotčeny.

ČLÁNEK 2

Název hlavy III Smlouvy o ESAE „Institucionální ustanovení“ se nahrazuje názvem „Institucionální a finanční ustanovení“.

ČLÁNEK 3

Na začátek hlavy III Smlouvy o ESAE se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA I

POUŽITÍ NĚKTERÝCH USTANOVENÍ SMLOUVY O ÚSTAVĚ PRO EVROPU

ČLÁNEK 106a

1. Články I-19 až I-29, články I-31 až I-39, články I-49 a I-50, články I-53 až I-56, články I-58 až I-60, články III-330 až III-372, články III-374 a III-375, články III-378 až III-381, články III-384 a III-385, články III-389 až III-392, články III-395 až III-410, články III-412 až III-415, články III-427, III-433, IV-439 a IV- 443 Smlouvy o Ústavě pro Evropu se použijí na tuto smlouvu.
2. V rámci této smlouvy se v ustanoveních uvedených v odstavci 1 a v ustanoveních protokolů připojených ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a k této smlouvě považují odkazy na Unii za odkazy na Evropské společenství pro atomovou energii a odkazy na Ústavy za odkazy na tuto smlouvu.

3. Ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nemění ustanovení této smlouvy.“

ČLÁNEK 4

V hlavě III Smlouvy o ESAE se kapitoly I, II, a III označují jako kapitoly II, III, a IV.

ČLÁNEK 5

1. Zrušují se ČLÁNEK 3, články 107 až 132, články 136 až 143, články 146 až 156, články 158 až 163, články 165 až 170, články 173, 173a a 175, články 177 až 179a, články 180b, 181, 183, 183a, 190 a 204.
2. Protokoly dříve připojené ke Smlouvě o ESAE se zrušují.

ČLÁNEK 6

Název hlavy IV Smlouvy o ESAE „Finanční ustanovení“ se nahrazuje názvem „Zvláštní finanční ustanovení“.

ČLÁNEK 7

1. V čl. 38 třetím pododstavci a v čl. 82 třetím pododstavci Smlouvy o ESAE se odkazy na články 141 a 142 nahrazují odkazy na články III-360 a III-361 Ústavy.
2. V čl. 171 odst. 2 a v čl. 176 odst. 3 Smlouvy o ESAE se odkaz na ČLÁNEK 183 nahrazuje odkazem na ČLÁNEK III-412 Ústavy.
3. V čl. 172 odst. 4 Smlouvy o ESAE se odkaz na čl. 177 odst. 5 nahrazuje odkazem na ČLÁNEK III-404 Ústavy.
4. V člancích 38, 82, 96 a 98 Smlouvy o ESAE se výraz „směrnice“ nahrazuje výrazem „evropské nařízení“.
5. Ve Smlouvě o ESAE se výraz „rozhodnutí“ nahrazuje výrazem „evropské rozhodnutí“, s výjimkou článku 18, 20 a 23, čl. 53 prvního pododstavce a případů, kdy se jedná o rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.
6. Ve Smlouvě o ESAE se výraz „Soudní dvůr“ nahrazuje výrazem „Soudní dvůr Evropské unie“.

ČLÁNEK 8

ČLÁNEK 191 Smlouvy o ESAE se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 191

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.“

ČLÁNEK 9

ČLÁNEK 198 Smlouvy o ESAE se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 198

Nestanoví-li tato smlouva jinak, použijí se její ustanovení na evropská území členských států a na ta mimoevropská území, jež podléhají jejich pravomoci.

Použijí se též na ta evropská území, za jejichž vnější vztahy převzal odpovědnost některý členský stát.

Ustanovení této smlouvy se vztahují na Alandy s odchylkami, jež byly původně obsaženy ve smlouvě uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. d) Smlouvy o Ústavě pro Evropu a které byly převzaty do Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Odchylně od prvního, druhého a třetího pododstavce se

- a) tato smlouva nevztahuje na Faerské ostrovy ani na Grónsko;
- b) tato smlouva nevztahuje na výsostné oblasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru.
- c) tato smlouva nevztahuje na zámořské země a území, jež udržují zvláštní vztahy se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a jež nejsou zahrnuty v seznamu v příloze II Smlouvy o Ústavě pro Evropu.
- d) tato smlouva vztahuje na britské Normanské ostrovy a ostrov Man jen v míře nezbytné pro zajištění použitelnosti pravidel, jež byly pro tyto ostrovy původně stanoveny ve smlouvě uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. a) Smlouvy o Ústavě pro Evropu a které byly převzaty do Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.“

ČLÁNEK 10

ČLÁNEK 206 Smlouvy o ESAE se mění takto:

„ČLÁNEK 206

Společenství může uzavřít s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá jednomyslným rozhodnutím Rada po konzultaci s Evropským parlamentem.

Pokud tyto smlouvy vyžadují změny této smlouvy, musí být tyto změny nejprve přijaty postupem podle článku IV-443 Smlouvy o Ústavě pro Evropu. “

ČLÁNEK 11

V článku 225 Smlouvy o ESAE se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Anglické, české, dánské, estonské, irské, finské, litevské, lotyšské, maďarské, maltské, polské, portugalské, řecké, slovenské, slovinské, španělské a švédské znění Smlouvy jsou rovněž závazná.“

ČLÁNEK 12

Příjmy a výdaje Evropského společenství pro atomovou energii, s výjimkou příjmů a výdajů Zásobovací agentury a společných podniků, se zapisují do rozpočtu Unie.

PŘÍLOHY
SMLOUVY
O ÚSTAVĚ PRO EVROPU

PŘÍLOHA I

SEZNAM
uvedený v článku III-226 Ústavy

– 1 –	– 2 –
Číslo	
Kombinované nomenklatury	Popis zboží
KAPITOLA 1	Živá zvířata
KAPITOLA 2	Maso a požitelné droby
KAPITOLA 3	Ryby, korýši a měkkýši
KAPITOLA 4	Mléko a mléčné výrobky; ptačí vejce; přírodní med
KAPITOLA 5	
05.04	Stěva, měchýře a žaludky ze zvířat (jiných než ryb), celé a jejich části
05.15	Produkty živočišného původu jinde neuvedené ani nezahrnuté; mrtvá zvířata kapitol 1 nebo 3, nevhodná k lidské spotřebě

– 1 –	– 2 –
Číslo	
Kombinované nomenklatury	Popis zboží
KAPITOLA 6	Živé rostliny a květinářské produkty
KAPITOLA 7	Jedlá zelenina, rostliny, kořeny a hlízy
KAPITOLA 8	Jedlé ovoce; slupky citrusových plodů a melounů
KAPITOLA 9	Káva, čaj, koření, kromě maté (čísla 09.03)
KAPITOLA 10	Obiloviny
KAPITOLA 11	Mlýnské výrobky; slad; škroby; lepek; inulin
KAPITOLA 12	Olejnata semena a olejnata plody; různá zrna a plody; průmyslové a léčivé rostliny; sláma a pícniny
KAPITOLA 13	
ex 13.03	Pektin

– 1 –

– 2 –

Číslo

Kombinované
nomenklatury

Popis zboží

KAPITOLA 15

- 15.01 Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk;
lisovaný nebo tavený drůbeží tuk
- 15.02 Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
- 15.03 Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a
oleomargarin, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
- 15.04 Tuky a oleje z ryb a z mořských savců, též rafinované
- 15.07 Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
- 15.12 Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale
jinak neupravené
- 15.13 Margarin, umělé vepřové sádlo a jiné upravené potravinové tuky
- 15.17 Zbytky po zpracování živočišných tuků nebo živočišných nebo rostlinných
vosků

– 1 –	– 2 –
Číslo	
Kombinované nomenklatury	Popis zboží
KAPITOLA 16	Přípravky z masa, ryb, korýšů nebo měkkýšů
KAPITOLA 17	
17.01	Řepný a třtinový cukr, v pevném stavu
17.02	Ostatní cukry; cukerné sirupy; umělý med (též smíšený s přírodním medem); karamel
17.03	Melasa, též odbarvená
17.05 *	Aromatizované nebo barvené cukry, sirupy a melasy, vyjma ovocných šťáv s přísadou cukru v jakémkoli poměru
KAPITOLA 18	
18.01	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené
18.02	Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady

– 1 –	– 2 –
Číslo	
Kombinované nomenklatury	Popis zboží
KAPITOLA 20	Přípravky ze zeleniny, požitelných rostlin, ovoce nebo z jiných rostlin nebo částí rostlin
KAPITOLA 22	
22.04	Hroznový mošt částečně zkvašený nebo hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu
22.05	Víno z čerstvých hroznů; hroznový mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.07	Ostatní kvašené nápoje (jablečné, hruškové, medovina)
ex 22.08 *	Ethylalkohol denaturovaný či nedenaturovaný, o jakémkoli obsahu
ex 22.09 *	alkoholu, získávaný ze zemědělských produktů uvedených v této příloze, vyjma destilátů, likérů a jiných lihových nápojů a složených lihových přípravků (tzv. koncentrované extrakty) pro výrobu alkoholických nápojů
ex 22.10 *	Stolní ocet a jeho náhražky

– 1 –	– 2 –
Číslo	
Kombinované nomenklatury	Popis zboží
KAPITOLA 23	Zbytky a odpady v potravinářském průmyslu; připravené krmivo
KAPITOLA 24	
24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad
KAPITOLA 45	
45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
KAPITOLA 54	
54.01	Len surový, máčený, třený, vochlovaný nebo jinak zpracovaný, avšak, nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)
KAPITOLA 57	
57.01	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i>) surové, máčené, třené, vochlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)

* Položka připojená článkem 1 nařízení Rady Evropského hospodářského společenství č. 7a ze dne 18. prosince 1959 (Úř. věst. 7, 31.1.1962, s. 71/61).

ZÁMOŘSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ,
NA NĚŽ SE VZTAHUJE
ČÁST III HLAVA IV ÚSTAVY

- Grónsko,
- Nová Kaledonie a závislá území,
- Francouzská Polynésie,
- Francouzská jižní a antarktická území,
- ostrovy Wallis a Futuna,
- Mayotte,
- Saint-Pierre a Miquelon,
- Aruba,
- Nizozemské Antily:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - Sint Eustatius,
 - Sint Maarten,
- Anguilla,
- Kajmanské ostrovy,
- Falklandy,
- Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Svatá Helena a závislá území,
- Britské území v Antarktidě,

- Britské indickooceánské území,
- Turks a Caicos,
- Britské Panenské ostrovy,
- Bermudy.